



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 111/fascicle 2

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 17 de desembre del 2013, a les 17,15 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 15007/13, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni singular signat entre la Conselleria de Salut i la Creu Roja. fascicle 1

2) RGE núm. 15014/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a privatitzar l'atenció sanitària. fascicle 1

II. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 12920/13, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2014. fascicle 1

III. Debat i votació del escrits RGE núm. 14126/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, i RGE núm. 14732/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant els quals se sol·licita dictamen del Consell Consultiu de les Illes Balears en relació amb el Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. fascicle 5

IV. Si n'és el cas, debat i votació del dictamen de la Comissió d'assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 8746/13, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears. fascicle 5

V. Debat i votació pel procediment directe i en lectura única de la Proposició de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. fascicle 5

VI. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 6/2013, de 29 de novembre, pel qual es modifica l'article 52 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears (RGE núm. 14896/13 i 15311/13). fascicle 5

LA SRA. PRESIDENTA:

Diputats i diputades, començam el debat número 6, de totalitat, d'agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins. Esmenes a la totalitat, Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, 14291; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322, Foment i gestió de l'ocupació de les Illes Balears, 14264; Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, 14473; Institut Balear de Joventut, 14477; la Fundació Conservatori de Música i Dansa, 14486; Fundació Robert Graves, 14489; Fundació Teatre Principal, 14490; Fundació per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears, 14491; secció C06, Consorci per la Música de les Illes Balears, Orquestra Simfònica de les Illes Balears Ciutat de Palma, 14504; secció C07, Consorci per al foment d'infraestructures i Universitat COFIU, 14505; secció C08, Consorci Institut Estudis Balears, 14506; secció C15, Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears, 14514.

Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, 14596; secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, 14597; Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, 14658; Institut Balear de la Joventut, 14580.

Defensa conjunta de les esmenes, Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cristina Rita per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyors diputats i senyores diputades, ens trobam al penúltim debat de pressuposts d'aquesta legislatura, el tercer concretament i en aquella part relacionada amb les competències que el Govern de les Illes Balears gestiona en matèria d'educació, cultura i universitats, SOIB i Joventut, cinc matèries que afecten directament la ciutadania.

Em diran que tota l'actuació dels poders públics, l'administració en darrera instància ha d'anar adreçada a la millora de les condicions de vida de la ciutadania, tant en termes de col·lectivitat com d'individualitat, però aquest departament de l'administració autonòmica incideix molt directament en un sector molt sensible que és el que ha de posar les bases del nostre futur i també és un departament que ha de contribuir de manera decidida a pal·liar desigualtats, a emparar el ciutadà i a acompanyar-lo en etapes molt transcendents de la seva vida, però a la vista del pressupost del 2014 ens demanam si és aquest

realment l'objectiu del Govern, tant en referència a la col·lectivitat com a la individualitat pel que seguidament explicaré.

Som de l'opinió que aquests dos grans debats que tenim a final d'any, el de la política general i el de pressuposts de la comunitat autònoma, haurien de servir l'un, el de pressuposts, per dir què farem l'any entrant perquè millorin les condicions de vida de la ciutadania; i el de política general per repassar si aquells objectius que es varen traçar en els pressuposts de l'any en curs s'han complert, però açò no és així o no és així almanco aquesta legislatura i és una llàstima perquè serien debats més profitosos, no per a nosaltres, els diputats, sinó per a la ciutadania.

Quant a aquest debat en concret, els pressuposts de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per al 2014 han tingut una pujada del 2,29% respecte del 2013, però volem fer evident aquí que encara són menors que els de 2012, 6 milions manco dels seus primers pressuposts d'aquesta legislatura, senyors del Partit Popular, i molt enfora dels darrers elaborats per l'equip de la legislatura passada.

Consideram, per tant, que són uns pressuposts clarament insuficients per donar satisfacció a les necessitats educatives i culturals actuals i clarament insuficients, sobretot en educació, per poder compensar tots aquells programes de l'Estat que eren de cooperació amb les comunitats autònomes i que anaven adreçats a compensar les desigualtats de partida d'alumnat, que també han desaparegut dels pressuposts generals de l'Estat de 2014. També consideram que són insuficients per atendre i millorar l'ocupació dels treballadors en atur de la nostra comunitat i són clarament decebedors per respondre a les necessitats dels joves.

Fa una setmana els vàrem demanar que els pressuposts de la comunitat autònoma fossin retornats al Govern, pels motius que la nostra portaveu va apuntar en aquesta mateixa cambra parlamentària. La majoria parlamentària del Grup Popular no ho va acceptar i és per això que hem presentat esmenes a la totalitat a la secció 13 i a la 76, que és el SOIB, a l'IBISEC, a les fundacions i consorcis vinculats i també a l'Institut de la Joventut. Així mateix hem registrat un bon grapat d'esmenes parcials per valor de més de 35...en tot, amb SOIB i tot, 35 milions d'euros, que després seran defensades als corresponents debats de globalitat per altres diputats del meu grup.

Ja ho vàrem fer també en els debats de pressuposts de 2012 i 2013 pels mateixos motius. No són esmenes de tallar i aferrar, no, són referències a problemes que no s'han solucionat encara i que tornen a ser presents i per això les tornam presentar. Són problemes que no només no se solucionen, sinó que s'agregen, a mesura que passen els anys ens reafirmam en la nostra preocupació pel rumb que ha pres la Conselleria d'Educació, un rumb que podem classificar com a erràtic, improvisador, en contra de l'opinió dels experts i incapaç del diàleg, poc solidari amb aquells que més necessiten l'empareda de l'Administració i que no van destinats a millorar la qualitat de l'ensenyament ni a donar suport a la cultura ni a la llengua minoritzada ni a ajudar a preparar les persones aturades a cercar feina.

La consellera va dir a la Comissió d'Educació de dia 31 d'octubre que tota la seva política giraria a favor i en pro dels alumnes, que els altres sectors, professorat, sindicats són molt importants, però manco, cosa que sempre ens ha causat sorpresa, és com si la consellera no compregués que la seva feina, la del professorat, té una repercussió directa a l'alumnat, com també la tenen les infraestructures de les quals no han estat capaços ni de presentar-nos un pla en els dos anys i mig de govern que porten, ni són capaços tampoc de posar-se mínimament al dia en el seu manteniment, el manteniment de les instal·lacions, tal com veim un dia sí i l'altre també per la premsa.

També va dir en la seva compareixença que el seu objectiu era la lluita contra el fracàs escolar i que per aconseguir-ho els seus programes estrella són el TIL, que per cert, segons els experts crearà més fracàs escolar, i també l'FP, textualment va dir que tenia "moltes idees quant a la Formació Professional", entre elles adequar-la i relacionar-la amb el mercat i la demanda laboral i fer un reconeixement dels certificats de professionalitat que dona el SOIB a l'ensenyament reglat, cosa que varen transmetre al ministeri i, textualment també, "ens consta que hi ha una comissió fent feina en això". També es va comentar la intenció que ens equiparem amb Canàries en el sistema de beques per pal·liar la insularitat, i ja està. O sigui, en això es pot resumir la seva intervenció en la compareixença en la comissió.

Aquestes són les seves prioritats en matèria educativa i laboral, el Tractament Integral de Llengües, l'FP dual i l'equiparació de les beques universitàries amb Canàries. Les repassarem idò per veure si aquestes prioritats es veuen reflectides en el pressupost.

Miri, portem parlant de l'FP dual des de 2011, gairebé des que varen entrar al Govern, encara recordam, recordaran també tots el viatge a Suïssa del conseller Bosch i el president Bauzá, que en un primer moment varen dir que era per estudiar el trilingüisme, ho recordaran vostès, i després que l'opinió pública els fes veure l'absurd de la seva comparació de la realitat lingüística de Suïssa a la de les Illes Balears varen dir que era per estudiar l'FP dual, però la realitat és que dos anys després encara no ha anat més enllà de comprometre sis centres en totes les Illes Balears.

Consellera, en aquest pressupost hi ha 40.000 euros més que en el 2013 per a FP, però són 600.000 euros de manco que hi ha en comparació als pressupost de 2012, per a aquell que és un dels seus programes estrella.

Quant al TIL està passant allò que nosaltres ja vàrem advertir, els pares estan pagant classes de repàs i el mateix les APIMA que es demanen on són els 2.000 o 3.000, depèn del dia, professors preparats per donar les classes en anglès i on són els auxiliars de conversa anunciats per a aquest curs, parlarem d'auxiliars de conversa.

Dia 12 va sortir al BOIB la determinació dels crèdits que seran ajuts per a la contractació d'auxiliars de conversa, mancava una setmana per acabar el primer trimestre. Seran, han dit o surt al BOIB, 156 auxiliars de conversa, però aquí tenim 216 col·legis públics de Primària, només em referesc als públics i de Primària, ja sé que n'hi ha més, que tenen, un càlcul, vuit grups afectats pel TIL, pensam que són de dues línies que són la majoria, açò significa 1.728 grups en totes les Illes Balears, posem-ne manco, perquè n'hi ha d'una línia, 1.500 grups.

Em vol dir què faran aquests 156 auxiliars de conversa? Les escoles tenen un auxiliar sis hores a la setmana per vuit grups, aquestes que són de doble línia, per tant, n'hi ha dos que es queden sense cap hora..., pensant que tenen una hora de conversa a la setmana, és a dir, aquest pressupost no basta tampoc per posar en marxa el TIL. Vostès han posat en marxa un programa però no han posat els mitjans per fer-ho possible, ho han fet de manera molt precipitada, com tothom ja els ho ha dit per altra banda.

Quant a les beques universitàries, la tercera qüestió, aquesta ja pensam que és una fal·làcia ja més gran de les que diuen, perquè diuen que han augmentat les dotacions en aquestes beques de mobilitat, però el problema és que han disminuït el nombre de persones que en tenien dret, han disminuït les beques estatals i s'han restringit els requisits d'accés i han pujat les matrícules, vull dir que aquestes beques de mobilitat per als estudiants que resideixen a una altra illa diferent de la que estudien poc pot pal·liar aquesta deficiència.

La supòs assabentada que a la UIB ja han constituït una associació d'universitat solidària per ajudar l'alumnat amb dificultats. Al professorat de la UIB se li està descomptant, és voluntari, als que ho volen, un poc dels seu sou per ajudar aquest alumnat que no pot pagar. La realitat és que no s'està posant en marxa cap dels programes estrella amb condicions mínimes d'èxit i estan desmuntant aquells que sí que havien servit per pal·liar el fracàs i l'abandonament prematur, que les havien fet disminuir 7 punts al fracàs escolar i augmentar 20 punts als informes PISA, han augmentat 20 punts de 2009 a 2012, açò ha sortit publicat.

Miri, consellera, aquest pressupost no solucionarà els problemes que arrossega la nostra comunitat autònoma en matèria d'educació i de cap manera no podrà revertir el mal que vostès han fet en dos anys i mig, la desincentivació del professorat, l'augment de ràtios, la desaparició de programes de suport a la diversitat, la manca de manteniment dels centres escolars, la desaparició de l'educació infantil, la manca de diàleg i la ineficàcia en la gestió i acabarà d'enfonsar la cultura d'aquesta terra dins la banalitat més absoluta, amagada d'allò que diuen allò nostre, obviant la universalitat, una cultura reduïda al folklorisme...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, gràcies ..., al folklorisme de secció femenina, no tinc res jo contra el folklore, però aquest és un folklorisme de secció femenina.

Els darrers episodis, com l'actitud amb l'escriptora Carme Riera, la renúncia al premi de Ferran Cano, una persona de reconeguda solvència en el món de la cultura o l'episodi sobre la nòmina del Sr. Ramon Llull a la Universitat, ja dona la talla d'aquest govern i del seu pressupost.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, avui és protagonista l'acord d'Extremadura amb el Sr. Montoro. Extremadura té menys població que les Illes Balears i no és un arxipèlag. Extremadura té un PIB de 16.000 milions d'euros, el nostre és de 26.000 milions, és a dir que tenim un PIB un 50% superior al d'Extremadura. Vostè qui creu que dedica més doblers a l'educació? Jo crec que sembla evident, no? No em referesc només en percentatge de PIB, sinó en quanties absolutes.

Aquí el PP, vostès ho han sentit tot el matí, ens diu que gastam per damunt, gastàvem per damunt de les nostres possibilitats, ells no faran res que no podrien pagar; el que no farà aquest govern és el que feia l'anterior, que va arribar a gastar 860 milions en educació, això era, com ho han dit, un *despilorre*. Ara ens diuen que això és irresponsable, no?, que és irresponsable. No ho deien, no, a l'anterior legislatura, s'ha repetit, no ho deien l'anterior legislatura que demanaven més doblers en educació; tot els semblava poc llavors.

Què fa vostè? Vostè n'hi posa 740. Extremadura, 920. Vostè 740. Extremadura del PP, 920, i té un deute històric encara, que li paga Montoro. M'ho explica, Sra. Consellera? M'ho explica? Perquè jo no ho entenc, perquè això no és sofridor.

Senyors diputats del PP i del PSOE això no és sofridor, ja n'hi ha prou de finançar amb els nostres recursos serveis per als altres millors que els que nosaltres tenim, que els que tenen els nostres fills...

(*Alguns aplaudiments*)

Ja està bé, i ens venen aquí amb disbarats que estam agenollats a Catalunya? I no han acabat de dir-ho i se'n van agenollats, perquè ja se n'hi van de Palma, agenollats, a uns pressuposts humiliants de l'Estat a votar-los a favor. Ah, si ens voten una cosa que ens deuen des de l'any 98? Aquest és el quid dels pressuposts d'educació, aquest és el quid del debat de pressuposts.

En política educativa el PP havia promès tres promeses: la primera, la fonamental, en aquell text sagrat, que és el seu programa, era el consens; la segona, prestigiar els mestres; la tercera, posar-hi recursos. No anaven desencaminats, són tres elements clau, però han fet tot el contrari. No, i encara el que diuen és que són tots els altres els que no volen el consens, el PP vol el consens, però tots els altres no el volen, sí, em diu que sí. És per fer-s'ho mirar, és per fer-s'ho mirar!

(*Remor de veus*)

Resultat: hem convertit l'escola ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... en un camp de batalla. I havien de donar prestigi als professionals de l'educació, que els han dit de tot. Més de 100.000 persones al carrer, i als pares, i vostès com si sentissin ploure. Ara, ens diuen que volen consens. Ara ho veurem també amb les esmenes.

L'altra promesa eren les autopistes de l'educació, l'educació era l'aposta clau del Govern Bauzá, l'educació amb majúscules. Extremadura, 920 milions; Illes Balears, 742. Extremadura, 6% del PIB; Illes Balears, 3 i busques. Educació, dic, perquè la Conselleria d'Educació i Cultura d'Extremadura supera els 1.000 milions, no té el SOIB, no té el SOIB.

Per a mi no importaria dir res més, té 35 milions més que l'any passat. Aquesta és la gran aposta del Govern, Sra. Consellera, la gran aposta estratègica del Sr. Bauzá?

Se'ns ha retret a la comissió que ens repetíem, i què hi farem? És que mai no s'insistirà prou en la necessitat de repetir missatges, això el PP ho té prou clar. Per això, avui ho tornarem dir: aquestes pressuposts són una estafa, una estafa tot el que va prometre el Partit Popular a l'anterior legislatura, una estafa tot el que va dir a la campanya electoral.

Els anys tan dejectats de l'anterior legislatura varen ser anys de rècords en la despesa educativa i tanmateix ho tornem a recordar, convé tornar-ho a recordar: el PP ens retreia que hi gastàvem poc en educació, i no anava errat. Hem de convenir que érem els que menys gastàvem en educació en relació al nostre PIB. I ho he dit en moltes ocasions, si fóssim un estat, aquests percentatges ens farien empegueir, però és que si fóssim un estat estic convençut que amb el PP i tot la despesa educativa es multiplicaria per dos; he dit multiplicar per dos, es fa una idea. No faríem res de l'altre món, el 6%, el que gasta Extremadura del seu PIB, el que gasta Finlàndia del seu PIB. Navarra, sap que són el 6% de 26.000 milions? 1.560 milions d'euros, vostè n'hi posa 742.

Qualque dia, qualque dia, jo ho esper encara, qualque dia se'n temeran de la magnitud d'aquestes dades, de la feixuga llosa sobre el nostre futur que comporten. Perquè tots diem que el futur passa per l'educació, jo hi afegiria: i també per la cultura. Això ho diem tots, ens ho retraiem tots, però Extremadura 6% del PIB, Balears 3 i busques, i Extremadura deute històric.

Però no som un estat, feim el que podem; sé que aquesta part no la pot resoldre la consellera d'Educació ni la pot resoldre, segurament, demà de matí cap de nosaltres, el PP sí, eh; el PP com a partit sí que pot. Ja està bé que d'altres territoris tinguin millors serveis que els dels nostres ciutadans, pagats pels nostres ciutadans, parlem de dignitat, parlem de competitivitat i parlem de futur.

Però la resposta del PP ha estat construir un discurs justificador, ara ens diu que els doblers no són tan importants en l'èxit educatiu; no ho deien abans de governar, i tots sabem que Navarra té uns resultats de PISA equiparable als dels països escandinaus, amb les mateixes lleis que vostès diuen que són la condemna dels nostres.

Ara ens diuen que el nombre d'alumnes a les aules no és cap problema, que nosaltres estudiàvem en classes de 40 alumnes i no sortíem tan malament, ens va dir el president. Bé, jo no posaria d'exemple ni al president ni a mi, però avui les exigències a les aules han canviat molt i més encara si aspiram a l'excel·lència.

PISA destaca que un dels aspectes que més afecten els nostres resultats és l'altíssim nivell d'immigrants a les nostres aules. D'entre els més alts del món, de l'ordre del 20%. Els resultats dels nouvinguts són pràcticament arreu notablement diferents dels nadius. Afrontar aquest decalatge exigeix recursos, n'hem hagut de posar i n'hem posat. Hem fet escoles, tal vegada no són bones, però ho hem fet. Però no basta, calen mestres, calen recursos de suport per atendre la diversitat. I què fan vostès? En euros constants, aquest govern gastarà un 200 milions menys que allò que gastàrem el 2010 en educació, un 20% menys en euros constants. La baixada és impressionant i afecta tots els programes.

He tengut la temptació de pujar aquí els quinze minuts o els deu minuts i només llistar les mancances que ens han fet arribar els centres. No m'haurien bastat, li podria donar les classes d'anglès que es donen davall sostres d'uralita, vostè ho sap. Això sí, han trobat doblers per concertar amb l'Opus a un polígon industrial. És tot un missatge, avui. Avui quan necessitam gestos i missatges, nosaltres els convidam a un molt

de clar. Retirem els doblers que destinam a Marivent, a la residència d'estiu d'una família que viuen com a reis, i dediquem-los a l'educació, dediquem-los a qui ho ha de menester. Deia l'Infanta Elena, sé que vostès l'aprecien molt, aquests dies que "s'ha d'inculcar la cultura de l'esforç". Ho compartim, comencem idò per la seva família, que es guanyin el pa amb la suor del seu front i les vacances d'estiu.

(Alguns aplaudiments)

Deixem estar Marivent i ampliem la partida per al manteniment dels centres que vostès han reduït a la meitat d'ençà que entraren. Només en personal, la diferència entre allò que vostè preveu per a l'any 2014 i allò que gastàrem el 2010 és de més de 60 milions d'euros. Extremadura en té, i en braveja avui, més de 15.000 docents. La darrera dada que ens donava la Sra. Riera, no és fàcil aclarir-ho, ens parlava de 10.000 i busques a les Illes Balears. Vostès lleven centenars i centenars de professors i en bravegen, persones preparades i amb vocació d'ensenyar, que se les condemna a l'atur i a la inseguretat. Teníem mals resultats en matemàtiques o ciències, i la seva solució és llevar el suport a iniciatives d'innovació com el SETMAT. O la més estrofolària, obligar a ensenyar en anglès en condicions inadequades. No totes les assignatures, la religió, poca broma, la religió en llengües oficials.

Naturalment compartim i ho hem dit ja massa vegades que cal millorar en l'anglès. Però vostès ho fan al mateix temps que augmenten el nombre d'alumnes a les aules, que és un gran handicap per aprendre idiomes i ho fan sense la complicitat, sense el suport de qui ho ha d'aplicar. Tot el contrari, els tracten d'enemics. No em recrearé en les necessitats socials de tot ordre i les consultes kafkianes que ens han fet de com aplicar el TIL als alumnes NESE. També exigim més ajudes socials als claustres d'educació, per exemple les ajudes de menjador. No es poden convocar les ajudes de menjador quan ha acabat el curs. Això expulsa la gent. Demanam suport als pares, idò també donem ajudes als pares, no als instituts familiars que ens són afins, a les APIMA.

No m'he recreat tampoc en les inversions, però són realment importantíssimes. Acab. Però almanco una paraula sobre la Universitat, Sra. Consellera. Hem passat de 75 milions el 2010 a 58 milions enguany. Extremadura 87 milions a la universitat, vostè 58. No n'estan tots empegueïts? La Universitat sota mínims, la recerca sota mínims, tots els programes de recerca, el 541A ha quedat amb 5 milions d'euros.

I una repassada als programes de cultura, impropis d'una potència turística mundial. No posam en valor el patrimoni i el bagatge cultural que hem atesorat. No hi ha doblers per a la indústria cultural, per al patrimoni, per als museus, per als espectacles, per al món audiovisual, per a la indústria cultural del país. Enguany han pujat un poc, han arribat als 13 milions. 20 en gastàrem l'any 2010 i no era per tirar coets. Extremadura acaba de posar mig milió d'euros per compensar la pujada de l'IVA cultural, la puja de l'IVA cultural que ha fet el Sr. Montoro, el Sr. Monago la compensa en els seus pressuposts, mig milió d'euros. Aquí no, aquí no.

Celebram l'increment de la partida de la Simfònica, si va recollida amb altres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'acabar.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Una paraula, Sra. Presidenta, respecte de la llengua de Ramon Llull. Repetim el mateix tots els anys, a un país normal resultaria incompreensible que no hi hagi cap programa, ni un, directe, per a la promoció lingüística. Vostès estan minant el prestigi social de la llengua catalana. Ens prometien meravelles en política de joventut, res, han eliminat fins i tot el Consell de la Joventut. Una caiguda espectacular del SOIB que es confirma i es consolida enguany, realment manté el mateix que l'any passat que va ser realment quan va caure. En un moment en què els temes de l'atur són estratègics, són importantíssims.

Acab i l'únic que li faig és una reflexió. Una de les portes per millor sortir de la crisi és l'educació. Si ho creuen, aprovin aquesta esmena a la totalitat. Tornem-ne parlar, donin-se una oportunitat. "L'educació és l'arma més poderosa per canviar el món", deia Mandela. El millor homenatge que li podem retre avui és aprovar aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Govern, obrint una qüestió incidental. Té la paraula la Sra. Joana Maria Camps, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Mirin, està molt bé, açò és un pressupost que es pot criticar, es pot millorar, tot és millorable. Però vostès no em donen ni una sola solució per augmentar-lo. Tots estam hi estam d'acord, tant de bo tinguéssim 1.000 milions més per posar a educació, però no els tenim i vostès aquí prediquen, aquí hem de posar açò, aquí hem d'augmentar allò. Però no m'ha dit ni una sola vegada d'on ho treim. D'on ho treim? D'on ho treim? De sanitat? D'una altra conselleria? A qui ho llevam? Augmentam els impostos? No, no podem augmentar els impostos. Diguin-me vostès una sola vegada d'on hem de treure aquests milions d'euros que diuen que falten. I després serem seriosos i rallarem de coses i no d'àngels.

Mirin, nosaltres farem pressuposts realistes per millorar l'educació i per tirar endavant. El pressupost d'aquesta conselleria, que ascendeix a 798.867.320 euros, representa un increment d'un 2,29%. Ja a mitjans nacionals, com per exemple el diari *El País*, que no se'l criticarà per ser precisament un diari de dretes, diu que és de les poques comunitats autònomes que veu incrementat el seu pressupost d'educació. Pensin vostès que si desglossam els imports de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, ens gastam 747 i busques milions en educació, 12 milions, quasi 13 en cultura, 37 milions en el SOIB i 1.576.000 en joventut. Però és que han de tenir present vostès que del

pressupost d'educació, 3 de cada 4 euros es dediquen a pagar nòmines, 3 de cada 4 euros. I el 84,6% són nòmines i manteniment de centres. Mirin vostès el marge que ens queda per la resta i després diguin-me, perquè supòs que no em discutiran les nòmines i el manteniment de centres tampoc, i ja tenim un 84,6% del pressupost, ja tenim un 84,6% del pressupost que supòs que no em discutiran. Diguin-me la resta en què la volen destinar, on la volen llevar, on la volen posar i d'on treim més milions d'euros.

Però és que després, el personal docent de l'escola pública, són 421.700.000 euros, un 1,31% més que l'any passat i per què? Perquè hem mirat en augmentar en desdoblaments, amb necessitats educatives especials, escoles oficials d'idiomes i trilingüisme. Per tot açò s'ha augmentat el pressupost, perquè volem un ensenyament, a poc a poc, de cada vegada millor i més ben gestionada.

També s'han oblidat de dir que les despeses de funcionament dels centres públics han augmentat un 6,25% en aquest pressupost. Hi ha un augment respecte de l'any passat, però tampoc no ho diuen. I tampoc no fan cap referència a la millor gestió, a la reducció de partides, per exemple, la de subministrament elèctric, perquè hi ha una centralització de tot el subministrament, o un estalvi de partides de lloguer d'edificis. Tampoc rallen vostès i no observen que hi ha un augment d'un 33,33% de les ajudes de menjador, unes ajudes que es treuran el trimestre següent i que implicaran segurament dos pagaments, un al principi per ajudar a les famílies amb més mancances i un altre al final. No diuen que quant a cultura s'intentarà ajudar a la rehabilitació del Teatre d'Inca, que s'ha fet un increïble esforç per mantenir l'Orquestra Simfònica, perquè sigui un referent cultural en aquestes illes i ho està fent el Govern i ningú més que el Govern, a pesar de les penúries que té. No rallen que precisament s'ha fet un augment d'aportació a la UIB, per insignificant que sigui s'intenta augmentar més. S'ha creat la doble titulació d'ADE de dret, cosa que ja feia falta.

Aquest govern pensa en una educació per al futur, no només en doblers. Educació i doblers no és el mateix, s'ha de saber gestionar, ser més competitiu. Doblers no implica una educació de futur, és com quan jo els deia l'escola inclusiva o integral, o l'escola precisament... açò són doblers? No, és canvi de mentalitat també, és un canvi de mentalitat i les persones si sapiguessin un poc de què va, sabrien que és així, pares i al·lots, per entendre que tothom s'ha d'integrar dins les mateixes aules, no els doblers només.

El més curiós de tot, novament a *El País*, diari que no és precisament de dretes, treu una enquesta de totes les comunitats autònomes -i tampoc no ho diuen-, de totes les comunitats autònomes, Balears juntament amb Extremadura és la que menys ha davallat en educació. Açò demostra l'esforç i açò no ho diu aquest govern, ho diu un diari a una enquesta que fa, totalment neutral i que no és precisament de dretes. Allò que sí els puc dir és una cosa, em rallen vostès de si el TIL provocarà fracàs i què saben vostès? No han estat capaços d'analitzar els resultats d'aquests anys i ara ens avancen el futur que el TIL donarà lloc a fracàs. Esperin, esperin a veure els resultats. Em rallen d'una educació minoritària, fins i tot que menysprea la universalitat i jo els dic el contrari. Precisament amb el trilingüisme el Govern balear, dirigit pel PP, farà possible apropar el domini de les llengües a les classes humils, a les classes treballadores, perquè el Partit Popular és un partit de treballadors... i per açò ...

(Aplaudiments i algunes rialles)

Sí, senyors! Perquè no es treu una majoria absoluta si no és un partit de treballadors. I per açò precisament, perquè som un partit de treballadors i universal...

(Rialles)

...universalitzarem el trilingüisme i farem que les classes humils puguin tenir un nivell d'anglès o un nivell de llengües. És curiós, basta observar per exemple, qualsevol campus, qualsevol campus universitari ...

(Rialles)

Jo comprenc que els faci moltes ganes de riure. De vegades la burla és l'única solució que es té davant realitats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, deixin intervenir per favor. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... i la falta d'educació rallant d'educació.

Mirin, quan un visita campus universitaris, veu que quasi tots els campus ofereixen moltes dobles titulacions, moltes carreres, per exemple dret, ADE, moltes altres i dobles titulacions ADE dret, ADE turisme i de cop un veu i diu allà va!, hi ha 6 o 7 carreres a cada campus en anglès. I aquesta consellera va demanar, a universitats públiques, no privades, està molt bé, els nostres infants com ho han de fer per accedir a aquestes dobles titulacions o titulacions en anglès? I els rectors em van dir, han de tenir un B2 d'anglès. Quan jo vaig tornar a Balears vaig dir, ni un sol alumne de les nostres illes que els seus pares no hagin pogut pagar classes particulars d'anglès o estades a l'estranger d'anglès, podia accedir a aquestes carreres a les universitats públiques. I açò ens ha de fer pensar perquè allò que els dic, qui mira per als treballadors realment perquè tinguin un bon nivell? Aquest govern, vostès fins ara no hi han mirat gaire.

(Alguns aplaudiments)

El que sí tenim és una realitat, jo no sé, esper que no, perquè la idea d'aplicar el trilingüisme és per voler una educació millor per a aquesta comunitat autònoma. No es pensarà ningú que es vulgui aconseguir una educació pitjor. Allò que els dic és que allò que tenim ara és dolent i no funciona, perquè l'informe PISA ens diu una cosa, que Balears no és la que menys gasta en educació, açò no basta que ho digui jo aquí, hi ha estadístiques. Balears gasta una mitjana, està enmig de totes les comunitats autònomes, està el setè lloc en despesa d'educació, però en resultats queda la darrera, l'onzena de catorze, tretzena de catorze, dotzena de catorze. I precisament l'informe PISA diu què està passant a Balears? Perquè resulta que gastant allò que està gastant, té un dels més baixos rendiments.

Precisament quan vostè em rallava d'Extremadura, el PISA mateix, treu en el rendiment de lectura, rendiment de matemàtiques i rendiment de ciències, fa un quadrant de totes les comunitats autònomes i justament en lectura dins el quadrant, ho divideix en quatre, aquí on hi ha alta despesa i baix rendiment, o sigui molta despesa pel baix rendiment, hi ha Balears, Extremadura i Cantàbria. En matemàtiques, alta despesa i baix rendiment, Extremadura i Balears. En ciències, alta despesa i baix rendiment, Extremadura i Balears. Què vol dir açò? Que Balears gasta molt en educació i té un rendiment nefast. Què passa aquí? Alguna cosa falla, plantegin-s'ho com a mínim. Pensem en positiu, mirem endavant i intentar lluitar tots junts per millorar tots aquests resultats.

Em rallen vostès d'infraestructures. Jo ja he repetit moltíssimes vegades, que aquesta conselleria farà les obres noves que hagi de fer i que facin falta, però sobretot invertirà en tres línies, ho he repetit per activa i per passiva. Tres línies d'obres d'infraestructures. Primera, eliminació d'amiant, perquè és tòxic i fa anys infinits que hi ha centres tenen amiant. I vostès no van fer res. Eliminació de barreres arquitectòniques. M'estan rallant d'integració dels infants que no poden ni entrar a les escoles perquè no s'han llevat les barreres arquitectòniques; idè aquest govern farà una línia per mirar d'eliminar totes les barreres arquitectòniques. Fa molts d'anys que existeixen i ningú no havia fet res. I després evidentment farem una altra línia per fer reformes urgents a col·legis que ho necessiten, perquè no es tracta de construir tot ben de nou, es tracta d'aconseguir doblers per mantenir allò que tenim.

Després quant a la formació del professorat, ja li he dit que per a nosaltres i ho vam dir des del principi, la formació és fonamental. Els vaig comentar que hem obert totes les escoles oficials d'idiomes. Els cinc CEP de les illes ofereixen una formació immensa per al professorat, perquè es puguin acreditar, perquè puguin tenir totes les ajudes necessàries i es continuarà fent així.

Quant a beques, sobre les beques li diré que les del postdoctorat no existien, els ha creat aquest govern. Beques de mobilitat les havien eliminat vostès, precisament per a les illes petites, per a Menorca, per a Formentera, per a Eivissa, les havien eliminat, fins i tot les de Mallorca que estudiaven fora. Aquest govern les ha tornat posar. Beques a Madrid, quan havien aconseguit vostès una equiparació, aquest govern va fer gestions al ministeri i s'ha aconseguit, perquè les beques d'aquest curs ja s'equiparan a Canàries, totalment equiparats. A més, novament, no ho dic jo, resulta que surt una estadística d'*El País*, aquí on diu precisament que les úniques comunitats autònomes que augmenten les beques universitàries són Balears i Múrcia, i no ho dic jo, ho diu *El País*.

(Aplaudiments)

No em rallin de la formació professional. Jo sempre els he dit que era una prioritat. Però vostès saben una cosa, en què hem fet feina?, els ho diré molt clarament, en una integració dels certificats de professionalitat en la formació professional reglada. De fet, l'altre dia vaig anar a rallar amb el director general del ministeri de Formació Professional i els va semblar tant interessant perquè precisament Balears té el SOIB i Educació junt i varen dir que precisament com a comunitat autònoma pionera, establirem un grup de feina amb el ministeri per mirar allò de les integracions de certificacions de professionalitat amb la formació professional reglada. A més, mai com ara no s'havien adaptat les formacions professionals a la demanda real de Balears. Però vostès saben, supòs que saben, que com que la LOMCE s'ha de posar en marxa i hi ha una gran reforma en el tema de formació professional, no es poden encara dotar totes les partides perquè estam esperant, s'està dient que per part del ministeri hi haurà una transferència de fons que encara no s'ha confirmat i estam pendents.

Quant a joventut, es fa un esforç i es manté el pressupost. Joventut fa exactament tot allò que feia i amb una millor gestió.

Quant a la nostra llengua els he de dir novament que no és de veritat que aquest govern minvi la nostra llengua, no és de veritat i ho he dit i ho reiter, no facin de la llengua un patrimoni seu, la llengua és patrimoni de tots i tots ens l'hem d'estimar per igual, no és patrimoni seu, i això no és veritat. I el trilingüisme, i aquesta és la seva confusió, no lluita contra la nostra llengua, al revés, el trilingüisme el que vol és una conciliació de llengües, emprar indistintament totes les tres llengües i saber-les emprar totes per igual. No va en contra de cap llengua.

Jo crec que més o manco els he fet un resum del que vostès m'han demanat, no sé si m'he deixat res, però si no en posteriors intervencions ja els acabaria de contestar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Cristina Rita, té un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, jo crec que les seves explicacions encara ens reafirmen més les nostres conviccions, que són que aquest pressupost ni tan sols dóna resposta a les seves grans apostes, com han dit, de la legislatura en matèria educativa perquè ni el TIL, com he dit, ni la formació professional dual es veuen reflectides en els comptes 2014, perquè el programa de cultura continua en coma profund, ben igual que el programa del SOIB que està ja a la UCI quant a l'impuls públic. Per no parlar ja també, com vostè ja ha comentat o li hem comentat nosaltres, de les polítiques lingüístiques en favor de la nostra llengua que havien estat fet una feina de formigueta des de... durant trenta anys de vigència del nostre Estatut.

Jo no li diré d'on ha de treure els doblers ara, perquè no tenc temps, però nosaltres li deim, a les esmenes parcials hi és, no sé si vostè se les ha mirades, les esmenes, però allà hi ha les baixes i hi ha exactament d'on han de treure els doblers, evidentment.

Bé, vostè ha parlat també de la LOMCE. La LOMCE serà un repte i no sé com pensen afrontar les despeses de la seva implantació. Vostè diu que vendrà un pressupost del ministeri, però resulta que a la memòria econòmica de la LOMCE preveu 1.335 milions d'euros, dels quals l'Estat pensa posar-ne 400 i la resta l'han de posar les comunitats autònomes. Jo no sé vostè què té pensat fer, però alguna cosa hauran de fer ja per al curs que ve, d'aquí un any.

Quant al professorat, que m'ha dit, nosaltres pensam que és important el professorat, ja ho crec, i evidentment s'han de dur quasi tot el pressupost perquè sense el professorat ja no hi ha ni educació.

En el capítol de personal docent públic, és cert que han pujat 5 milions amb relació al 2013, vostè sempre s'ha referit al 2013, però jo li he dit, li he estat referència constant al 2012, perquè clar, el 2013 és que va ser dramàtic. Vostès ara han augmentat 5 milions amb relació al 2013, però encara hi ha 6 milions menys que l'any 2012, els primers pressuposts seus, i mantenen encara la suspensió dels complements del professorat, també la substitució de les baixes, no es fan desdoblaments sense (...) les ràtios. Nosaltres celebrem que vostè va anunciar que es contractarien 141 professors més, però supòs que a partir de l'any que ve, però enguany és que se n'han contractat 491 menys respecte de l'any passat.

Sra. Consellera, podríem parlar durant molta estona i no tenim tant de temps, jo només li vull dir, li vull demanar una cosa, vostè sincerament troba que estam millor que l'any passat en matèria educativa, perquè nosaltres ara el que jutjam és un any, un pressupost, i, estam millor que el 2012? Han aclarit res en aquests dos anys i mig de govern? El desembre de 2014, l'any que ve, estarem millor que ara? Troba que serà millor que ara? Perquè d'això es tracta, de millorar la vida dels ciutadans.

Bé, vostè m'ha dit també que aquest és un pressupost realista i, ens ho va dir en comissió, que només figura allò que poden pagar, però aquest és el tercer pressupost que diuen el mateix, diuen exactament el mateix, i jo el que veig és que continuen les mateixes goteres en els mateixos instituts, en el Pasqual Calbó encara hi són; els mateixos endarreriments en els pagaments de les dotacions en els instituts, fa una setmana va sortir el Maria Àngels Cardona, l'institut de Ciutadella, que deia que li devien 375.000 euros, que només tenien 100 euros en el banc i no podien ni pagar el llum. Vull dir, el mateix que passava fa dos anys passa exactament igual ara, exactament no, la seva gestió de dos anys i mig encara no veig en què ha servit.

És molt gros el que passa aquí, vostès cerquen reduir el dèficit a costa de l'alumnat, a costa de l'educació i a costa de la sanitat també, a costa dels ciutadans intenten vostès reduir el dèficit, que no sé si ho aconsegueixen perquè també va sortir l'altre dia per la premsa que resulta que el deute públic de Balears no s'atura i arriba als 6.326 milions. Nosaltres n'hi vàrem deixar 4.500, que tantes vegades s'han queixat, 6.500 milions. Escoltin, ja està bé, eh!...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... ja està bé de pujada en dos anys i mig del deute, els pressuposts reals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... i que ajuden als ciutadans. Jo no el veig, estic acabant així.

Bé, per tant, aquests pressuposts consideram que no avancen les seves apostes i, a més, creen un caos als centres, com el cas de l'aplicació del TIL. Mirin, hi ha un... un fillet de deu anys em va dir l'altre dia, m'he examinat de medi, i diu, un tal dia ho vaig fer de medi normal i tal dia de medi TIL. Dic, com? De medi TIL? Diu, sí, un dia el que tocava, geografia, bé, jo dic geografia, de rius, de muntanyes i no sé què, i l'altre dia medi TIL que eren els animals que donaven a segon, a segon de primària. Sra. Consellera, açò és el caos que vostè crea a totes les escoles ara.

No, Sra. Consellera, nosaltres no veim que el món educatiu funcioni millor ara que fa dos anys i mig, i al contrari, cada vegada funciona pitjor. La situació actual de crisi, de crisi del sector, ja no parl d'economia, és reflex tant de dins com de fora, i cada dia que passa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, acabi.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... és més acusada -sí, Sra. Presidenta-, i de cada vegada vostè, la conselleria, controla pitjor la situació, i això es nota, la ineficàcia de la conselleria per tractar allò que les urnes li varen posar a les mans cada vegada és més patent. I és per aquest motiu, perquè la situació li ha fugit de les mans, consellera, que

ha perdut l'autoritat i es refugia en el seu autoritarisme, el cas dels directors, el cas dels consell escolars, el cas de... del control dels llibres de text, les llistes negres, les amenaces als inspectors...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... sí, ja veu que jo no li faig ni li faré bromes amb PISA i "Trepitja", primer, perquè no és el meu estil i, en segon lloc, perquè no hi ha cap motiu per fer broma amb tot el que passa. Bé, Sra. Consellera, aquest pressupost no és real sinó que és dramàtic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Antoni Alorda per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, jo no tenc cap dubte que el Partit Popular és un partit de moltíssimes bases, això sempre ho he respectat. Ara, les llistes que surten del Sr. Bárcenas, doblers en surten pocs, eh?, surt una gent d'un cert estatuts, quan veim a qui demanen favors per col·locar parents també veim un tipus de gent. De totes maneres, el que no discutiré mai és la base social ampla que té el Partit Popular.

Però si vol fer qualche cosa realment per la gent que ho passa malament no els digui que vagin el 70% de vegades al menjador, bestreguin els doblers i per ventura vostè treurà una convocatòria, tregui les convocatòries durant el curs. Miri, si només m'aprova aquesta esmena dins aquests pressuposts trobarem que ja serà un gran gest, no treguin les convocatòries quan ha acabat el curs perquè és un insult a la gent.

Bé, ens diu que els euros no fan la felicitat, que ens els torni Extremadura si no són importants, els altres que ens els donin. Jo crec que sí que s'ha de fer una cosa més seriosa, vostè em vol dir de veritat que amb 920 milions vostè no faria cap millora que amb 747 no pot? Jo li he dit 742, però li don per bons els 747, a mi em surten 742 del funcional 42. 747, cap problema.

La UIB si en comptes de donar-li 58 milions li donam 87, com a Extremadura, creu que no farà res, cap millora ni una?

Veia l'entrevista al conseller d'Educació i Cultura, amb els seus 1.260 milions, bravejant d'haver pujat 35 milions d'Extremadura. Sap del que més orgullós se sentia? D'haver augmentant els 15.200 que tendria, passaven un parell de centenar més. Vostè, quina roda de premsa va fer l'altre dia? Per bravejar que n'ha llevat. Vostè ha bravejat que en educació passam de juliol de 2011, 11.300, a passar a 10.624. Això és la seva pàgina web. Són vostès que en bravegen. Vostès estan orgullosos de llevar gent a les aules, amb les ràtios que tenim i volen aprendre anglès amb aquella... bé. La veritat és que a nosaltres ens pareix molt poc seriós.

Em parlava de PISA i no m'ha tractat aquest element, el que deim de PISA nosaltres, amb la diferència amb Extremadura enorme, és que tenim un repte addicional amb el 20% d'immigrants a les aules, i això requereix recursos humans, això requereix recursos humans, Sra. Consellera. Vagi a parlar amb els mestres, és que no és el mateix parlar a quaranta alumnes homogenis que parlar amb una situació més complicada dins l'aula. Això s'ha d'acompanyar. Vostè, què fa? Retirar mestres, i n'està contenta. Perquè no he arribat a aclarir si en volen o no en volen perquè per un vent ens deia que si tengués recursos els posaria i, per l'altra banda, ens diu que no tenia cap importància.

D'on les treuríem? Vaja, això no m'ho pot demanar el Partit Popular, a nosaltres no ens ho pot demanar, jo li puc dir com ho faria perquè no tenim responsabilitats a Madrid i, evidentment, ens plantaríem com si ens haguéssim d'anar, però vostè té majoria absoluta...

(Remor de veus)

... vostè té majoria absoluta a Madrid, vostè consent aquest situació, vostè fa pactar Monago amb el Sr. Montoro i vostè ens du els doblers de carreteres de l'any 98. Això és vostè, no serà la Sra. Consellera d'Educació, però això és el Partit Popular i en aquesta condemna ens hi té el Partit Popular, no d'ara, no d'ara, ens tenia UCD, ens va tenir Aznar i ens ha tengut tothom que ha governat a Madrid, inclòs naturalment el Partit Socialista.

De totes maneres, li he posat esmenes dels interessos, per exemple. L'any passat ens varen dir de tot per llevar esmenes dels interessos. Vostès varen pagar tot el que tenien previst dels impostos, que no havien de pagar impostos, però en varen preveure tres, i no n'han cobrat ni un dins el 2013 i ho han llevat dels interessos, 100 milions d'euros pressupostat d'interessos, però no en podien tocar cap l'any passat, eh?, no en podien tocar cap, però els impostos no els hem posat i els comptes han quadrat. Bé, d'on ha tret el PP les esmenes que ha aprovades? N'ha tret d'interessos, no posin molts, nosaltres no hem fet les esmenes que vostès presentaren l'any 2010, Sra. Consellera, no les hem fetes, són molt més modestes, són molt més prudents, però ni una o no feien cap gest.

Però bé, no té doblers, pagui amb gestos polítics, Marivent, ens resoldrà el problema de l'educació, Marivent? No, no, no, però és un gest que s'entén. Jo, si no tenc doblers, prioritza. Això avui s'entén com mai no s'havia entès. Per tant, faci el gest. No em torni a demanar que li digui d'on treure els doblers. Jo li dic, a més, vostè ho sap més bé on hi ha els racons, les baixes les posi on vostè trobi, les posi on trobi, nosaltres votarem les baixes, però ja n'hi he dites un parell per treure-les, poden posar

els impostos que han llevat o els impostos que nosaltres els proposàvem, no els han volgut posar, no en volen posar cap, nosaltres li deim, segons quins impostos estam d'acord, els duguin a Educació, no. Vostès volen 742 milions, 747, 747, 747 milions a Educació. El Sr. Monago vol 920. Bé, i jo crec que això sí que ens durà a un altre nivell i a unes altres oportunitats culturals.

Cultura. Vostè creu que una potència turística mundial es pot plantejar anar amb aquests esforços de patrimoni que feim nosaltres? Vostè que s'ha passejat, i avui ens ho deia que passejava, se n'ha temut de com s'ha posat Espanya, per exemple, arreu en patrimoni? Hi ha reparat? És que hi ha hagut un canvi extraordinari aquests vint anys, en transport públic i en patrimoni ha estat espectacular. Nosaltres som una potència turística mundial. Nosaltres ens agenollam per tenir 26.000 milions d'euros de PIB, tenim dret a gastar-los, una part, o aquesta és la cultura de l'esforç que vostès diuen que el que crea la riquesa llavors paguen els altres? No, la cultura de l'esforç també té un missatge que és que qui l'ha generat en gaudeix...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'acabar.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... i se solidaritza, se solidaritza. Pautes de solidaritat i pautes de despesa mai els països on està solidaritzat, no ho vagi a contar a Alemanya que a això ho tenen molt clar, mai els països on s'ha solidaritzat no et guanyen en serveis a tu. És que això no importaria explicar-ho. Aquí sí, aquí ho hem d'explicar perquè aquí s'ha d'explicar tot.

I en política lingüística, no em digui que estimen la llengua quan creuen que els funcionaris del país no han de conèixer una llengua oficial. I això no són ni doblers, això és una actitud i un missatge de menyspreu a l'oficialitat de la llengua catalana.

I després SOIB, Joventut, només amb això ja hauria de fer un debat de totalitat, no tenc temps de tractar-los...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... per tant, abandonaré la tribuna.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Intervenció ara, contestació del Govern tancant la qüestió. Té la paraula la Sra. Joana Maria Camps, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Novament no m'han dit d'on treure els doblers, per què? Perquè no ho saben, no saben gestionar. A veure, em diuen, de Madrid, val, de Madrid, i vostès, senyors, varen pactar aquí amb un govern fa quatre anys, fa dos anys enrere, o no es recorden? Tenien un soci de Govern aquí que li varen donar el Govern i governava a Madrid el Sr. Zapatero, el seu soci, i, per què no es varen plantar? No, els altres s'han de plantar, allò altre només paraules. Marivent? Marivent existia fa dos anys, per què no es varen plantar vostès?

(Alguns aplaudiments)

Mirin, l'avantatge d'això, l'avantatge d'això és que han governat, és que han governat i no es pot parlar sense obviar el que un ha fet quan ha governat. Igual, precisament, perquè han governat els dic que no em parlin de totalitarismes perquè els qui els hem tastat governant també sabem on són els totalitarismes, no són del Partit Popular precisament. A vegades els que més es clarifiquen i més propaguen que són d'esquerres són els més dictadors de tots.

Miri, miri, aquest govern persegueix una educació d'excel·lència, cap aquí anam, a administrar bé els recursos. Doblers no sempre, com li ho repetesc, implica a la força excel·lència, administrem bé, fem les mesures que haguem de prendre per, precisament, aconseguir aquesta educació.

Miri, l'altre dia la secretària d'Estat d'Investigació i el ministre Wert ens donaven l'enhorabona a Balears precisament perquè el Pla de Ciència i el risc presentat són dels millors d'Espanya, i açò és una feina ben feta, cosa que vostès no varen fer. Per què? Perquè és un pla de ciència d'excel·lència, és un pla de ciència realista on als nostres investigadors se'ls ajudarà perquè investiguin les qüestions punteres de les Illes i és un pla que s'ha fet molt científicament i molt metòdicament, i ens han donat l'enhorabona.

L'Estat, Sra. Rita, no ha dit que posarà la LOMCE, pel vist ho sap més vostè que el propi ministre perquè encara no ha convocat a les comunitats autònomes per dir-nos-ho. Per tant, quan ho sapiguem ho farem públic, no abans. Jo li diré una cosa, el que estam segurs és que feim un camí per estar millor, no per estar pitjor. El que ara tenim és una situació nefasta i dolenta i tot el que fa aquest govern és precisament perquè tot vagi millor, i no em ralli de caos de TIL quan canviem el sistema educatiu i fa quatre mesos, quatre mesos que s'ha començat a implantar, quan faci un temps em podrà fer vostè una avaluació, com jo li faig, del sistema educatiu que tenim fins ara. La resta són expectatives i suposicions seves i és no voler donar una oportunitat al canvi que necessiten aquestes illes.

Miri, ja li he dit també, Sr. Alorda, que augmentava les beques o les ajudes de menjador, també li he dit que avançaríem els pagaments a les famílies necessitades, es veu que no m'ha sentit, però li he dit, en aquesta nova ajuda i que es trauria ara, no a finals de curs, ara, quan acabi el segon trimestre.

També li vull dir que quant a la UIB s'ha augmentat i es fa el possible per augmentar, precisament, la seva excel·lència i ajudar a la qualificació de la nostra universitat. I ja li he dit, la doble titulació s'ha imposat ara, ADE més Dret. L'edifici de l'escola del doctorat s'ha fet amb aquest govern, i vostès ho varen negar. Vàrem pagar tot el deute que vostès varen deixar sense pagar a la UIB, la UIB estava en dificultats quan no se li pagaven mesos i mesos de deute. Aquest govern el que ha fet ha estat donar solucions i ser pràctics, no fantasies i utopies.

Novament li dic, no em ralli de la llengua, perquè jo entenc que si vostès no tenen altre discurs que la llengua no poden parlar més que de la llengua, però aquest govern té un altre discurs, té una educació, vol aconseguir una educació d'excel·lència, una educació que agafi tots els àmbits, la llengua inclosa, i en açò hi entra la nostra llengua, els sàpiga greu o no els sàpiga greu. La nostra llengua, els ho he dit, no ens donin lliçons, no és seva, és de tots els ciutadans...

(Alguns aplaudiments)

... de tots. I no demanin mostres que vostès no han tingut mai. En conseqüència, senyors de l'oposició, ralleu d'exemples i no de paraules, ralleu de realitats. I d'aquí uns anys se'ns jutjarà pel que feim i no pel que deim.

Gràcies.

(Aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn en contra i per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Aina Maria Aguiló per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, President. Ara els donaré un poc de classe!

(Rialles)

Sr. Alorda, no em parli de Marivent, que per respecte a diputades d'aquesta cambra no en parlaré de Marivent, almanco el Grup Parlamentari Popular tal vegada estigui un poquet més net. O sigui que per favor, no parlin de Marivent.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci per favor!

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Segona cosa, veig que li agrada molt Extremadura, Sr. Alorda. Extremadura inverteix uns 5.352 euros per alumne. Les Illes Balears, la nostra comunitat autònoma, inverteix 7.027 euros per alumne. Crec que és un (...) la diferència. Segons l'informe PISA 2012, no 2013 perquè no n'hi ha, 2012, ens diu que Extremadura està per davall quant a resultats en matemàtiques, la darrera de totes, amb una inversió -torn repetir- de 5.352 euros enfront dels 7.027 que inverteix la nostra comunitat. En resultat de comprensió lectora, Extremadura torna estar a baix de tot. Per tant, no parli d'Extremadura, per favor, deixi'ns tranquils amb el que nosaltres invertim. És a dir, nosaltres invertim en educació més que Extremadura. Jo crec que amb això ja ha quedat tot aclarit, crec, no ho sé.

Aquest grup parlamentari vol manifestar el seu suport al projecte de pressupost que el Govern ha presentat en aquesta cambra i en concret a aquelles partides pressupostàries relacionades amb Educació, Cultura, Universitats, Joventut i SOIB, per una qüestió fonamental, per un compromís d'aquest grup parlamentari en la defensa de l'interès general. Aquesta és una llei de pressuposts que en el seu conjunt ha estat millorada per les esmenes acceptades, les quals han contribuït a millorar algunes qüestions que per a nosaltres són importants. Mantenim sempre presents, d'altra banda, els principis que ha inspirat l'elaboració dels pressuposts.

El pressupost que es presenta és un reflex de la nostra societat i per tant, una eina molt important per donar resposta a les seves necessitats. En primer lloc, és una llei de pressuposts que continua amb la necessària austeritat, perquè encara que existeixin alguns símptomes de recuperació, l'administració pública ha de ser conscient que el camí serà llarg i ardu i que hem de col·laborar perquè aquests símptomes s'estenguin a tota la població i a tots els sectors.

D'altra banda, aquesta llei de pressuposts es basa en una política pressupostària encaminada a assegurar que cap dels serveis prestats i les seves polítiques de desenvolupar en la matèria que ens ocupa ara no es puguin veure afectades. Mitjançant aquest pressupost, miram d'estar a l'alçada de l'esforç que fan les famílies de la nostra comunitat a les seves economies domèstiques. Constitueixen uns pressuposts de cobertura eminentment socials, continuant amb la contenció de la despesa, es garanteix la prestació dels serveis públics essencials en matèries de salut, serveis socials i educació. És molt important recalcar l'increment que afecta les partides pressupostàries de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. En termes generals, es beneficia, com ja ens ha dit la consellera, d'un increment d'un 2,29% respecte de l'any passat. Això suposa 17 milions d'euros respecte del pressupost anterior.

Del muntant total dels pressuposts, es destina gairebé el 75,4% a pagar professors i mestres del nostre sistema educatiu. Es produeix un increment pressupostari per tant, en la partida destinada al personal docent de gairebé, com també ha dit la consellera, 1 punt i mig, que en nombres absoluts representa un increment de 7.850.521 euros. Les polítiques en què se sustenten aquest pressupost en matèria educativa, es poden resumir i concentrar en la millora del sistema educatiu, dotar-lo d'una major qualitat, ja sigui aplicant polítiques de

desdoblaments, que produiria així la baixada de les ràtios, ja sigui en polítiques educatives per donar resposta a necessitats educatives especials, ja sigui en l'aplicació progressiva del trilingüisme, o sigui també per exemple en la reposició del material informàtic.

Constitueix un pressupost que recull el funcionament normal de tots els centres dependents de la conselleria. En ajudes a menjador, com ha dit la consellera, hi ha un increment d'un 33,3% en noves partides per a cursos de formació del professorat i tot un conjunt de partides pressupostàries destinades a matèria educativa per als més de 165.000 alumnes que aproximadament tenim a dia d'avui a la nostra comunitat autònoma. És molt important destacar que aquests pressuposts garanteixen el poder adquisitiu dels docents, com també l'increment fins un total d'aproximadament 15.400 docents, mestres i professors, del nostre sistema de la nostra comunitat autònoma.

Per altra banda, tant l'Orquestra Simfònica com l'Institut d'Estudis Baleàrics incrementen la seva partida pressupostària. Pel que fa a l'Institut d'Estudis Baleàrics, assumeix competències i programes de caràcter cultural i de projecció exterior i emprèn un marcat sentit de cohesió entre les nostres illes. M'agradaria destacar dos nous fronts que reafirmen l'aposta per la cultura i l'entitat pròpia de les nostres illes d'aquest govern, són les línies pressupostàries obertes en relació al Consorci Eivissa Patrimoni de la Humanitat i la col·laboració en la remodelació del Teatre Principal d'Inca.

Quant a l'aplicació progressiva del trilingüisme, volia destacar el gran increment de la matrícula a l'Escola Oficial d'Idiomes, la qual cosa ha implicat la contractació d'una cinquantena de professors. D'altra banda, aquest nou pressupost possibilita que es passi de 35 auxiliars de conversa a més o manco 140, 156, 140, evidentment. Quan acabem podrem comptar exactament quants se n'han pogut incrementar. Però tinguin en compte, Sra. Rita, que un auxiliar de conversa no és un mestre; és a dir, un auxiliar de conversa dona suport al mestre. Els mestres són els que han d'estar preparats i per això s'han habilitat les escoles oficials d'idiomes i per això s'han preparat els mestres i són els mestres els que han de donar la classe. No hi ha d'haver un mestre i un auxiliar de conversa totes les hores. No té res a veure un auxiliar de conversa amb un mestre, no té res a veure, no ens mesclin les coses.

En matèria universitària, per resoldre la incorporació aquest curs de uns nous estudis de doble titulació, que possibilitessin en un futur proper la incorporació de professionals qualificats en un món laboral cada vegada més especialitzat i més competitiu. En aquest mateix sentit, el suport decidit pel nostre sector universitari el representa l'increment de la partida pressupostària destinada al sou dels professors de la Universitat i que representa més de 47 milions d'euros per als professors de la Universitat. Com veu, són uns pressuposts dirigits a poder pagar el professorat, per donar-los de cada vegada més prestigi, Sr. Alorda, perquè cap aquí va encaminada la nostra política, a donar més prestigi al professorat.

Un vegada més, aquest govern presenta un pressupost realista, ajustat i en vocació de complir-lo. Ja han passat les èpoques en què es feien promeses perquè les pagassin uns altres. Ja ha passat l'època de posar la pols davall l'estora. Hem estat dos anys sofrint aquells excessos. És veritat que el Partit Popular de 2010 els demanava més professors i més recursos. Però és que vostès tenien molts de doblers, no hi havia crisi segons vostès, no passava res aquí, anàvem beníssim i repartíem doblers per un costat i per l'altre. I evidentment el Partit Popular, aquests doblers que repartien o malbarataven en altres partides pressupostàries, els volia per a educació.

Repetesc, hem estat dos anys patint aquells excessos i això ha agreujat encara més la possibilitat de la recuperació econòmica quant als comptes públics. Igualment que podem tenir una esperança per a l'any 2014 en matèria d'economia general, en aquests pressuposts es demostra que aquest govern ha volgut prioritzar en matèria de serveis socials, salut i educació la seva despesa pública. Som en el camí no només de la recuperació econòmica, sinó també som en el camí de la recuperació de la qualitat de l'educació.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té ara la paraula el Grup Parlamentari Socialista. Sra. Cristina Rita, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En el meu torn de rèplica vull fer al·lusió a altres coses que s'han dit aquí, tant per part de la portaveu del Partit Popular, com també per la consellera, sobre la qüestió de les dificultats per treure un pressupost més gran que el que hi ha actualment, el que passa és que a mi aquesta situació m'estranya molt, com dic, ja es concretarà a les esmenes, però m'estranya molt perquè vostès sí que saben treure doblers per a segons quines coses, per exemple, per concertar batxillerats en centres privats, quan hi ha prou places en els públics. Per a açò no tenen problemes per trobar pressupost. Tampoc no tenen problemes de pressupost per concertar amb escoles que segreguen fillets i filletes, no hi ha problemes. No han d'anar a sanitat a cercar doblers per a açò. O per fer un llibre sobre modalitats lingüístiques, quan ja existeix el *Diccionari Català-Valencià-Balear* de Borja Moll. Per fer açò tampoc no tenen dificultats per trobar doblers. Com tampoc no tenen dificultats per trobar doblers per fer una gran campanya mediàtica del TIL, vostès han sabut cercar doblers quan volen. Tal vegada no pagaran l'electricitat d'una escola, però bé, vostès prioritzen i tant que sí!

La Sra. Aguiló ha dit que aquest pressupost era més elevat que l'anterior. Jo ja ho he reconegut, açò, però la distància amb el 2012, el seu primer, també és molt elevada, és molt elevada. Vostès no han arribat ni tan sols a l'alçada dels seus primers pressuposts. Clar, i això fa que hi hagi unes mancances importants, molt importants, clar, perquè prioritzen el dèficit públic damunt l'alumnat, damunt els estudiants de les Illes Balears.

En professorat hi ha 6 milions manco que el 2012 i també en el concertat. En el concertat és cert que hi ha 2 milions més, crec que és, que l'any 2013, però n'hi ha encara 2 manco en relació amb l'any 2012. I ara la consellera es veurà en la crua realitat d'haver d'haver de pagar allò que se'ls deu pel conveni signat aquest passat agost, uns endarreriments que nosaltres calculam en 9 milions d'euros. És a dir, ara s'haurà de pagar perquè açò es va firmar el mes d'agost. Bé, idè açò no està previst en el pressupost, ja veurem d'on surt. Nosaltres hem fet una esmena en aquest sentit, però vostès no ho tenen previst. No sé com s'aclariran.

Aquí s'ha parlat de la Universitat. I jo els dic que encara no poden pagar la nòmina, que m'ho han dit a mi, amb allò que els donen a la Universitat, encara no poden pagar la nòmina. Una cosa és que se'ls deu durant uns mesos, quan saben que tenen un compromís i que cobraran, quan ni tan sols existeix aquest compromís pressupostàriament. Hi ha una diferència molt gran, senyors, perquè (...) un crèdit pont o el que sigui, però d'aquesta manera ni tan sols açò.

Després voldria fer una referència a PISA, ja que se n'ha parlat un parell de vegades, perquè crec que s'ha fet una lectura molt interessada dels resultats de PISA. Jo li he dit i m'ha posat cara d'estranyada la Sra. Aguiló, quan li he dit que s'havien pujat 20 punts del 2009 al 2012 i ho he comprovat i és cert. Miri, comprensió lectora, en el 2009 havien tret 457,26 ara hem tret 476, són 20 punts no? De ciències que havíem tret 460,85, ara 483, són o no són 20 punts? I en matemàtiques 2009, 464 i ara 475, aquí un poc més baix. Però bé, aquesta lectura s'ha de fer i si no la fan és perquè estan interessats a no fer-la, perquè el que volen és desprestigiar la LOE i desprestigiar el model anterior, quan és un model que s'estava comprovant que era un model d'èxit. El mateix passa a nivell nacional...

(*Remor de veus*)

Sí, senyor, sí, senyor, hi ha sis comunitats autònomes per damunt la mitjana de l'OCDE, sí, senyor! Sis comunitats autònomes, clar, sis comunitats autònomes que no tenen la problemàtica demogràfica que tenim nosaltres, açò és clar. Quant a nivell nacional, mirin, resulta que Espanya en matemàtiques va 3 punts per damunt d'Estats Units, açò no s'ha dit, però hi va, hi va, 484 nosaltres, 481 Estats Units, i 6 punts per damunt de Suècia, 478 Suècia, nosaltres 484. I també 5 punts per damunt Suècia en comprensió lectora i 11 en competència científica. I en competència científica ens trobam també per sobre de Noruega i Luxemburg. Com és que no fan aquesta lectura? No fan aquesta lectura perquè els interessa posar en marxa el nou model que representa la LOMCE. I no

parlen de la diversitat de situacions en les distintes comunitats autònomes, perquè en tenim 6 amb resultats bons o excel·lents. I la clau està als diferents punts de partida que són econòmics i culturals, no a la LOE, no a la LOE, perquè si no, com diu el Sr. Alorda, no es donarien aquests resultats. I també en l'equitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bé, tenim millors resultats i anam perdent, que aquesta és la llàstima, perquè tenim mesclats alumnes bons i alumnes regulars, cosa que no passa a tots els països i que no passarà a la LOMCE, perquè a tercer d'ESO, és a dir, als 15 anys, aquests regulars o dolents els desviaran cap un altre itinerari, l'FP bàsica i així maquillaran els indicadors de fracàs escolar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senzillament per fer una rèplica. En principi, Sra. Aguiló, primer no em digui de què he de parlar i de què no he de parlar. Som en el Parlament de les Illes Balears, ja em basta no poder parlar de la farmàcia, ara no parlaré de Marivent? Jo parlaré de Marivent tantes vegades com em plagui i sobretot quan tenim una esmena que hi fa referència. Vostè parli del que trobi, amb l'elegància que la caracteritza, sobre els temes que trobi oportuns que m'ha de replicar. Però jo parlaré de Marivent quan trobi que he de parlar de Marivent i tenint-hi una esmena, evidentment en parlaré.

Per cert, no sé com compara les dades, 920 milions Extremadura, 744..., paraules de la Sra. Consellera, als programes d'educació. Li pos unes missions, Sra. Aguiló, i no només li pos unes missions, sinó que nomèn àrbitre la Mesa, que el nostre grup no hi té ningú i que comprovi, m'agradaria que la interventora fes una miqueta d'informe per tranquil·litat, sobre qui posarà més doblers en educació en els pressuposts de l'any 2014, perquè no em parli dels anteriors. Any 2014, 920 milions Extremadura, 747 les Illes Balears. Per tant, no sé com em fa aquesta comparativa. La fa de quan les Illes Balears en gastaven 860 per ventura i vostè ho trobava poc, ho trobava poc. Vàrem dir replegarem de per aquí i de per allà que estan molt mal gastats i nosaltres gastarem més. De 860 a 747, home!, malament, són 120 milions d'euros de diferència, són 10 milions d'euros cada mes, són molts de doblers que després canvien aquestes ràtios que hem de fer els uns i els altres; però m'accepti o no les missions, estic disposat a jugar-m'hi el que faci falta.

Per tant, jo crec que amb 87 milions d'euros per a la Universitat es poden fer més coses que amb 58. I és allò que és als pressuposts o del que braveja el conseller, reconec que hi ha dades que jo no he anat a encalçar. Per exemple, els 15.000 funcionaris estan a la roda de premsa i a la comissió informativa del conseller. D'aquí no és tan fàcil trobar-los, però tenc la comissió que ha fet la Sra. Núria Riera, que parla de 10.000. Per tant, entre 15.000 i 10.000, jo crec que hi ha molta diferència.

I si posam qui té bons resultats i qui no, compregui que la comprensió lectora de Catalunya és superior a la de les Illes Balears, superior a la d'Extremadura i té immersió lingüística. I PISA li dóna millor comprensió lectora. D'això no en treim cap conseqüència ni una?, perquè crec que només les treuen per redols.

Em diu que han millorat els pressuposts amb les esmenes acceptades? És un acudit? Amb les esmenes de qui? Ah! Se'n temen, no?, el Partit Popular diu que no vol consens amb la societat, ells volen consens i ho fan entre ells, esmenes als pressuposts, sí, sí milloren perquè el PP s'autoesmena i millora. Els altres no, els altres ... què hem d'anar. Ens vénen a donar classe. Vénen al Parlament, a gent que ens ha triat el país, amb més o menys vots, però ens ha triat el poble i ens vénen a donar classes. Amb aquesta actitud, que jo, francament, trob que s'ho haurien de fer mirar, el consens és una altra co... bé, ara començ a entendre el que diu el programa del PP, quan deien consens volia dir que es reuniria igual una camarilla petiteta del Consolat, els cinc o sis amics del Sr. Bauzá, que per amistats perilloses les seves, i que es reuniria i ells consensuarien tot fent un "ramiro" a una taula, un dia de póquer, amb dos whiskies.

No, nosaltres parlàvem d'una altra cosa, parlàvem d'un consens social, dels actors socials de l'educació, dels diferents partits, no de fer-se esmenes a un mateix.

(Remor de veus)

Però bé, clar, qui mal entén, mal respon, i nosaltres pensàvem parlar d'una altra cosa.

Amb la llengua, lleven l'oficialitat de la llengua catalana als funcionaris i em diu que l'aprecien ben igual que l'altra. Per l'amor de Déu, això no ho fa cap país civilitzat del món! Per tant, nosaltres pensam que no.

A Madrid hi ha hagut tot el debat de pressupost i hi ha hagut una preocupació, per exemple en els temes de cultura, respecte del moment que viu el castellà, perquè l'Institut Cervantes, clar, ha de menester més de 100 milions d'euros, i clar, era complicat; creu vostè que qualcú surt i diu no, l'Institut Cervantes dóna quatre classes de castellà a qualque poble, tenim un institut d'administració pública i dóna quatre classes de castellà; no, no, una política lingüística *fetén* va per enmig traient pit i això és el que intenta fer un país normal. Ho fa amb

el català? No, amb el català no, misèria a l'IEC l'Estat, misèria a l'IEC, i vostès fins i tot se'n riuen de l'IEC, han arribat a dir coses de l'IEC que farien empegueir, empegueir, però com a mínim la consellera, en aquest sentit sí que li vull reconèixer, va posar les coses en el seu punt i ens va parlar de la joia que representava la inversió, l'aposta que feia el Govern amb l'IEC, la miserable aposta que fa el Govern amb l'IEC, que és l'aula lingüística de Joan Veny, com a mínim li vull agrair això a la consellera, perquè el ridícul que havien fet aquí el Sr. Camps, posant a parir -perdonin l'expressió-, ridiculitzant l'Institut d'Estudis Catalans en el món filològic de la llengua catalana, era realment per arrancar a córrer.

Per tant, crec que això queda molt clar qui és qui defensa la llengua catalana i qui és que no. I m'agradaria molt que ho fessin tots. Aquí han passat molts d'anys, han passat moltes coses i s'ha pogut veure quan és que no hi ha aquesta apropiació, jo al Sr. Soler li vaig dir moltes vegades que li agraiïa i que estava d'acord amb les polítiques que feia com a president per la llengua catalana, és al *Diari de Sessions*. No hem tengut cap problema quan qualcú ho ha fet a dir-ho i dir-ho ben clar i alt; ara, quan qualcú fa el contrari, desgraciadament el tema de la llengua vostès l'han posat a la palestra pública, a nosaltres ens agradaria que no hi fos tant.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sra. Rita, jo no estic orgullosa que de 14 comunitats estiguem la número 11, encara que haguem pujat un parell de punts. Tampoc no estic orgullosa de tenir 24 països per damunt nosaltres a l'informe PISA, és una vergonya, és una vergonya! I la inversió, la inversió de la Unió Europea, la mitjana és de 6.251 euros, i Espanya inverteix 6.773 euros, jo no n'estic orgullosa. Vull dir que aquí el problema no és un problema d'inversió, aquí és un problema del sistema educatiu; el sistema educatiu LOGSE-LOE no funciona i jo estic cansada de dir-los-ho i vostès, a sobre, ho han agreujat amb la immersió lingüística, estic cansada de dir-los-ho, vull dir és que no hi ha res més que això, no hi ha res més.

Quant al col·legi del Parc Bit, jo els demanaria que no fessin més demagògia, és que el Partit Popular compleix sentències, què vol que no acomplim les sentències? Vol que no acomplim les sentències, és això el que vol, i que després haguem de pagar a aquests col·legis amb interessos?

Referent als col·legis concertats, li record que és un deute del 2008, vostès no el varen pagar, només els record això, és un deute del 2008. És a dir, no ens venguin a fer demagògia.

I Extremadura, li torn repetir, és la darrera, inverteix molt manco que nosaltres, li torn repetir. Si m'hagués posat el País Basc o Navarra s'hagués pogut lluir, però no em posi Extremadura, per favor, Sr. Alorda, per favor!

Aquests són uns pressuposts realistes i encara que decreixin a múltiples partides, aquí no hi ha perill que es formin cues de creditors que acudeixen a la conselleria per saber quan poden cobrar, això no tindrà lloc amb aquests pressuposts, com va ocórrer amb els pressuposts del pacte d'esquerres, que va deixar, per exemple, la UIB sense pagar quatre mesos. Se'n recorden a principi de curs que els alumnes estaven morts de fred, que no se'ls podia pagar la calefacció perquè vostès els havien deixat a deure, el mes de març no l'havien pagat. Ara no, ara hi ha algunes escoles que ja tenen superàvit.

S'ha pogut remuntar aquests dos darrers anys, malgrat tot el pendent que hi havia, producte d'una mala gestió i d'uns incompliments que van fer sagnar més la crisi econòmica.

Per molt que els pesi, aquesta comunitat autònoma es troba al capdavant de la remuntada de la crisi i el nostre objectiu és també remuntar en matèria educativa i la llei de pressupost és una de les eines que té aquesta cambra per aconseguir-ho. El model socialista, amb les lleis, ens ha dut, com els he dit, als darrers llocs, al nostre país, als darrers llocs a l'informe PISA quant a qualitat educativa. I la seva obstinació per introduir senyals d'identitat per la força, perquè els record que el reciclatge en moltíssimes ocasions ha estat per la força, en contra de molts d'alumnes i fent que abandonassin i fracassassin dins el sistema educatiu, vostès han intentat -torn repetir- introduir senyals d'identitat per la força, amb total menyspreu a la nostra Llei de normalització lingüística i a les regles bàsiques de la democràcia. I solament han aconseguit fraccionar socialment la nostra comunitat, han estat vostès que han fraccionat la nostra comunitat autònoma.

Som davant uns pressuposts de creixement, tal com creix econòmicament la nostra societat balear; hi ha un increment pressupostari respecte del pressupost anterior de més de 17 milions d'euros. Hi ha un increment a la partida destinada a nòmines de docents; hi ha un increment a la seva partida de formació; hi ha un increment a l'Escola Oficial d'Idiomes; hi ha un increment en ajudes de menjadors; s'incrementa la partida destinada a la UIB; s'incrementa el nombre de professors i es milloraran les ràtios; s'incrementa el pressupost destinat a l'Orquestra Simfònica i a l'Institut d'Estudis Balearics; s'incrementa el suport a diferents institucions per a la projecció exterior de la nostra cultura i la seva cohesió interinsular.

Durant aquest any s'han iniciat, com he dit, uns nous estudis a la UIB. Les ajudes als llibres s'incrementen en 200.000 euros més. Hi ha un increment en el nombre d'auxiliars de conversa, etcètera.

Uns posaran l'èmfasi que no és suficient l'augment de les partides, es pot argumentar que requereixen més increment, però ningú no podrà deixar de congratular-se que hi ha un augment, això és innegable; hi ha un increment substancial en els pressuposts d'aquesta conselleria, la qual cosa constitueix una veritable aposta per l'educació, per la cultura i per la Universitat. Formen part d'uns pressuposts socials i d'increment en les polítiques essencials, perquè simplement són possibles gràcies a l'esforç realitzat pels nostres conciutadans, en combinació amb una política de sanejament i contenció de la despesa pública.

Gestió de qualitat i eficiència és el que ha d'acompanyar ara en aquest pressupost. Alguna cosa que també hem d'aconseguir especialment en l'educació, el nostre objectiu ha de ser la qualitat educativa, el mandat clar sorgit a les darreres eleccions, li sembla poc consens 34 diputats? Jo veig molt de consens. El mandat clar sorgit de les darreres eleccions constitueix, d'una banda, l'element legitimador per a la presa de decisions, i per una altra, el naixement d'un compromís amb tots els ciutadans. Hem d'afrontar el 2014 amb la seguretat que anam per bon camí.

El 2013 ha donat ja fe d'això, hem d'aspirar al fet que els nostres alumnes siguin els millors, que siguin els que estiguin millor preparats i que puguin afrontar un futur laboral amb més possibilitats que les generacions que els han precedit.

Per això, la llei de pressuposts constitueix una eina essencial per a un govern per prendre decisions. Ens hem de congratular de la possibilitat que el pressupost i les partides a les quals m'he referit durant la meua intervenció, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Aguiló, ha d'acabar.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

... hagin pogut incrementar-se. Ara tan sols ens queda gestionar bé i millor cada any.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Debat número 7, de globalitat, agrupació de la secció 13, educació i universitats, amb les seccions i entitats afins. Esmenes parcials: Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis generals de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, l'esmena 14414, 14424, 14425, 14379, 14381, 14382, 14386, 14393, 14396, 14409, 14411, 14416, 14417 i 14433; al programa 421D, innovació i formació del professorat, l'esmena 14428; al programa 421F, política i actuacions en matèria universitària, la 14290 i la 14286; al programa 421G, ordenació de la formació professional, 14432, 14429 i 14430; al programa 421I, administració i servei de suport a l'ensenyament, 14431; al programa 422A, educació pública, la 14289, 14434 i la 14435; al programa 422B, educació concertada i altres ensenyaments, la 14288; al

programa 423A, beques i ajuts, la 14284, 14285, 14287, 14281, 14282, 14436 i la 14280; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, la 14283.

Del Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 00A, a nous programes i no classificats, la 14598; al programa 421D, innovació i formació del professorat, la 14599; al programa 421F, política i actuacions en matèria universitària, la 14600 i la 14601; al programa 421G, ordenació de la formació professional, la 14602; al programa 422A, educació pública, la 14603; al programa 422B, educació concertada i altres ensenyaments, la 14628; al programa 423A, beques i ajuts, la 14604, 14605 i 14606; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, la 14607 i 14608; al programa 541A, recerca i desenvolupament tecnològic, la 14609; E08, Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la 14610 i la 14611.

De la diputada no adscrita Margalida Font i Aguiló, a la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 421A, direcció i serveis generals de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, 14149, 14151 i 14148; al programa 421F, política i actuacions en matèria universitària, la 14170; al programa 421G, ordenació de la formació professional, la 14150; a l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, la 14165.

Del diputat no adscrit Antoni Pastor i Cabrer, a la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, la 14140; al programa 423B, altres serveis a l'ensenyament, la 14139.

Defensa conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els parlaré d'un altre informe, l'Informe sobre educació a les Illes Balears, corresponent al 2013, deu ser de tots els que s'han fet fins ara el més crític amb el Govern. I critica el Govern no tant per les retallades en educació, que també, com per la incapacitat absoluta d'arribar a cap tipus de consens. Idò bé, els experts en educació que coordina el doctor March demostren una vegada i una altra tenir tota la raó, el Govern no ha estat capaç de consensuar fins ara ni una sola esmena a l'àmbit de l'educació. Esperem que en aquest debat aquesta tendència canviï i arribem a algun acord.

Però sí que els demanaria que no tornin amagar el cap sota l'ala quan parlem del frustrat pacte per l'educació, perquè és obvi, és un error de peu de banc que aplicar estrictament el programa del PP o de qualsevol altra força política és incompatible, per definició, amb la possibilitat de dur endavant un pacte per l'educació. Si aquest pacte va ser possible a Finlàndia o a tants altres països va ser perquè no es va aplicar el programa de cap dels partits polítics i sí que, en canvi, es va arribar a acords entre tots.

No tot és qüestió de pressupost, certament, el consens i el diàleg ho són importants per arribar a l'excel·lència, lamentam que la consellera no sigui aquí, però el pressupost també és important, són els dos elements bàsics i importants, ho deia perquè ella havia parlat d'excel·lència; òbviament el pressupost no ho és tot, repeteix, i que sí que és fonamental que hi hagi un consens i un diàleg. Però fins ara la seva política han estat les retallades, però no bàsicament a causa de la crisi, sinó de la mala finançació de les Illes Balears. I el Govern de les Illes Balears s'escarrassa tant com pot per fer punts davant Madrid, retallant a tort i a dret, però el Govern de l'Estat es desvia 10.237 milions d'euros del pressupost que tenia per al 2013, s'han gastat més de 10.000 milions més del que varen pressupostar, mentre escanya les comunitats autònomes, amb les Illes Balears al capdavant del rànquing. Vergonya, senyors, vergonya per a tots!

D'aquest pressupost que han gastat de més, hi ha 1.300 milions d'euros en Defensa, amb aquests inútils 1.300 milions d'euros quantes coses no podríem fer per a l'educació?

(Remor de veus)

Venga, home! Si poguéssim afegir al nostre pressupost per a l'any 2014, tant de bo, no diguin, per tant, que no hi ha diners, n'hi ha per a allò que els convé, n'hi ha per allò que volen, no n'hi ha però, certament, per a educació; no n'hi ha per als nostres infants que són el nostre futur, per a tancs que no funcionen, per a submarins que no poden submergir-se, per a tot això n'hi ha a senallades. No volien solucions? Aquí en tenen una.

L'informe PISA posa de manifest, i n'han parlat, que l'alumnat immigrant, més d'un 20% puntua més baix, fins a 50 punts per sota dels autòctons; és justament aquesta composició socials dels nostres alumnes i que no en parlam o no se'n parla prou, i de la nostra societat en general el que ens situa on ens situa. Faria falta, idò, impulsar programes per a la igualtat d'oportunitats, programes per a l'alumnat amb més necessitats, programes per a la incorporació dels joves nouvinguts al nostre sistema. Vostès els han retallat d'una manera sistemàtica i ara on són els diners per a aquests programes? En aquests pressuposts no hi són.

Repeteix: la clau per aconseguir que l'alumnat de les Illes Balears progressi és la igualtat d'oportunitats, és l'escola inclusiva, és la cohesió. Si no treballam per la cohesió social, tot el que es pugui fer per intentar millorar els resultats, serà eixorc, perquè la clau és la cohesió, més de 100 nacionalitats en un territori tan petit no es poden gestionar si no és a través de la cohesió.

Per això, 33 esmenes presentades per intentar pal·liar aquestes mancances en aquest pressupost. Una, i repeteix, la més seriosa que té el pressupost que comentam és que no hi ha partides per a la cohesió social. Per aquest motiu hem fet esmenes al programa 423A, 7 esmenes a beques i ajuts, que van des del manteniment de les escoles infantils fins a les partides per millorar, millorar, les partides de beques, de transport, de llibres de text i de menjador. També tenim, òbviament, les que fan referència als centres educatius que més necessiten en suport a l'atenció per la diversitat.

Juntament amb la igualtat d'oportunitats i unes mínimes garanties per a tots els infants, una societat que vulgui millorar necessita prestar una atenció primordial a la seva universitat. La nostra universitat ha aconseguit d'excel·lir en alguns camps, l'impuls que li donaren personatges com Nadal Batle o la rectora Casas, per posar exemples dignes de recordar, amb un govern com el seu ara seria impossible.

(Alguns aplaudiments)

Tenen el pressupost de la Universitat sota mínims, se'ls ha dit, ho han demanat ells mateixos, tenen problemes fins i tot per pagar nòmines. Ja no es tracta que no pugui innovar la nostra universitat, sinó que passa pena per poder mantenir la seva activitat regular, per això hem fet l'esmena, aquesta d'1 milió d'euros, per intentar pal·liar aquestes mancances.

També hi ha una altra esmena a la secció d'universitats, que és la de complementar les beques d'Estat i de la Unió Europea perquè els estudiants de les Illes Balears també puguin accedir i conèixer estudis a les altres universitats.

Continuant en el mateix sentit de foment de la cohesió de l'educació, si no s'amplia la partida del programa 422A...-presidenta, a mi també em molesta aquest sector d'aquí, de la meva dreta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

(Remor de veus)

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... perquè es pugui contractar més professorat per atendre totes les necessitats de les aules de les Illes Balears, tampoc no haurem fet allò que toca, es tracta d'una esmena de 3 milions d'euros per a despeses de personal docent. I ho repeteix, hi ha una necessitat bàsica de contractar professors per atendre la necessitat de les aules de les Illes Balears, si no s'amplia la partida de personal docent és impossible de contractar el personal que farà falta, sobretot, consellera, PT, AL, AD. Ho sap que hi ha baixes de tres mesos que no es cobreixen en aquests moments? Per tant, si no hi ha aquest reforç no es podrà contractar aquest professorat ni suplir aquestes baixes.

I permeti'm que faci un esment a la partida 14334, que és l'ampliació del servei de les UTE. Per exemple, ho saben, Eivissa és l'illa que més desprotegida està en salut mental, en salut mental infantojuvenil no hi ha atenció; els alumnes que estan en edat d'escolarització i tenen problemes en aquesta àrea es troben completament desatesos.

Passam a parlar de formació del professorat, el programa 421D, encara que el TIL, i ho record, sigui la seva prioritat, vull dir és la seva prioritat, l'accept, no n'he de dir res, però allò que no pot fer és que aquesta prioritat desatengui totes les altres necessitats que en aquesta àrea es donen. Per tant, sí l'anglès és important, però no és l'única necessitat de formació que té el professorat en aquests moments, a veure si ho entenen, i amb l'anglès no es fa tot el sistema educatiu.

Si més no, a nivell teòric, juntament amb el TIL, dic a nivell teòric, l'altra prioritat del Govern ha estat la formació professional, però els pressuposts desmenteixen clarament les seves proclames, amb el pressupost que han fet no n'hi ha per funcionar normalment, i ja no parlem d'ampliar estudis. D'aquí les esmenes que hem presentat per ampliar l'oferta de formació professional a totes les Illes Balears i també dues molt concretes per posar en funcionament, per què no es posa en funcionament el centre de Can Marines, si està acabat, tot polític allà acabat i a punt?

O per què no hi ha tampoc cap partida per al cicle nàutic pesquer aprovat en aquest parlament?

No parlem de les EOI, les EOI sí que s'ha fet un gran esforç de contractació de professorat, però així i tot, essent aquesta gran potència que diem en turisme mundial, no es dona ni s'atén tota la demanda que han generat vostès mateixos amb l'aplicació del TIL.

Quan es debaten també aquests pressuposts, parlar d'unes infraestructures en educació constitueix un tòpic, és un tòpic i ben típic, sona allò de sempre, però hi tornam a ser, el fet de parlar des de l'oposició una vegada més, i ens toca tornar-ho a fer, parlar d'infraestructures educatives. Aquí hem presentat 14 esmenes a la secció 421A, direcció i serveis educatius generals. Tot això ens ho podríem estalviar, tot aquest reguitzell d'esmenes que fan referència infraestructures, si tenguéssim, com pertocaria, el mapa escolar d'infraestructures de les Illes Balears; però, de moment, d'aquest mapa no en tenim ni l'esquema ni un petit esborrany ni cap esbós, consellera, res de res, no existeix, Per tant, ens veiem abocats un any més a tornar fer aquest reguitzell d'esmenes per tornar, des de l'oposició, fer aquestes prioritzacions.

El conseller Bosch ens va prometre aquest mapa escolar, sobretot començant per la ciutat de Palma, l'estam esperant.

Però voldria fer esment a una altra qüestió, referida a aquest punt, però, que des del meu punt de vista també s'ha de tenir en compte: la majoria de les esmenes que s'han presentat, aquestes que li dic, d'infraestructures, hi ha el CEIP Son Macià de Manacor o l'IES Joan Ramis, s'han aprovat per Comissió d'Educació i per aquest Plenari també, per tant són infraestructures que haurien d'aparèixer en pressuposts i no hi són. Per tant, no són invents d'última hora d'aquesta oposició, són ja esmenes consensuades, voldria pensar que la Comissió d'Educació té un sentit i que no, ara també, es lleva la utilitat que tenen les comissions d'aquest parlament.

Vaig acabant amb una esmena, la 14288, que és la que afecta la concertada. Consellera, com faran front a aquest conveni d'aquest mes d'estiu que s'han de pagar aquests 9 milions a la concertada? D'on sortiran aquests diners? No estan

reflectits, no és una partida qualsevol, encara que l'Estat pagui una part, la part que correspon al Govern de les Illes Balears on és? No hi és. Per tant, consellera, esperam que hi hagi una mica de seny...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Acab, ja.

... una mica més de flexibilitat, una mica més de sentit comú i un poc més de sentit de país i es pugui arribar a alguns acords. Esperam que no primi la visió estrictament partidista o encara més la visió de partit com a crossa del Govern, per damunt del sentit de servei al bé comú. Per tant, facin un esforç.

I ara, deixi'm una petita llicència que abans d'anar-me'n, dir que ha estat un plaer ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... haver compartit -sí- aquests debats, aquests anys de debats, sobretot en educació i cultura, amb el diputat Sr. Alorda.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, primer dues besades a la Sra. Marí. I després, només intentar, perquè encara queda demà i tampoc no importa esbravar-se.

Nosaltres, el primer que m'agradaria aclarir, perquè aquí es diuen tantes coses que valdria la pena que qualcú es quedàs amb una idea clara, precisa, de saber de qui es pot fiar, perquè si no un diu una cosa i l'altre diu la contrària i no ho arribam a aclarir. Jo vaig sumar els números d'educació dels pressuposts d'Extremadura i, com que sempre em puc errar, només me'n varen sortir 920. *Gastos funcionales*, la pàgina del Govern, l'he tret ara per..., *funcionales* del Govern, *Educación*: 2013, 956 milions; 2014, 991 -m'he equivocat-; 2014, 991.900.000 euros, educació; cultura, 62. Nosaltres, 13.

Bé, la Sra. Consellera ja ens ha dit, els nostres 747, per tant els comparin, els comparin i si troben qualque cosa millor doncs la comprin, no? Jo m'he avesat, ja em dirà qui és que ens diu mentides, el Sr. Monago o la Sra. Camps, ja m'agradaria que anàs errat qualcun dels dos, però tenc la sensació que no. I quan parlen de 15.000 funcionaris i en bravegen, i nosaltres diem que són 10.000, de qualque banda surten els números. I quan diuen que donen 87 milions, i aquesta l'he comprovada, a la Universitat, de qualque banda surten els números, perquè aquí n'hi ha 58.

Bé, jo no em vull allargar, només l'ajustament a la primera de les nostres esmenes, fa un bloc per fer un programa de política lingüística, no sé per quines set-cents ha comparegut en aquest bloc, però hi és, i a nosaltres ens aniria bé que el mirassin amb carinyo. Hi ha d'haver un programa de política lingüística. L'article 5 de l'Estatut, com vostès saben, obliga al Govern a establir polítiques de col·laboració amb la resta de territoris catalanoparlants, això hi ha molta gent, de caràcter científic, de fora d'aquest parlament, que li diu països catalans, però, en tot cas, se li digui com se li digui, el nostre Estatut li diu territoris catalano..., d'expressió de la mateixa cultura i llengua. On són els doblers per a aquestes polítiques de l'article 5? És allà on quan tu dius bon dia, et contesten bon dia Josep Pla, de vegades és més bo d'aclarir de vegades, un geni com Pla t'explica clarament de què estam parlant. I per tant nosaltres aquest "negocionisme" que practica el Partit Popular els convidam a abandonar-lo perquè resulta bastant ridícul.

Hem fet esmenes modestes, no com les del PP al pressuposts de l'any 2010, modestes, nosaltres gastàvem 860 milions, però ells en demanaven molts més; ara en gasten 747 i jo quasi he de dir, amb un punt de vergonya, que nosaltres encara en demanam menys, perquè volem que se'ns n'aprovi qualcuna. Hem dit totes les de personal docent, les d'universitat.

A les de formació, jo també hi voldria dedicar un segon, no anirà bé la formació dual si no començam bé el solc, si no ajudam les empreses realment a poder-ho fer bé. Començar s'ha de fer bé i això requereix recursos, perquè hi ha molt poca tradició, a les Illes Balears hi ha molt poca tradició, tenim desenganys d'FP que no hauríem de reeditar i per tant aquí calen recursos.

Però només m'entretindré amb una, no vull deixar el Conservatori de Música de Menorca, és l'única també potent o la més potent que hem posat d'equipaments, n'hi hauria una mala fi, però no les hem llistat. Una per veure si podem aconseguir fer alguna aproximació, les ajudes a menjador: el PP ens va dir que no ens podia contestar que no hi havia beques, perquè s'havien de justificar al final, la consellera es troba molt enginyosa amb les preguntes parlamentàries, i es va negar, diu que no hi havia beques de menjador, i resulta que tot era un problema que s'havia de dur ajudes, perquè les beques es donen durant el curs, les ajudes al final, perquè s'han de justificar. Ara diu que ho farà dins aquest curs, ara tornen ser beques, ara tornen ser beques. Ho utilitzam tots, tots hem dit beques dins aquest parlament, me n'afluix de documentar-ho.

Bé, però, vostè em diu que les treurà dins aquest curs; jo li vull agafar la paraula, ho vull celebrar. I ara li dic: faci un gest, apunti que les del curs que ve es convocaran aquest mateix any. Facem un esforç per normalitzar la situació; vostè treu les del

curs actual el segon trimestre, bons són, i tregui les del curs que ve aquest trimestre, el trimestre, primer trimestre del curs, dins el 2014. Hi posin uns recursos, mirin d'on, ens aprovin l'esmena, la transaccionam; transmetem que a partir d'ara les esmenes d'ajudes a menjador es faran a principi de curs i es faran, no es menjaran un curs com han fet, sinó que ha estat un problema de tresoreria, anem a... *pelillos a la mar*, i ara el que anam a fer és a regularitzar-ho, però el 2014 n'hi ha d'haver dues, no em digui que hi haurà 800.000 euros per a una.

Per cert, no sabem què hi gasta, perquè li hem demanat insistentment, i amb argücies parlamentàries de baixa estofa, si m'ho permet, la veritat, filibusteres, no ens ha volgut contestar, no ens ha volgut contestar. I nosaltres sospitam que és que ha caigut en picat, perquè ens estranya que algú amb problemes econòmics bestregui el 70% de les menjades, sense saber si tindrà alguna possibilitat de saber-ho, des del moment que sobretot els col·legis, com vostès saben, que molts d'aquests bestreien els doblers de les beques, han deixat de fer-ho. Per tant, jo em tem que vostè diu 800.000 des de la tranquil·litat que seran molts menys, que ens fa trames. Puc anar errat, puc anar errat, estaré encantat de dir que he anat errat, probablement no ho faré en aquesta tribuna, però estariem encantats, vostè no ens ho diu.

Però, en qualsevol cas, si avui ens fa el gest d'aprovar alguna transacció i el compromís polític que dins el 2014 sortirà la convocatòria, de 2013 a 2014, com vostè diu, i de 2014 a 2015, miri, jo me'n vaig amb la idea que d'alguna utilitat ha estat venir a aquest parlament. La resta és sentir com el PP s'autotransacciona amb ell mateix, em compararan que els lliberals, quan parlaven de democràcia, de debat, de consens, de diàleg, no es referien a això, i ho haguessin pogut advertir, crec que el mínim d'honestat política era quan deien en el programa que el consens consistia que si treien 34 diputats consensuarien entre els 34 diputats, ho havien d'haver dit, perquè ja li dic jo que en el carrer no els varen entendre, no els varen entendre. Ara els entendran, ara els entendran, perquè tu em rentaves la cara i jo no sabia qui ets, però, jo no et coneixia encara, però ara sé qui ets.

Perdonau, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la diputada no adscrita, Sra. Font i Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, vull manifestar el meu desacord per no poder intervenir en el debat anterior, el debat a la totalitat a la secció 13, d'Educació, Cultura i Universitats. Tot seguit passaré a defensar les esmenes a la globalitat, presentades a la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, però abans vull fer una sèrie de matisacions que crec necessàries, referent al pressupost que afecten aquesta secció.

Bé, veig que la consellera no hi és, sí, perdó, hi és, no l'havia vista, perdoni.

La consellera d'Educació ens va explicar, a la seva compareixença a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, que el pressupost del 2014 en Educació havia pujat un 2,29% respecte de l'any 2013, explicant-ho com un gran assoliment. Aquesta era la seva valoració, però el que no va dir la consellera, el que no va dir és que la gran retallada la van fer en els pressuposts del 2013; el que no va dir la consellera és que amb els pressuposts del 2014 encara i amb el seu increment no arriba al nivell del 2013; el que no va dir la consellera és que aquesta comunitat autònoma, en termes de PIB, en aquesta matèria ens ha deixat en un 2,8, mentre, per exemple, a la legislatura estava situada en un 3,2.

El que no va dir la consellera és que en Educació hem passat dels 860 milions d'euros del 2010 o dels 830 de l'any 2011, hem passat a aquests 740. Si explicam els números cal explicar-los bé i sense maquinacions enganyoses.

Continuant amb les contradiccions d'aquests pressuposts, per dir-ho suaument, del que diu negre sobre blanc, mirau les manifestacions de la consellera a una pregunta d'aquesta diputada, la consellera d'Educació, responsable directa de la major ruptura amb el sector educatiu de la nostra comunitat, va anunciar una gran mesura en matèria de formació professional, però llegint els pressuposts, el negre sobre el blanc, la gran mesura que es veu reflectida en els pressuposts del 2014 en aquesta matèria és una retallada irremediable i, si m'ho permet dir, escandalosa. No sé si m'escolta o no, crec que no.

Ho argumentaré, la liquidació de la formació professional dels pressuposts del 2010, 2,9 milions d'euros; liquidació del 2011, 3,5 milions. I ara veim que es destinen 2,4 milions d'euros. Sí, un gran desafiament, una gran aposta, la seva, que deixarà sens dubte molt tocada la formació professional d'aquestes illes. Ja ho han començat a fer a l'illa de Formentera, ha estat la primera a patir-ho, deixant la formació professional en una situació de precarietat absoluta.

Ara passaré a defensar -veig que no li interessa, bé, doncs continuaré, els ho explicaré a l'altra bancada, perquè veig que la bancada de la dreta no m'escolta, doncs ho explicaré a l'altra.

(Remor de veus)

Bé, passaré a defensar les sis esmenes presentades i que van en la línia de pal·liar la nul·la implicació pressupostària a la menor de les illes. Algunes esmenes varen ser ja presentades en els mateixos termes en el debat de pressuposts de l'any passat; les hem tornat presentar amb l'ànim que es puguin incloure aquestes millores pressupostàries per a l'any 2014, sobretot ara que tenen vostès un delegat d'Educació a Formentera i que els ciutadans de l'illa veim que aquesta delegació puja en nombre de personal, un tècnic d'Educació que, curiosament, va ser candidat del partit polític que es va presentar, juntament amb el Partit Popular, a les eleccions de 2011.

(Remor de veus)

I l'auxiliar administrativa del CEP que durant unes hores al dia li han assignat permanència a la seu de la delegació. Ara a Formentera tenim una cosa que no teníem, ara tenim un virrei i també tenim la seva cort.

(Algunes rialles i remor de veus)

Una autèntica vergonya, senyores i senyors del Partit Popular, una autèntica vergonya! I un augment de despesa, mentre escatimen partides pressupostàries en matèria d'oferta educativa o amb altres matèries.

L'esmena 14148, que fa referència a l'inici de la construcció del Museu de Formentera, miri, els formenterers i les formentereres no podem entendre, ni acceptar per més temps, ja portem 15 anys a l'espera d'aquesta infraestructura, que, a més, la seva creació ve marcada per llei, per la Llei de patrimoni històric, que a la seva addicional quarta parla de la creació i del manteniment del Museu de Formentera. I que membres destacats del Partit Popular de les Illes van anunciar com a una realitat l'any 1998, i que es va aprovar sent avui el condemnat i ahir president del Partit Popular i d'aquesta comunitat, el Sr. Jaume Matas, un clar incompliment de llei. I vostès continuen enviant el missatge, tal com varen fer en els pressuposts del 2013, on, per primera vegada no hi va haver cap partida prevista per a l'inici del museu, com tampoc no hi és en el pressupost del 2014.

Envien el missatge, com els deia, i perquè quedi clar i sense dubte, a tots els ciutadans de Formentera, que no tenen cap ni una, cap intenció d'iniciar el museu. Nosaltres li recordarem i ho feim en forma d'esmena, el Museu de Formentera ja és un tema històric a l'illa. Per desgràcia els diré que no és l'únic, un assumpte que necessita d'una aposta política que evidentment vostès no estan disposats a dur a terme. Jo els agrairia, per respecte als ciutadans i ciutadanes de l'illa, i ja que no tinc oportunitat de rèplica, no s'excusin en legislatures anteriors, on també, ja els ho dic, reclamàvem aquesta infraestructura.

Ara la responsabilitat és seva, és el seu tercer pressupost, és la seva decisió.

L'esmena 14149, esmena referida a l'ampliació de quatre aules a l'IES Marc Ferrer, proposa una millora significativa en matèria d'infraestructures educatives a l'únic institut de l'illa, en base al creixement poblacional que a Formentera esdevé prou significatiu. Unes millores que, a més, aquest govern es va comprometre a realitzar a Formentera, i que vendria a pal·liar la manca d'espai de l'institut, de l'únic institut de Formentera.

L'esmena 14150, en el sentit d'augmentar i afavorir impulsar els estudis de formació professional, nosaltres sabem de les dificultats econòmiques en les quals estam immersos i de la dificultat que implica la diversificació de l'ensenyament a Formentera, però creim fermament que aquest és un fet que esdevé ja irrenunciable. El Consell de Formentera ha fet els esforços importants per arribar a acords per tal de garantir l'ensenyament de cicles formatius presencials a l'illa, oferint les instal·lacions públiques per tal de continuar l'oferta presencial. La intenció per part del Govern només d'oferir els cicles formatius en línia preocupa i ens preocupa molt a tota la comunitat educativa, pel perjudici i la pèrdua de qualitat educativa que això comportaria.

L'esmena presentada vol anar en la direcció, amb la voluntat i l'esperit de garantir una partida pressupostària que pugui contemplar la diversificació i la rotació dels cicles formatius presencials, tal i com es va fer la passada legislatura. Fomentar i impulsar la formació professional és una eina cabdal per reactivar la feina, per reactivar l'economia i ajudar la gent a sortir de la crisi. Almanco en això crec que hi estaran d'acord, bé, supòs, per tant esper poder aprovar aquesta esmena, la qual significaria garantir les rotacions i la diversificació dels cicles formatius presencials a l'illa.

L'esmena 14151 pretén, té l'objectiu de l'ampliació d'especialitats al Conservatori d'Eivissa i Formentera, però ja els ho dic, a l'aula de Formentera, incideix en això, que s'imparteixin a Formentera. Si s'amplia l'oferta a Eivissa, Sra. Consellera, però continuen sense cobrir les necessitats i demandes de Formentera, les mancances continuaran i especialment en l'especialitat demandada, i que aquesta esmena pretén donar solució i és concretament a l'oferta per a instruments de corda fregada. Però insisteixo, a l'aula, insisteixo, Sr. Consellera, a l'aula de Formentera.

No em tornin argumentar que ja han ampliat el Conservatori d'Eivissa i Formentera, que té la seu a Eivissa, perquè l'ampliació de la qual vostès ja me'n feren referència l'any passat haurà quedat a Eivissa perquè a Formentera ja els asseguro jo que no ha arribat.

I per acabar, l'esmena 14165 fa referència a l'inici de la nova escola de dues línies de Sant Ferran, a Formentera. Jo, amb tots els respectes els he de dir que aquest és un altre projecte que quan un conseller o consellers arriben a Formentera, perquè n'hi ha hagut diversos, no donen un nom perquè han passat reiterades ocasions i prometen o assumeixen el compromís que tal com ho projecta s'engegarà, però permeti'm certa ironia, perquè quan surten de l'illa els consellers, jo no sé si serà pel vent, el mar o un sobtat cop de calor, els compromisos assumits de forma presencial pel conseller a l'illa, res de res. Aquest és un clar exemple: tenen vostès els terrenys on se situarà la nova escola, no tenen vostès cap impediment ni d'espai ni de llicències, ara és a les mans de la implicació d'aquest govern, que vulgui assumir o tenir a la comunitat educativa de l'illa. I la veritat, vist el que he vist, por em fa.

Aquesta és una obra aprovada per aquest parlament, els pregaria que em diguéssim quins són els criteris que fan servir per dir quina infraestructura té prioritat o no, ens agradaria que ens ho poguessin aclarir.

I per últim, l'esmena 14170 té com a objectiu, i entenem que malgrat faci referència a ajudes per desplaçament d'universitaris, i que, per descomptat, tots els estudiants hi han de poder accedir, indistintament de l'illa on resideixin, a les ajudes per desplaçament, però no em negaran, no ho poden negar, que el fet de la triple insularitat que han d'afrontar les famílies i els propis estudiants fa que hagin de suportar un sobrecost pel fet de ser residents a Formentera. La intencionalitat de l'esmena és tenir en compte aquest sobrecost, el qual vostès saben que existeix però que no posen els mecanismes pressupostaris necessaris per donar-li solució.

Per acabar, vostès diuen una cosa i en fan una altra, el compromís d'aquest govern amb Formentera no és zero, és senzillament inexistent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Començaré exactament igual que com he començat la resta de debats, pugem aquí a la tribuna i presumeixen de què han pujat els pressuposts; agafin els pressuposts, la liquidació dels pressuposts, Sra. Consellera, del seu pressupost de l'any 2012 i se n'adonarà que li falten 19 milions d'euros per tenir en el pressupost el que varen gastar vostès mateixos l'any 2012. Per tant, és un pressupost totalment irreal, no s'ajusta a la realitat.

M'agradaria fer referència a una sèrie de coses que s'han dit aquí damunt, vostè em diu: no em rallis de llengua; i jo crec que, quan un fa política, a part de les coses que fa, té l'obligació que la ciutadania tenguí la percepció que allò es fa; és a dir, jo no li discutiré les polítiques que vostès facin en temes de llengua o el sentiment que tenguí vostè per la llengua, però jo li faré una pregunta: vostè es pensa que la majoria dels ciutadans d'aquesta comunitat els tenen a vostès com a un govern sensible amb la llengua? Em faig aquesta pregunta.

S'han dit coses com que, bé, amb pressupost no passarà que la Universitat no pugui pagar les despeses. Què té a veure aquest pressupost que a un moment donat es puguin pagar les despeses? Una cosa és el pressupost i l'altra és la liquiditat que pugui tenir a un moment donat el Govern.

Jo, Sra. Consellera, quan l'he escoltada he tengut una sensació, i li dic d'una manera totalment educada, és a dir que no són conscients de la realitat, que vostès no trepitgen el carrer, que vostès no van als col·legis i no escolten els pares, les mares, els alumnes i la ciutadania en general. Perquè si l'escoltassin, estic convençut que qualque cosa canviaria. El primer, sembla que vostès han aterrat en aquest govern i que el seu partit no ha governat mai aquesta comunitat; sembla que vostès, a partir d'ara, han descobert com s'ha de fer l'educació en aquesta comunitat, com si el partit no hagués estat mai un partit de govern, i això no és així. És a dir, el Partit Popular al qual vostè

representa ha estat en aquesta comunitat, i ha tengut consellers com el Sr. Xisco Fiol, que han fet molt per l'educació d'aquesta terra, és a dir, vostè no ha arribat aquí de l'aire del cel, per fer tot el que no han fet els altres, li demanaria una mica més de respecte, com a mínim cap als seus companys de partit que encara vostè pot fer.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Consellera, jo li recoman que trepitgi el carrer, que se'n vagi a parlar amb els professors, amb els directors i amb els alumnes i se'n adonarà que hi ha coses que la ciutadania i el seu col·lectiu no admet. Com és possible fer política i gestionar un pressupost quan un govern està totalment enfrontat al seu col·lectiu? És impossible, en els altres debats no hi he volgut entrar, he parlat de les polítiques que podrien fer en aquell pressupost, i jo em deman: si vostè tengués 20 milions d'euros més, arreglarien res? Doncs, pens que no, pens que és igual que en tenguí 20 més o que en tenguí 20 menys, si vostè no és capaç de seure's amb el seu col·lectiu, amb els seus professors, difícilment podrem arribar a cap acord i a fer una política de futur.

Hi ha polítiques, Sra. Consellera, que pens que són d'Estat, l'educació és una d'aquestes, i no podem estar cada quatre anys canviant de model d'educació; és a dir, és impossible, és insostenible. La política lingüística tampoc no es pot canviar cada quatre anys, perquè no funciona, jo crec que aquestes són les polítiques que val la pena asseure's, consensuar i consensuar, Sra. Consellera, vol fer renunciés.

Per tant, nosaltres presentam una esmena, en aquest cas hi posam el que varen gastar l'any 2012, ni més ni manco que el que varen gastar el 2012, perquè pensam que educació té moltíssimes mancances, moltíssimes, i segurament que amb aquests doblers vostès tampoc no les cobririen totes, perquè això és completament impossible, però com a mínim amb aquesta quantia garantirien que es poguessin fer més coses.

La segona esmena, infraestructures, escola de Son Macià. Jo, per motius de salut, em vaig perdre, crec que era una proposició no de llei que va presentar el Partit Socialista, referida a educació i en concret a l'escola de Son Macià, i estic convençut que vostè no ho va fer amb cap malaltia, cap maldat ni una, sinó que ho va fer perquè les persones que té a la conselleria, que crec que són uns dels principals culpables de les coses que vostè fa, la varen fer venir aquí i dir coses que no s'ajustaven a la realitat. Li recordaré, i ho dic en aquest cas al conjunt de parlamentaris del Partit Popular, perquè vull que, com a mínim, se'n recordin del que va passar. A l'any 2009, el Grup Parlamentari Popular va presentar una esmena al pressupost de la comunitat autònoma per incloure 2 milions d'euros per fer l'escola de Son Macià. Dia 29 de desembre de l'any 2009, el Grup Parlamentari Popular va enregistrar en el Parlament una proposició no de llei i demanava al Parlament que instàs el Govern de les Illes Balears que habilitàs una partida per fer l'escola Pere Garau de Son Macià.

Vostè va dir que l'ajuntament no havia fet els deures, vostè va dir que si l'escola de Son Macià no es feia era culpa de l'ajuntament.

“Benvolgut senyor: una vegada rebut l'escrit del vostre ajuntament, on ens remeteu l'acord d'aprovació de l'estudi de detall sobre l'ordenació de volum edificatoris construïbles a la zona escolar i esportiva de Son Macià i analitzant aquest estudi per part de l'IBISEC -Sra. Consellera, l'IBISEC-, consideram suficients els espais que inclouen i per tant estam en condicions de poder començar la redacció del projecte de la nova escola, sense necessitat que aporteu més documentació.

Acabades les obres de construcció, la zona verda i la zona d'equipament esportiu hauran de formar part del centre educatiu, encara que podran ser d'ús públic fora de l'horari escolar.

Rest a la vostra disposició. Rebeu una cordial salutació.

Elvira Badia Corbella, directora general d'Educació.

Palma, a 20 d'abril de l'any 2011.”

Sra. Consellera, li demanaria una rectificació pública, perquè vostè va donar la culpa a l'Ajuntament de Manacor, que no havia fet els deures perquè es pogués construir una escola. Crec que el document que consta en el seu poder no hauria de ser un error com el que vostè va cometre. Li deman que demani disculpes a l'ajuntament i que l'any que ve posin una partida, tal com demanava el Grup Parlamentari Popular l'any 2009, per poder fer l'escola de Son Macià.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular la Sra. Carolina Torres, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. És un pressupost real perquè és pressupost el que es pot pagar, per tant jo no sé per què aquí sentim parlar de què són uns pressuposts irreal, precisament són pressuposts reals aquells que pressuposten el que es pot pagar. Però ja anant directament al debat de les esmenes, anunciar que el nostre grup no donarà suport a les esmenes presentades i que moltes de les propostes que fan mitjançant les esmenes, o bé ja estan cobertes o bé cerquen donar de baixa partides necessàries per desenvolupar l'activitat pressupostada d'un altre departament, o bé van a càrrec de no pagar el deute públic.

(Remor de veus)

No és una opció per al nostre grup deixar de pagar deute públic o deixar de fer front a les obligacions adquirides, els recursos no són il·limitats, no podem tornar caure en la mateixa dinàmica que va dificultar al principi de la legislatura el pagament de les assignacions als centres o el pagament al transport escolar o les ajudes als desplaçaments dels universitaris o les ajudes per a menjador. Ha costat molt de sacrifici a aquesta comunitat posar al dia els comptes i per això és fonamental establir quines són les prioritats i quins són els recursos que tenim.

I es podia fer un gran pressupost el 2010 si després no es pagava. Jo crec que tots els governs tenen pecats per expiar, tots els governs, no salv ningú, per exemple, per posar un exemple, el pacte va gastar 200.000 euros en tanques publicitàries, només en tanques per a l'obertura de Son Espases. Si això no és un dispendi, tal vegada aquests sous podrien haver anat també a una altra banda, però no. O per exemple el centre d'interpretació de Cabrera, 1.200.000 euros, o sigui, aquí jo crec que tots els que han governat saben molt bé que és tenir un pressupost i què és prioritzar unes inversions o unes altres.

Però anant concretant i passant a matèria d'infraestructures educatives.

(Remor de veus)

Tot el que sigui redacció de projectes s'encarrega l'IBISEC en ares a l'austeritat i per tant no és necessari assignar una partida específica en els pressuposts. És cert que hi ha un llistat d'actuacions a tres centres educatius que la conselleria té molt present, així com la construcció de noves instal·lacions que s'aniran prioritzant en base a variables d'urgència, de necessitats d'escolarització, com a conseqüència que els recursos no són il·limitats, s'ha d'establir algun tipus de priorització i treballar perquè els recursos arribin amb la màxima celeritat.

Potser no tenim un pla d'infraestructures que digui exactament quins són els centres que s'han de fer o que tinguin territorialitzada la inversió; plans d'infraestructura que, per altra banda, incomplets a l'anterior legislatura. Però sí que el Govern té un pla per actuar on sigui necessari, i els criteris són molt clars: en funció de la urgència i en funció de les necessitats. L'esforç que fa el Govern en matèria d'inversió en infraestructures educatives durant aquesta legislatura és patent: a l'illa d'Eivissa s'ha posat en marxa un nou institut i un nou col·legi a Sant Antoni de Portmany, així com s'han començat les obres de dos col·legis al municipi d'Eivissa, el nou Sa Bodega i Sa Joveria; o Santa Eulària el nou institut i l'ampliació del col·legi de Santa Gertrudis. O la finalització de Can Marines.

Sí que és ben cert que hi ha centres començats a la legislatura anterior, és cert, però també és cert que aquest govern ha hagut de cercar fórmules per pagar el que estava pendent i també ha cercat fórmules per finançar els nous centres, així com les obres de millora per no aturar i deixar d'assumir les necessitats existents. Just per això és demagògic dir que es pot deixar de pagar el deute.

Per citar alguns exemples d'esmenes: l'escola d'adults de Maó és una prioritat per al 2014; de fet s'estan fent

negociacions amb l'ajuntament amb la fórmula de col·laboració, igual que el Govern treballa per resoldre el conflicte que ha esmentat el Sr. Pastor, el CEIP Pere Garau de Son Macià.

Quant a l'accessibilitat també es fa feina per fer una valoració quant a l'accessibilitat dels centres a les Illes Balears.

El Museu de Formentera, que és una proposta que va començar ja fa diverses legislatures i que, per desgràcia, no es va poder resoldre a l'anterior, avui encara és pendent que les diferents administracions implicades puguin assumir aquesta inversió, però és que, de moment, és a la cua de les dates d'inversions més urgents. O sigui, no em digui que ara això és una prioritat per als habitants de Formentera;estic segura que és una necessitat, però una prioritat avui crec que hi ha altres prioritats.

Per altra banda, fa poc que hi ha entregades les obres de reforma i ampliació de l'IES Pasqual, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

... una inversió d'1,8 milions, per tant tampoc no s'entén molt bé aquesta esmena.

Quant al Conservatori Professional de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera que va inaugurar el nou edifici el 26 de gener del 2011 l'anterior govern, no va preveure aquesta situació en el pressupost de manteniment i funcionament del centre per a aquell any, la qual cosa va provocar que s'acumulàs un deute de 20.000 euros a GESA i prop de 20.000 euros a proveïdors, el que posa de manifest les dificultats trobades que a dia d'avui viu una situació de normalitat, gràcies que la conselleria va autoritzar un ingrés extraordinari al centre, de 35.800 euros, aquest mes passat de novembre.

(Remor de veus)

Destacar també que en el Conservatori ja són 16 les especialitats autoritzades que el curs 2012-2013 es va autoritzar el trombó i que cada curs s'ha anat incrementant dins el possible la dotació de personal.

Quant a convocatòries d'ajudes de llibres de text, transport escolar, ajudes a menjador, tot això està previst dins els pressuposts per al 2014, evidentment dins la situació econòmica existent. En escoletes es manté l'aportació i han pujat les ajudes a menjador, per a l'any que ve hi ha una partida de 800.000 euros, així com 11,5 milions per a transport escolar.

Jo no vull parlar de passat, però no s'ha d'oblidar que si no es treuen amb la celeritat desitjada totes les ajudes és perquè ha costat molt de temps actualitzar pagaments endarrerits, però que aquest govern ha fet un gran esforç no només per a l'actualització d'aquests pagaments, sinó que també en incrementar per al pròxim any les ajudes en alguns casos.

Quant a l'increment d'AD, PT o AL estam d'acord que s'ha de millorar la gestió en aquest tema, de fet hi ha un compromís anunciat en nombroses ocasions en aquest parlament per part de la consellera a millorar-ho, especialment a l'illa d'Eivissa on es dóna la circumstància que no tenim cap centre específic per atendre boixos i boixes amb necessitats especials, amb dificultats burocràtiques es revisen perquè en el futur tot això no torni ser un problema per a aquestes famílies i que els recursos puguin arribar amb més agilitat.

Respecte de la concertada, concert també amb l'educació gratuïta, el que es deu per als concerts és un pacte estatal que s'ha de consensuar com es pagarà, per tant no pateixin tant per aquest tema.

Quant a la dotació i formació de professorat, precisament té un increment per a l'any 2014, igual que es crea una nova partida pressupostària per donar cobertura a tots els cursos de formació als CEP. Mai no hi ha hagut tants de cursos de formació a disposició del professorat.

Quant a la Universitat, també demanen un increment de l'aportació a la Universitat de les Illes Balears, precisament per a l'any 2014 s'ha incrementat aquesta aportació, evidentment amb un pressupost realista, que contempla el que pot pagar, i no com va passar l'any 2011 en què des del mes d'abril es va deixar de pagar la Universitat, la qual cosa va ocasionar molts problemes al seu bon funcionament.

Per al 2014 s'augmenta el capítol 1, s'augmenten les beques de pre o postdoctorals, i per primera vegada s'implantarà la nova doble titulació de dret més ADE. Quant a les ajudes i beques universitàries, també hi ha un increment. Per primera vegada es treuen les beques per estar a la residència universitària, es treuen les ajudes per desplaçament dels universitaris i a més s'ha aconseguit l'equiparació amb Canàries de les beques estatals per desplaçament.

A la UNED de moment és difícil que el Govern pugui assumir les despeses de funcionament a les Illes, donat que no té recursos suficients, i a més és competències estatal. De moment el Govern ha de prioritzar les aportacions a la universitat de les Illes Balears.

Sobre inversió en R+D+I, ja s'han esmentat les beques predoctorals i les postdoctorals, però a més s'ha fet un pla de ciència que contempla 22 milions només per al pressupost d'educació, perquè n'hi ha més que vindran a la Conselleria d'Economia. Aquests 22 milions d'educació, que seran per a investigació científica, està previst que es vagin complementant amb fons europeus, previsiblement uns 100 milions en diversos anys, però que evidentment no es comptabilitzen fins que no arribin.

En definitiva -i ja se m'esgota el temps- pensam que és un bon pressupost, que després de moltes restriccions i d'intentar actualitzar els pagaments pendents per a l'any 2014 l'àrea d'educació incrementa el seu pressupost en un 2,29% respecte al pressupost del 2013, que pot semblar una pujada modesta per a alguns, però aquest pressupost gastarà el que es pugui pagar, i la nova manera de gestionar que té aquest govern farà que s'actui dins el criteri de prioritització i d'eficàcia.

Després de dues dècades Espanya suspèn en competències bàsiques en educació malgrat que s'hagin superat els nivells d'inversió econòmica, per tant no només és invertir més sinó que, a més d'invertir i destinar recursos, s'ha de mirar com s'inverteixen, s'ha de detectar on fallam i s'ha de treballar per millorar-ho, i la Conselleria d'Educació ha posat les primeres bases perquè això sigui així.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Debat número 8, de globalitat. Agrupació de la secció 13, Cultura, Joventut i SOIB, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials. Grup Parlamentari Socialista, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, la 14413 i la 14427; al programa 455A, cultura i política lingüística, la 14423, 14418, 14419, 14389, 14390, 14426, 14391, 14415 i 14383. A la secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, la 14268, 14276, 14271, 14269, 14270, 14272, 14273, 14274, 14277, 14266, 14267, 14275 i 14265. A l'Institut Balear de la Joventut, la 14325 i la 14326.

Del Grup Parlamentari MÉS, secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 323A, protecció i foment de la integració i foment de la participació social de la joventut, la 14614 i la 14613; al programa 455A, cultura i política lingüística, la 14615, 14616, 14618, 14619 i 14617. A la secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, la 14591, 14593, 14592, 14594 y 14595.

De la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló, a la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 455A, cultura i política lingüística, la 14147. A la secció 76, Servei d'Ocupació de les Illes Balears, al programa 322D, foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, la 14163.

Del diputat no adscrit Antoni Pastor i Cabrer, a la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, al programa 455, cultura i política lingüística, la 14137.

Defensa conjunta de les esmenes. Ara per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Lluís Maicas per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, em sap com a greu destorbar fins i tot la seva somnolència, perquè en aquestes hores tots estam una mica cansats. Així i tot els pressuposts són l'eina ideològica més poderosa, més eficaç, de què disposen els governs, els governants. La distribució pressupostària només és el reflex d'un capteniment polític concret, la plasmació ideològica de qui decideix una determinada repartició.

La direcció de les partides, la dotació de recursos per a algunes activitats en detriment d'altres urgències, les prioritats que s'estableixen, com és el fet de beneficiar interessos lícits però privats en comptes d'afavorir interessos igualment lícits però públics, tot plegat determina que uns pressuposts siguin més socials que altres, uns més equitatius que altres.

És lícit i legítim, en el benentès que legítim o lícit no significa necessàriament ètic ni tan sols conforme a la recta moral, és lícit i legítim, doncs, que aquells que governen facin uns pressuposts adequats a les seves conviccions polítiques i socials. Els ciutadans, beneficiaris o víctimes de les preferències comptables dels governs, tenen una eina igualment útil tant per ratificar-les com per desaprovar-les: el seu vot. Així són les regles de la democràcia, i encara vigeixen, malgrat que la democràcia passi per un estat de salut delicat a causa de la tossudesesa de la dreta per afeblir-la.

La nostra manera d'entendre i de resoldre els problemes, els conflictes, les desigualtats, les necessitats dels ciutadans, és gairebé als antípodes del partit en el govern, i en conseqüència també ho serien les solucions. Per això hem presentat esmenes al pressupost de 2014, concretament 72 d'elles referides a educació, a universitats, a cultura, a SOIB i a joventut, i encara 26 més concretament a cultura, a SOIB i a joventut, totes amb la intenció de modificar-ne alguns aspectes que creïem millorables. Tanmateix ni una sola de les nostres esmenes no ha estat acceptada, totalment o parcialment; totes han estat rebutjades, i no ha estat un fet aïllat. Instal·lat en la prepotència de la majoria absoluta el Grup Parlamentari Popular no ha considerat convenient cap dels suggeriments, cap de les propostes que en forma d'esmena ha presentat l'oposició.

La cultura és en tots els pressuposts la més oblidada de les necessitats intangibles de les persones. No és una prioritat política, i no ho és especialment de les polítiques que apliquen els governs de dretes, potser pel seu baix rendiment electoral, potser perquè el món cultural no és en general afecte al seu règim de valors, potser perquè els seus interessos són més terrenals i prosaics, i la cultura, com se sap, és patrimoni d'individus tocats i rars. No cal incidir en la importància que un poble sigui culte, perquè si és culte també serà tolerant, tolerat i educat, i la convivència serà més senzilla, fàcil i civilitzada.

Malgrat que el Govern té escasses competències, vull deixar constància del preocupant desafecte que sent el Partit Popular envers la cultura, envers totes les manifestacions culturals, molt especialment envers la cultura vinculada a una llengua, la catalana, a una identitat i a un patrimoni propis de les Illes Balears. La crisi ha servit de coartada per aplicar múltiples retallades: en educació, tan relacionada amb la cultura; en sanitat, en serveis socials..., en definitiva retallades que afecten

i rebaixen la qualitat de vida i l'estat del benestar. Però també, o encara més, en béns intangibles, imprescindibles per a l'enriquiment i el creixement personal, com són ara l'art i la cultura.

Una prova no gens negligible de la seva desconsideració envers la nostra cultura pròpia ha estat el fet d'elevant, mentre passen de puntetes sobre la gegantina figura intel·lectual de Ramon Llull, el pare Serra als altars del saber, del coneixement, i fer-lo el seu referent cultural. Juníper Serra fou moltes altres coses, especialment en la tasca colonial o colonitzadora i en la missió evangelitzadora dels indis de la costa oest nord-americana, però de cap manera no fou exemplar en el camp de la cultura, del nostre patrimoni cultural, al qual ha contribuït amb una aportació que frega el 0%. Només un afany provincià que ignora, nega i persegueix les nostres arrels culturals catalanes ha pogut permetre tal despropòsit, no deixant a l'església allò que és propi de l'església.

No puc ni vull, ni que sigui de forma succinta, deixar de fer referència al conflicte que encara castiga el món educatiu, tan relacionat amb el món cultural, tan íntimament lligat a la joventut. En són afectats, d'aquesta guerra sense sentit, alumnes, docents, pares i la societat en general; n'és afectada l'educació, en majúscules, de forma inclement. Afortunadament pares, docents i alumnes han tengut més seny, més sensibilitat, més responsabilitat que els que dirigeixen la política educativa d'aquest país. En tot cas és ben hora que el Govern, amb el president al capdavant, i la Conselleria d'Educació abandonin la seva actitud, hostatge de la radicalitat del nacionalisme espanyol més ranci i jacobí, i facin passes reals i de bona fe en el sentit de solucionar el problema i retornar la normalitat a les aules, l'assossec a les famílies, l'equilibri a la societat.

Quant a la situació dels nostres joves, l'elevada taxa d'atur que els afecta, que els castiga i els foragita del sistema, les pobres perspectives de futur en un món laboral que els ofereix poques oportunitats i els converteix en emigrants a la força, l'escassa implicació del Govern per cercar solucions que pal·liïn el desastre de perdre l'aportació de tota una generació de ciutadans, calen mesures urgents, mesures extraordinàries. Cap poble no es pot permetre una pèrdua tan sagnant, cap societat no pot permetre prescindir de la força, de l'empenta de la il·lusió, dels coneixements de la generació més preparada de la democràcia. Cap país, i el nostre no és una excepció, no pot abandonar els seus joves a la dissort d'un futur incert.

Molts dels nostres joves pateixen la severitat que la situació econòmica vessa sobre els seus pares. Pensem en l'enorme quantitat d'unitats familiars que tenen tots els seus membres a l'atur, amb l'enorme quantitat de famílies que han esgotat l'accés a les percepcions, l'escassa probabilitat de trobar una ocupació estable justament retribuïda, la disminució de beques i l'augment de taxes que ha deixat 20.000 becaris menys, que dificulta la formació, si més no en igualtat de condicions amb aquells que no sofreixen en igual magnitud les conseqüències de la crisi. El seu futur, si l'administració no s'implica a cercar solucions que els ajudin, serà un futur de baixa qualitat.

Pot semblar un contrasentit, una paradoxa, que amb gairebé 3.000 empleats públics qui més ha contribuït aquesta legislatura a augmentar les xifres de l'atur sigui qui gestiona el Servei d'Ocupació, i que ho faci de forma tan ineficient. No cal recordar que mentre l'atur excedeixi allò que és raonable, si és raonable que algú que vol fer feina en pugui fer, en tot cas allò que se'n diu atur estructural, que és l'atur crònic que els desajusts dels sistema ocasiona, la nostra societat patirà una malaltia social que necessitarà un tractament d'urgència. El drama de l'atur necessita més implicació institucional, més programes i recursos per estimular l'ocupació, per reinserir o inserir al món laboral tots aquells que la crisi ha marginat, ha condemnat a viure una discriminació que afecta i dificulta la seva integració social, la seva autoestima, la seva dignitat.

Aquesta crisi, i en això té l'obligació política però també ètica d'intervenir el Govern mitjançant mecanismes d'equilibri, ha ocasionat, a més d'una xifra d'atur indecent, precarietat laboral, sous més baixos per més hores de feina, rebaixa dels drets laborals dels treballadors, un canvi substancial en la relació empresari-assalariat, un càstig sever als col·lectius més vulnerables, com ara dones, persones majors de 45 anys i víctimes de violència de gènere; l'eliminació de programes de garantia juvenil, la relaxació en la vigilància de la prevenció de riscos laborals, la restricció a l'accés a la informació i un llarg etcètera de retrocessos qualitatius i quantitius respecte del model que vigia abans del crac financer.

Totes les nostres esmenes foren presentades i defensades en comissió; totes foren rebutjades pel grup parlamentari que dona suport al Govern. Tant de bo que d'aleshores ençà algunes d'elles poguessin ser acceptades i incorporades al pressupost.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Maicas. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MÉS, defensa conjunta, té la paraula el diputat Sr. Antoni Alorda per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo crec que el Sr. Pastor encertava en l'anàlisi del que està passant en el Partit Popular: ni una sola esmena en educació, amb el que està plovent, és realment un gest d'atrinxerar-se, un acte de solipsisme: existeix el PP que consensua amb ell mateix, i la resta jo diria que és territori hostil, territori hostil i especialment el territori cultural, perquè els nostres creadors en formen part; la universitat es veu com un agent perillós, catalanitzador, però ho són també tots els nostres creadors, tot el que és la cultura. A posta aquests punts de fuga, jo en reivindicaria la figura de Juníper Serra, però també utilitzat com un punt de fuga per no parlar de tots els altres.

Ens deien a l'anterior debat que es paga el que es pot pagar. Clar, el problema és que a Extremadura poden pagar 62 milions en cultura; y en empleo 227 milions, en empleo. Clar, per això tenen més de 5.000 milions en pressupost; nosaltres en tenim 3.800. Tenen menys població que nosaltres, tenen menys PIB que nosaltres, i ara resulta que tenen un deute històric! Això és el que poden pagar uns, el que poden pagar els altres.

El que nosaltres tenim com a potència turística mundial, de fama mundial, són uns pressupostos de cultura miserables. 13 milions d'euros són una misèria. Pensin que El Prado en gasta tres o quatre vegades més, només El Prado, i clar, tots ho considerem normal perquè, clar, el centralisme espanyol és de tal magnitud que als museus mostrador, que tots han d'estar en el centre, s'hi pot gastar el que tu vulguis. Jo em vaig quedar amb la dada només d'un, perquè no l'he actualitzada, el darrer Brueghel que havien comprat; no he anat a cercar els altres: són 7 milions d'euros, extraordinari. Nosaltres en gastam 13 totes les àrees de cultura. El Prado, si compra un quadre, que val la pena, que ja té una pinacoteca espectacular, en gasta la meitat del que nosaltres gastam, i nosaltres posar centenars d'euros a les activitats dels nostres museus, però centenars, eh? Parlam de xavalla. És realment miserable, un país, amb el que representa, 26.000 milions de PIB, i el que representa una potència turística mundial.

La llengua, ja ho deia, 110 milions per al Cervantes, es troba molt poc; la RAE, es troba molt poc. Nosaltres feim aportacions a la RAE. Què feim amb la llengua catalana? Misèria, és que misèria. Bé, no ho arreglarem amb les esmenes parcials però hem volgut fer com a mínim algun gest.

Les subvencions en matèria de cultura han quedat sota zero. A Extrema una partida de mig milió en el debat de totalitat, mig milió d'euros, per compensar l'IVA cultural; com que l'IVA cultural han avaluat el que representarà aquesta malifeta del Partit Popular a Madrid d'IVA cultura, ells compensen amb mig milió d'euros la indústria cultural del país. Nosaltres no, nosaltres no, nosaltres la castigam. I nosaltres, que tenim una capacitat de patrimoni, com tothom, naturalment amb això també Extremadura i molta altra gent, però nosaltres també tenim una capacitat de patrimoni, no en parlem si feim espectacles, si feim equipaments... Nosaltres també; o és que no tenen autoestima, vostès? És que com a mínim, no ho sé, ho visquin malament. Ens deia que tots hem fet pecats. Bé, però és que per fer pecats, per sortir-ne, hi ha d'haver un examen de consciència, hi ha d'haver un dolor dels pecats, s'han de dir els pecats al confessor -va bé fer-ho en aquesta tribuna, també-, hi ha d'haver propòsit d'esmena, i fins i tot hi ha d'haver complir la penitència que sigui imposada. Si no... Sí, tots feim pecats, però no serveix de res. Com a mínim jo crec que amb la diagnosi podríem ser un poquet més autoexigents.

També nosaltres pensam que la cultura ha de ser un element clau del país, de la identitat. Nosaltres no diríem mai que s'imposa la cultura pròpia, com s'ha dit avui en aquest parlament. Al revés, la cultura pròpia és una convidada, és un element d'identitat, de trobada, és el que tots els països fan perquè hi hagi cohesió social, és el que dóna densitat cultural al país, no podem viure més, probablement, però amb cultura es pot viure amb més intensitat i amb més densitat l'experiència vital, per tant això és impagable. I per tant, nosaltres pensam que aquests pressuposts són francament miserables.

En joventut dues esmenes molt senzilles, un gest, recuperin el Consell de la Joventut, recuperin les entitats independents les quals poden tenir la seva pròpia idea, facin un gest. També ajudin els ajuntaments.

El manteniment del casal de joves, és l'altra.

En el SOIB, una línia tan sols, no aquests 227 milions de *trabajo empleo* d'Extremadura, diem ja detalls; nosaltres pensam que les línies que hi havia de contractar persones amb risc, els ajuntaments, els consells, era una bona línia: la millor ajuda que pot tenir una persona és tenir feina. Si no ens volen fer cas a nosaltres, tenim com a mínim el Papa Francesc, no?, potser que l'escollin, on no hi ha feina no hi ha dignitat. Ajudin a crear feina, hi havia aquesta línia que era positiva, que era potent, que ajudava també a la inserció, que feia abandonar la gent d'alguna manera línies cada vegada degradadores de la seva situació social, els donin feina; una garantia de recursos a finals de mes, mes per mes, i que sigui a través del teu propi esforç, de la teva suor, que no ho hakis d'agrair. Nosaltres pensam que aquesta línia era molt positiva, vostès l'han eliminada i aquesta és la nostra aportació.

La veritat és que poques esperances, no sé si demà, que és la Mare de Déu de l'Esperança, tendrem més sort, però el dia d'avui, de moment, realment esforços i idea d'intentar transmetre que el Partit Popular canvia i dóna una mà a tots els grups per poder fer aportacions i enriquiments al debat, zero en aquest debat d'avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Te la paraula la diputada no adscrita Sra. Font i Aguiló, per defensar les seves esmenes.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores diputades, senyors diputats. Primer deixar palesa la meva disconformitat per no poder intervenir en el debat de la totalitat, com havia dit abans.

Bé, abans de començar la defensa estricta de les esmenes, faré una sèrie de consideracions al pressupost de les seccions 13 i 76 a les quals he presentat dues esmenes per a aquest debat. En matèria de política lingüística, el Govern va llançar ja un missatge clar tot d'una d'entrar al Consolat, i és va concretar en la decisió del Govern d'eliminar la Direcció General de Política Lingüística. Aquesta decisió va significar un dels primers senyals, un dels primers indicadors en l'aposta contra la llengua pròpia d'aquesta comunitat, aquesta va ser la seva aposta.

Després, n'han vingut d'altres, el foment de la llengua pròpia i de la seva normalització social és una obligació jurídica que estableix el propi Estatut i la Llei de normalització, es fa impossible assolir objectius que marquen amb un 25% de la població que no sap català. Si no es dediquen els recursos necessaris i per tant, per corregir els pressuposts en aquest apartat, i a l'àmbit de Formentera, hem presentat al programa 455A una esmena, la 14147, per dotar el Consell Insular de Formentera i la seva Conselleria d'Educació i Cultura d'una partida pressupostària per continuar amb els projectes iniciats i adreçats a la normalització lingüística a l'illa.

Volem continuar posant en valor la necessitat de comptar amb instruments, amb eines per a la realització d'aquests projectes; la nostra llengua, la llengua pròpia d'aquesta comunitat i el català, el català de Formentera, que hem heretat de les nostres generacions anteriors i que hem de transmetre a les generacions futures, és un patrimoni a protegir, Sra. Consellera. L'esmena presentada, d'una quantitat econòmica no molt elevada, permetria fer una política efectiva perquè la llengua catalana pugui jugar un paper cohesionador, a més d'una eina de comunicació i creació.

L'objectiu d'aquesta esmena, el que pretén és el foment de l'ús i el coneixement de la llengua catalana i impulsar coordinadament el procés de recuperació del català a tots els àmbits. És innegable que ara i després del retrocés més important en el dret lingüístic de tot el període democràtic a les nostres illes i que té el seu màxim exponent a la Llei de funció pública, envers l'atac frontal a l'oficialitat del català, en la mesura que el seu coneixement deixa de ser obligatori a l'àmbit de l'administració, fa que les mesures direccionades a l'ús i al coneixement de la llengua pròpia esdevinguin com a prioritaries i, evidentment, es faci necessari fomentar els programes de normalització lingüística i també com a un fet d'afirmació, ara més que mai, Sra. Consellera.

Abans de passar a la defensa estricta de la segona esmena, la 14163, al programa 322D, de la secció 76, el foment i gestió de l'ocupació a les Illes Balears, no voldria deixar passar l'ocasió per manifestar la nostra preocupació al mateix temps que lamentar que, una vegada més, el SOIB vegi retallat el seu pressupost, ara amb un 0,33% per al 2014; una entitat que té com a finalitat planificar, gestionar i coordinar les polítiques actives d'ocupació i que exerceix les funcions de foment de l'ocupació. No pot, no és de rebut, i més tenint en compte les més de 105.000 persones aturades de les Illes Balears, l'augment de la precarietat en el món laboral, no pot, no pot, baix cap concepte, veure rebaixat el seu pressupost.

Les polítiques actives d'ocupació sembla que no són una prioritat per a aquest govern si recordam que en el pressupost d'aquest any, del 2013, la partida pressupostària destinada a aquestes polítiques ja va caure en el seu moment en un 32%.

Dit això, passaré a la defensa de l'esmena presentada a la secció 76 i que té com a objectiu la reactivació del programa d'AODL. La seva implantació, el maig del 2008, va resultar del tot positiva per a l'illa de Formentera, que fins a aquell moment els projectes relacionats amb el foment de treball i la formació per a l'ocupació es gestionaven fora de l'illa. Una situació poc dinàmica i activa i poc adequada a les necessitats reals de l'illa. Les xifres i els assoliments aconseguits mitjançant aquest programa, després de la seva implantació, parlen per si mateixes, els cursos executats han permès la formació d'un nombre important d'aturats, a banda d'aconseguir finançament per a la contractació d'aturats per als mesos d'hivern per realitzar aquestes tasques d'interès general i social.

Que els projectes de formació i ocupació s'originin i es gestionin des de Formentera els apropa a les necessitats reals de l'illa. L'autogestió ha permès valorar que és el que es necessitava i detectar les problemàtiques i per tant iniciar diversos projectes per posar les solucions específiques, reals i directes. Un programa el qual vostès han deixat de finançar i amb la seva decisió han perjudicat els ajuntaments per la manca de finançament d'un 80% del sou d'un personal especialitzat i qualificat que ha resultat del tot necessari i un figura importantíssima per implantar polítiques actives d'ocupació en els diferents municipis. I ara és quan són més necessaris que mai, per tant aquesta esmena va en la línia d'afavorir la promoció econòmica i cerca un creixement sostenible i generador d'ocupació, i vol garantir un programa vital per a l'illa de Formentera per la funció que desenvolupa, en els seus vessants, tant com organitzar cursos de formació o ajudar els emprenedors.

Jo els prec també que aprovin aquesta esmena, esmena necessària per a Formentera, i que, de qualque manera donin un senyal, enviïn un missatge positiu cap a Formentera, perquè fins ara la veritat és que zero.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per defensar la seva esmena.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una única esmena que podria de qualque manera englobar tot el que passa a la conselleria amb els temes de cultura. No consider en aquest cas, no se la pot culpar a vostè d'haver pres la decisió de sortir de l'Institut Ramon Llull, sinó que va formar part d'una decisió del seu antecessor. Però pensam que és un moment de reflexionar i pensar per què estaria bé que en tornàssim formar part. Perquè ja n'hi formàrem part com aquest govern de les Illes Balears en la seva constitució l'any 2002, aviat farà 12 anys; perquè és una entitat amb el nom del filòsof i escriptor mallorquí, representa la cultura de tot l'arc del llevant mediterrani, amb el qual compartim llengua, història i cultura; perquè pensam que és una plataforma ideal per potenciar a l'estranger no només la nostra literatura sinó també les arts plàstiques, l'arquitectura, les arts escèniques, els nostres músics,

la gastronomia, el disseny i la ciència que es fa a les Illes Balears.

Comunitat eminentment turística, les Illes Balears no poden permetre desaprovechar aquesta oportunitat per donar-se a conèixer davant un mercat ampli i divers, davant un potencial enorme de possibles clients. Perquè no es tracta d'un projecte experimental sinó d'eficàcia provada, a dia d'avui més de 700 festivals, teatres, museus i fires arreu de tot el món han acollit la creació catalana i balear. Perquè l'Institut Ramon Llull és present a més de 140 universitats de tot el món. Perquè la immensa majoria dels ajuntaments de Mallorca i nombrosos de les Illes Balears, així com el Consell de Formentera s'han adherit a la xarxa de municipis, la qual cosa vol dir que els nostres pobles han dit, amb fets i acords, amb l'aprovació dels plens dels respectius ajuntaments, que en volem formar part.

És per això, Sra. Consellera, senyores i senyors diputats, que pensam que perdem una gran oportunitat. Quan vostès varen prendre la decisió i van esmentar motius econòmics, la quantia que es pagava a la fundació, a la institució, perdó, vàrem entendre que en moments de dificultats econòmiques s'havien de fer retallades, sense cap dubte, però hem de pensar que també existeix un altra institució, que no és l'institut, sinó que és la fundació, que evidentment no hi ha aportació econòmica. Tots aquests ajuntaments, els 17 que ja en formen part i aquests altres que en volen formar part, juntament amb el Principat d'Andorra i l'Institut Ramon Llull de la Generalitat de Catalunya, formen una institució que no té cap cost ni un per a les administracions públiques, més que el cost dels viatges, etcètera.

A més, aquesta institució té un avantatge clar, que en aquesta institució hi forma part un país, i això t'obri moltíssimes fronteres arreu de tot el món. Pensam que és una oportunitat i pensam que és totalment compatible amb l'Institut d'Estudis Balears, que pensam que fa una bona feina, però que sense cap dubte el potencial que pugui tenir la fundació o l'Institut Ramon Llull avui en dia no la té la nostra institució.

La cultura no només s'ha de veure com a deficitària econòmicament, pensam que la cultura, i ho dic com a batle d'un municipi que hem apostat per la cultura, també pot ser un suport econòmic claríssim. És a dir, a Manacor, el poble d'on venc, el teatre s'ha convertit en un motor econòmic per al nostre municipi: divendres, dissabtes, diumenges venen persones arreu de tota Mallorca i queden allà i també és possible compaginar-ho amb l'economia d'una ciutat o d'una comunitat. Per als mateixos artistes, per als mateixos creadors, donar-los l'oportunitat de sortir fora fa que puguin ser més creadors i que s'hi puguin dedicar més, que puguin viure realment del que els agrada i del que realment aquesta comunitat necessita. El fet que no puguin sortir a l'exterior i que de qualque manera tinguin menys possibilitats, fa que els propis creadors i els propis artistes o se n'hagin d'anar fora o hagin de renunciar a la seva vocació i a una gran riquesa per a aquesta comunitat.

Això, lligat tot, sense cap dubte, al que significa l'Institut Ramon Llull per a la defensa dels nostres valors, del nostre patrimoni, de la nostra cultura, però sobretot de la nostra llengua, que vostè diu que també defensa i que estima tant com qualsevol altre, pensam que és el moment oportú per fer un pensament, i si vostès no volen formar part de l'institut, com a mínim acceptar formar part de la fundació.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Alejandro Sanz, per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Respecto a las 41 enmiendas que presenta el Grupo Socialista, el Grupo MÉS y el resto de diputados no adscritos, he de decirles que no podremos darles apoyo, como ya dije la pasada semana en comisión. El motivo principal es que son enmiendas calcadas o muy similares a las que ya presentaron ustedes el año pasado.

Mi intervención la voy a centrar en tres bloques: en primer lugar, hablaremos un poco de juventud, ya que parece que ustedes, en sus intervenciones anteriores, no hablan concretamente casi nada de juventud, excepto el Consejo de la Juventud, que parece ser que es lo único que les importa en políticas de juventud.

En el programa 323A, sobre protección y fomento de la integración de la juventud, se mantiene un presupuesto económico similar al del año pasado, ya le dije que la solución no sólo radica en dotar de más recursos al Departamento de Juventud, sino dotarse en cada una de las consellerías de una manera transversal por el papel que tiene la juventud en cada una de las consellerías del Gobierno balear. Hoy podemos decir que el programa Art Jove se financia gracias a la colaboración del Colegio Oficial de Arquitectos de las Islas Baleares, de la Dirección General de Inmigración y Cooperación y de otras entidades.

Hoy el Observatorio de la Juventud supone un mínimo coste, gracias a la utilización de las nuevas tecnologías, y hoy hablar con las entidades juveniles y fomentar su participación no supone coste ni contratación de personal ni alquiler de local, como sucedía a ustedes la pasada legislatura con el Consejo de la Juventud. Y sobre este último asunto el Grupo Socialista propone destinar una partida de 100.000 euros para potenciar el Consejo de la Juventud. Y el Grupo MÉS 125.000 euros; sorprende que el año pasado el Sr. Alorda presentó una propuesta que eran 20.000 euros, ahora sono 125.000, a eso se llama progresar, sin duda es un partido que progresa, eh, de esta manera piden 20.000, y ahora piden 125.000.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Pero ¿cómo proponen destinar 100.000 euros el Partido Socialista, Sr. Maicas; 125.000 euros el Grupo MÉS, cuándo ustedes se fueron el 2011 y debieron a esta entidad 185.000 euros? Pero ¿cómo tienen la caradura de coger y destinar 100.000 euros y 125.000 euros cuando se llegó en 2011 y se le cortó la luz al local del Consejo de la Juventud, porque ustedes no le pagaban?

(Remor de veus)

Esa es la realidad, no, esa es la realidad.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y la verdad es que..., no, esa es la realidad, no, ¡hombre!, ¡hombre!, si usted me quiere decir: hay una memoria del Consejo de la Juventud que cuenta perfectamente, Consell de Mallorca, gobernado por el Partido Socialista, el Gobierno balear y el Ayuntamiento de Palma en la etapa anterior, 185.000 euros.

(Remor de veus)

No, nosotros no, ustedes, 185.000 euros. Ja veo que ustedes van al son de los argumentos de una famosa ministra del Gobierno Zapatero que decía que el dinero público no es de nadie, esa es la política que ustedes aplicaban cuando estaban en este gobierno.

(Remor de veus)

Ya está bien, ya está bien, ya está bien, como decía el otro día en una tertulia, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

... ya está bien, ya está bien que la fiesta de Blas la paguen los demás. Y esa es la realidad, señores de la oposición, ya está bien que la fiesta de Blas la paguen los demás.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Como se puede ver, son dos modelos de gestionar, un modelo de este gobierno que intenta adaptarse a la situación económica de momento, y otro modelo que sólo tiene una premisa, que es: primero, gastar; segundo, gastar, y tercero, gastar, sin saber cómo ni cuándo se podrá pagar. Esa es la realidad.

(Remor de veus)

Y luego, centrándonos en el programa de cultura y política lingüística 455A, cabe resaltar el importe del esfuerzo realizado en materia presupuestaria en dos cuestiones: primero, que aquí se ha hablado de que hay que apoyar la cultura, pues bueno, este gobierno balear, el Gobierno de José Ramón Bauzá, destina un 16% más en cultura respecto al anterior ejercicio.

(Remor de veus)

Y en política lingüística, señores del Grupo MÉS, se destina un 53% más que en 2013. Total 12,9 millones de euros. A usted le podrá parecer poco, pero es mucho más de lo que se destinaba el anterior año.

En materia lingüística, como usted ya conoce, pero no dice, conoce, pero no dice, en el Institut d'Estudis Baleàrics el año pasado se presupuestaron 1,5 millones de euros y para este año 2,5 millones de euros. En la memoria figuran todas las competencias del mismo, por tanto carece de sentido, pues, apoyar las iniciativas que van en esa línea. Como ustedes ya saben, el año pasado esta entidad asumió, como parece lógico, la difusión y la expansión cultural de las Islas Baleares.

Por otro lado, decir que este año se han asignado más recursos para el cumplimiento de diversos objetivos marcados, por un lado fomento de la investigación y la formación lingüística no reglada; la organización, gestión y certificación de las pruebas de la Conselleria de Educación y el resto que podrán encontrar en las páginas 607 y 608 del proyecto de presupuestos, por si no se lo han leído, que parece ser que es lo que ustedes no han hecho.

(Remor de veus)

Evidentemente, que ustedes harían una política lingüística diferente a la de este gobierno, totalmente diferente, un gobierno que defiende la libertad de que todos podamos elegir frente a una oposición que defiende la imposición, un gobierno que defiende el mérito frente a una oposición que defiende el requisito, un gobierno que defiende las dos lenguas de esta comunidad autónoma, incluso una tercera, frente a una oposición que sólo potencia una única lengua. En definitiva, un gobierno que defiende la realidad social de nuestra comunidad autónoma frente a una oposición que parece defender aventuras separatistas de otra comunidad autónoma. Esa es la diferencia entre un gobierno del Partido Popular y ustedes en la oposición, esa es la diferencia.

(Alguns aplaudiments)

En materia cultural, sobre la Fundación Menorquina de la Ópera, ustedes han presentado la misma enmienda que el año pasado, al respecto decirles que hay una partida de 43.200 euros. Sobre la colaboración con el Consell Insular de Menorca respecto a la candidatura de Menorca Talaiótica decirles que a finales de noviembre se firmó el convenio entre el Govern y el consell y en las próximas semanas o meses se concretará el compromiso económico. Sobre las obras que permitan abrir al público el Museo Arqueológico de Ibiza, como ya saben ustedes, son de titularidad estatal.

En lo que concierne a la climatización del museo de Menorca, que no es un problema realmente nuevo, como ustedes saben, el Consell Insular de Menorca y el Gobierno de la comunidad autónoma trabajan en la línea para que el Gobierno central pueda dotarle de más recursos. En ese sentido, estaría bien que explicasen ¿por qué en el 2010 había una partida de 4 millones de euros que destino el Gobierno de Zapatero, para que se pudiese hacer frente a ese tipo de inversión, y luego al final, pues nada más se supo?

En cuanto a las enmiendas referentes a los nuevos centros nacionales de formación, como ustedes saben, pero tampoco dicen porque ustedes obvian... se aprobaron el 2008 con un gobierno socialista a nivel nacional, ustedes se marcharon del gobierno balear el 2011 sin firmar nada, sin hacer nada en esa cuestión, y ahora, pues, lo piden desde la oposición, pero el gobierno nunca hacía nada al respecto, y a diferencia que este gobierno, como ustedes saben, el Consell de Govern hace unos meses aprobó los convenios que supondrán la puesta en marcha de tres centros de referencia nacional de formación profesional especializados en el sector náutico, turístico y sociosanitario.

(Remor de veus)

En referencia al Consorcio de patrimonio militar en Menorca, ya hay una partida de 13.500 euros y por otro lado, las que conciernen al grupo MÉS, decirle que ya hay una partida para la rehabilitación del teatro de Inca, una aportación plurianual de 200.000 euros por parte del Gobierno de la comunidad autónoma.

Y ya me centraré en las enmiendas al programa 322D, del Servicio de Ocupación de las Islas Baleares, donde la partida presupuestaria se ha comentado aquí que es en torno a los 36 millones de euros, como en el anterior ejercicio, y decirles lo mismo que les dije el año pasado, que el presupuesto de esta comunidad autónoma en materia del SOIB se elabora en función de las aportaciones del Estado a través de la Conferencia Sectorial de Ocupación.

Evidentemente, señores diputados, que para luchar contra el desempleo no se puede hacer sólo desde el SOIB, sino también desde una óptica transversal, ahí hay que destacar el esfuerzo que hace el Gobierno de la comunidad autónoma y se está viendo, y no es fruto de la casualidad, sino que es fruto de las políticas que está aplicando este ejecutivo autonómico, que llevamos ya trece meses consecutivos bajando la cifra de paro interanual y llevamos siete meses creando puestos de trabajo. Esa es la realidad social del momento.

Se sigue trabajando desde el primer minuto en impulsar acciones que generen puestos de trabajo y yo destacaría también, como ya saben, el Plan de empleo que impulsa la Conselleria de Economía para iniciativas, entre otras las que conciernen a la ocupación juvenil, por un total de 280 acciones encaminadas a consolidar y crear puestos de trabajo.

Por último, decirles que no se rechazan las enmiendas por su argumento principal, su argumento principal es decir que el Gobierno del Partido Popular abusa de la mayoría y aplica el rodillo, no, no es eso, es que ustedes trabajan poco.

(Remor de veus i algunes rialles)

Trabajan poco, tienen falta de originalidad, están demasiado tiempo... se dedican a meterse con el presidente de la comunidad autónoma y lo que tienen que hacer es defender los intereses de Baleares, de los ciudadanos de Baleares, trabajen más, trabajen más y ofrezcan alternativas serias...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...en empleo, en juventud y en cultura, en juventud y en cultura....

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago. Silenci, per favor, silenci, per favor.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Por tanto, señores de la oposición, yo para concluir les digo lo mismo, ante mismas enmiendas, ante mismas enmiendas, Sra. Fina Santiago, ante mismas enmiendas, mismo sentido de voto. Creo que la sociedad les agradecería un poco más que dediquen más tiempo..., menos al presidente y más a la comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sra. Presidenta, Sra. Presidenta, deman la paraula per al·lusions segons l'article 76.

LA SRA. PRESIDENTA:

En quin sentit? A quines al·lusions?

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Jo entenc que a qui em diu *caradura*, tenc dret a respondre-li.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

No, senyor...

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Naturalment, seré molt breu a més.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Maicas, no han dit ni el seu nom, no em toca donar-li la paraula perquè no han dit ni el seu nom, Sr. Maicas, no té la paraula. Sr. Maicas no té la paraula, d'acord?

Continuam el debat, continuam.

(Continua la remor de veus)

Senyors diputats, continuam.

Debat número 9, de totalitat i globalitat, agrupació de la secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, amb les seccions i entitats afins. Esmenes a la totalitat. Grup Parlamentari Socialista, secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, 14522; secció 31, serveis comuns, despeses diverses, 14525; secció 32, ens territorials, 14526; secció 34, deute públic, 14528; secció 35, fons de contingència, 14530; secció 50, Agència Tributària de les Illes Balears, 14516.

Grup Parlamentari MÉS, secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, 14711; secció 06, Oficina de transparència i control patrimonial del càrrec públic, 14583; secció 07, Consell Audiovisual de les Illes Balears, 14676; secció 31, serveis comuns, despeses diverses, 14588; secció 32, ens territorials, 14581.

Esmenes parcials. Grup Parlamentari Socialista. Secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, al programa 611A, direcció i serveis generals Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, 14448; secció 32, ens territorials, al programa 912A, transferències a corporacions locals, 14449.

Grup Parlamentari MÉS. Secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, al programa 611A, direcció i serveis generals de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, 14709 i 14710; secció 07, Consell Audiovisual de les Illes Balears, al programa 111F, control dels mitjans de comunicació audiovisual, 14700.

Diputat no adscrit Antoni Pastor i Cabrer, secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, al programa 611A, direcció i serveis generals, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, 14136 i 14134.

Defensa conjunta de les esmenes. Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Joan Boned, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un dels *caraduras* d'aquest grup començarà el debat a aquesta secció 14, d'Hisenda, i Sr. Conseller, quan va presentar aquest pressupost per a l'any 2014 aquí al Parlament, de la informació que es va transmetre d'allò que vostè havia dit, hi havia una informació d'un mitjà de comunicació que deia que vostè havia comentat que no podia baixar impost, encara que li hauria agradat, com havien fet altres executius del Partit Popular, per l'elevat deute heretat de l'anterior legislatura i la pregunta és: no creu que va sent hora d'aparcar una mica aquesta frase, des del primer dia, de l'herència rebuda i després de dos anys i mig de gestió en aquest govern començar a assumir responsabilitats i dir què és el que estan fent vostès amb la gestió en aquesta comunitat autònoma?

(Alguns aplaudiments)

I aprofitaré i agafaré també una altra de les frases del Sr. Sanz, ara fa un momentet, en la seva intervenció, que a més ha acusat els grups de l'oposició de treballar poc, els ha demanat que treballin més, mal dia ha triat, Sr. Sanz, justament per venir a demanar que treballin més, miri, sap per què? Perquè quan deia al Sr. Conseller que si no podia pensar en altres motius pels quals ell no pogués baixar impostos i hagués de fer una política que diu que no li agrada, potser té alguna cosa a veure amb la seva feina també i la feina de tot aquest govern, potser si avui arenant com a exemple el que ja li hem dit alguns diputats d'un president d'una comunitat autònoma del Partit Popular, com és el Sr. Monago a Extremadura, que se n'ha anat al ministeri i ha aconseguit del Sr. Montoro 450 milions, potser és que aquest senyor sí treballa més que vostès!

(Alguns aplaudiments)

No sé si... potser tindrà alguna cosa a veure amb la capacitat de gestionar, amb la capacitat de negociar!

Miri, a més, Sr. Conseller, li diré una cosa que vostè també crec que ha comentat en algun moment, aquest fet resulta especialment greu perquè es tracta d'una comunitat autònoma que es permet el luxe de baixar impost gràcies a l'aportació que el Govern de les Illes Balears fa als pressuposts generals i del que aquestes illes aporten ells baixen impostos i vostè no pot practicar aquesta política, alguna cosa haurem de fer, s'ho haurà de fer mirar. Una de dues: si realment vostès estan treballant és que ningú no se'ls escolta a Madrid, ningú no se'ls escolta, i estaria bé tal vegada que algú el pogués escoltar i poguéssim portar algun resultat positiu de les seves visites a la capital de l'Estat.

Mentrestant, Sr. Conseller, vostè i el Govern en general, crec que els ho ha dit ja un altre diputat avui que no estaven en el món de la realitat, jo, és que estic convençut que estan en un món paral·lel. Encara crec que no han acabat de captar que la situació de crisi real que existeix, no és una situació que pateixi el Govern de les Illes Balears, és una situació de crisi greu que pateixen els ciutadans de les Illes Balears i això és el que crec que aquest govern no ha acabat d'entendre, perquè quan vostès, instal·lats en aquest món paral·lel, es mostren satisfets amb la política econòmica que vostès tiren endavant, amb els resultats que obtenen, amb la reducció del dèficit que obtenen, que hi és, no li ho negaré, i que estan vostès molt contents per això, però per un altre costat no els importen ni poc ni molt ni mica les víctimes que van deixant pel camí, no acaba de ser potser la política econòmica que necessita una comunitat autònoma com la nostra.

Perquè si no ja em dirà vostè, vagi a explicar-los a tots aquells bancs d'aliments que cada vegada estan més plens de demandants que no donen ja...no tenen més capacitat d'atenció a necessitats, vagi a explicar vostè a aquelles famílies que per arribar a final de mes han d'anar a menjadors solidaris, vagi a explicar vostè als malalts que es veuen forçats a deixar el seu tractament perquè no poden pagar els seus medicaments o expliqui vostè als quasi 3.000 acomiadats pel seu govern de les empreses públiques, del sector públic, bàsicament mestres i personal sanitari. Expliqui vostè a tots ells que les coses funcionen perfectament, que les seves queixes no són reals, que les seves necessitats no tenen cap importància, que tot això ho

hem de deixar darrere perquè el Govern té resultat positiu i baixa el dèficit. Fantàstic! Segur que l'aplaudiran.

Però és clar, vostè també diu que té motius per ser optimista, el portaveu del Grup Popular al debat de l'articulat ha fet una encesa defensa de l'empresa privada. Vostè, Sr. Conseller, estic convençut que persegueix, el seu govern persegueix la destrucció de l'estat del benestar, aquest és el seu objectiu final, pretenen canviar el model i en això centren la seva activitat i la seva feina.

Amb vostès, a poc o ara mateix ja, uns tendran millor atenció als hospitals que molts d'altres, uns rebran millor educació que molts d'altres, uns podran comprar els medicaments que molts d'altres no podran pagar i l'objectiu, crec, com li he dit, que persegueix vostè és precisament això: desmuntar aquest estat de benestar i fer realitat aquella frase que a vostès els agrada tant, que allò privat sempre funciona millor que allò públic, és una frase seva, no és meua.

Dues coses li vull comentar ràpidament per no passar-me del temps, un tema important a la seva conselleria sense cap dubte és el tema del pressupost en general, i dins el pressupost general resulta que, precisament el 2014, una part important està conformada pel deute, un deute que s'incrementa d'un any per l'altre un 53%, 1.088 milions van a deute al pressupost de 2014, 1.088 és el que té vostè als papers i al pressupost, deute, 1.088 milions. Aquest és el que té, llavors, a què van aquests 1.088 ja és una altra història, però són 1.088 d'endeutament.

Miri, vostè també va dir una frase, l'ha dita més d'una vegada, que deia: més dèficit equival a més endeutament, ho ha dit vostè moltes vegades. Posem-nos que li accept que això és així, podríem discutir-ho, però posi que li accept que és així, sap què passa amb això, si acceptam que això és així? Que encara posa més en evidència la seva incapacitat a l'hora de gestionar els comptes d'aquesta comunitat autònoma. Sap perquè li ho dic? Perquè reconeixen i vostès són els primers que diuen que any rere any van rebaixant el dèficit i si any rere any van rebaixant el dèficit i resulta que any rere any l'endeutament s'incrementa, no ens quadra, no era a més dèficit més endeutament? Era de suposar que amb menor dèficit, menor endeutament, però no, no acaba de ser així.

Miri, sap què deia el seu antecessor? En el debat del primer pressupost d'aquest govern, textualment: "No estam a favor del deute, no, la intenció és reduir-lo de manera que es permeti afrontar un 2013 amb un deute encara més petit i que a 2014 el deute pugui desaparèixer i es pugui començar a amortitzar. S'ha de posar a l'horitzó aquesta idea de disminució del deute, no es pot continuar incrementant aquesta muntanya de deute cap al futur, al 2014 desapareix el deute". El 2014, 1.088 milions de deute.

Vostès fan castells enlaire, així governen vostès, improvisen d'un dia per l'altre, fan anuncis que són falsos, intenten fer creure a la societat que les coses funcionen d'una manera quan resulta que la realitat és tot el contrari, així no es funciona.

Hi ha un altre tema que no vull deixar d'apuntar també abans que se m'acabi el temps, política tributària. Vostè ha dit: no es toca l'estructura fiscal o tributària d'aquesta comunitat autònoma per a 2014. Li he de dir que si això fos així vostès realment tendria una habilitat sense límit, però resulta que quan diu "no tocar l'estructura tributària d'aquesta comunitat autònoma", resulta que ens trobam amb unes taxes que formen part de la política tributària que s'incrementen en 10 milions d'euros de recaptació amb diferència al pressupost de 2013.

Expliqui'm vostè com pretén fer creure als ciutadans de peu que no hi ha increment de la pressió fiscal, que no toca l'estructura tributària, però es recaptin 10 milions més. Sap com? Amb totes les taxes que vostè ha posat, totes les noves, la modificació de totes les existents que afecten àrees tan sensibles com educació, com salut, com serveis socials, com esports, com transport públic i per tot això pagaran més els ciutadans.

Ara això sí, els bingos, els casinos, el joc en general que no pagui més, eh?, aquests no, bingos, casinos i joc és una primera necessitat de totes les famílies d'aquesta comunitat autònoma i com que és una primera necessitat, els hem de baixar les taxes i els impostos, no poden pagar més, és el que necessiten totes les famílies a aquesta comunitat autònoma!

Per acabar, ara sí, un darrer comentari, el finançament dels consells, Sr. Conseller, finançament dels consells, potser la gran trampa que prepara vostè per a 2014, una nova llei de finançament, podem estar-hi d'acord, hi haurà una nova llei, ja tots els consells han anunciat que estan d'acord amb el projecte que vostès preparen, però, sap quina és la realitat?, que no hi ha finançament suficient per aquesta nova llei de finançament.

Vostè planteja 36 milions d'euros al nou pressupost per a aquesta millora del finançament, 36 milions d'euros, Sr. Conseller, no resoldran les necessitats bàsiques dels consells, dels quatre consells insulars d'aquestes illes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab, Sra. Presidenta. Així que ja li ho dic, faci els comptes, digui realment que aprovaran una llei amb aquest import, però que no servirà per resoldre definitivament els problemes econòmics que tenen els consells, però que sí aprovarà una nova llei.

Si amb això es conforma, endavant, però ja dic jo que això no és el que necessiten els nostres consells, això no és el que es necessita per gestionar cada un d'ells la seva illa, no és això, i si no el temps donarà la raó a cadascú.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes o bon vespre, ja pràcticament, a tothom. Díficil amb aquest debat no ser repetitiu respecte del debat a la totalitat del pressupost que vàrem tenir ja en el seu moment o respecte del debat que hem tengut avui matí sobre l'articulat d'aquest projecte de llei. Òbviament, té la seva explicació, perquè el Sr. Marí, la Conselleria d'Hisenda, doncs, representa d'alguna manera la caixa de la CAIB i a l'hora de parlar de pressuposts, doncs, evidentment la caixa té la seva importància.

Novament hem de dir des del Grup Parlamentari MÉS que no ens agraden aquests comptes públics, que no ens agraden les prioritats així com s'estableixen. Avui matí ho hem explicat dient que donam l'esquena al carrer, no diguem donant l'esquena a l'oposició, o amb les esmenes de l'oposició que ocupen un paper absolutament testimonial en el debat i en el resultat final del debat sobre aquests comptes, ni ens agrada tampoc la manera com s'administren i gestionen aquests comptes públics.

Perquè, clar, quina és l'estructura, de manera molt ràpida, d'aquests comptes que ens han presentat, i n'hem parlat també en el seu dia, per una banda, ingressos, i en aquests ingressos tenim un cert contrast, en el nostre parer, entre les previsions macroeconòmiques que fan de cara a l'any que ve i el resultat, amb les previsions a nivell d'ingressos. Jo sé que el conseller em dirà, no, però és que va en funció de la liquidació de la recaptació del 2012. Bé, però l'IRPF baixa 25 milions i jo crec que s'estan carregant aquí i a tot l'Estat el consum intern amb les seves polítiques i espremen les classes mitjanes, les classes més desfavorides.

En impostos indirectes, no en parlem, amb 94 milions d'euros menys que l'any passat perquè s'han carregat els impostos verds que no han arribat ni a aplicar i han retirat abans d'hora aquells que tot ho havien d'arreglar. 25 milions menys d'IVA, quan la liquidació del darrer trimestre del 2012 ha estat de les més altes de la història perquè va coincidir amb la pujada, una pujada que, per altra banda, també ha contribuït a carregar-se el consum intern. Fins i tot l'altre dia fèiem una roda de premsa i hem presentat una proposta sobre l'IVA cultural que ha caigut tremendament la recaptació pel tema de l'IVA cultural amb la pujada que se li va aplicar.

Taxes, 10 milions d'euros més, aquesta sí, que jo crec que també és una foto una mica de la seva política fiscal, d'aquesta que diuen que no estan disposats a canviar, i les transferències de capital que resulten amb 21 milions d'euros de saldo negatiu respecte de l'any passat, justament per les transferències de l'Estat que ara aquesta esmena del Partit Popular sobre un deute que té l'Estat amb aquesta comunitat des de l'any 98 sembla que arreglarà.

I, per l'altre costat, tenim les despeses, una despesa financera que baixa, perquè se suposa que han renegociat amb els bancs, es pot renegociar amb els bancs sense que ens facin cap favor i treballar per a les entitats socials, per a un millor benestar de la comunitat, ho han fet, si no, no hagués baixat aquesta partida, però així mateix se'n va un dineral en interessos, el doble que el pressupost de la Conselleria de Benestar Social. I jo sé que m'ho negarà mil vegades, però ja li vàrem dir l'any passat que aquesta partida estava inflada, així mateix, fins i tot enguany amb la renegociació i és el que els ha permès quadrar els comptes.

És ver que els comptes són complicats, sí, i en som conscients, i per això les esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari no representen, en general, un increment substancial de la despesa. Hem tengut en compte, amb les nostres esmenes, la situació financera que té aquesta comunitat i, de fet, no era el marc en aquest pressupost, no teníem possibilitat, però en altres ocasions, i encara hi ha, ho he dit avui matí, iniciatives en cua, hem presentat alternatives de generació d'ingressos. Si es vol fer una altra política, si es volen fer coses es poden fer, però s'ha de voler fer.

Quin és el problema, idè, amb aquesta estructura d'ingressos i de despesa? Doncs, està molt clar, que els comptes serveixen, en la nostra opinió, al Govern del Partit Popular i també als objectius de dèficit, uns objectius de dèficit marcats per l'Estat distribuïts de forma molt inequitable i molt en funció d'un estat que, a més, acumula el gruix del deute públic per aplicar el seu model social. I d'aquí els resultats del debat, que jo no repetiré aquí, però que tenim en matèries bàsiques, fonamentals en aquests moments, com l'educació, la salut o els serveis socials. I el resultat és, en la nostra opinió, dramàtic perquè ens trobam una administració que és incapaç d'incidir, de servir per a qualque cosa a una realitat sense precedents, amb un 28,2% de pobresa a les Illes Balears, en el llinard de la fractura social com a conseqüència, a més, d'un mercat que no té cap mena d'escrúpols que vostès diuen que la funció de l'administració és acompanyar aquest mercat, però és que el mercat té la responsabilitat d'aquesta situació. Per tant, acompanyar-lo, al final, resulta anar amb males companyies i acabant perdent també de bona manera els escrúpols. Nosaltres pensam que la funció d'allò públic ha de ser una altra i ha de ser molt més activa i molt més en moments com aquests.

I l'altre problema, que no és que sigui menys important que l'altre, tots dos van de la mà, nosaltres no sabem quin va primer que l'altre i vostè ho sap, i supòs que ho reiterarà des d'aquí, des de la tribuna, és la profunda injustícia en el tracte fiscal entre Espanya i les Illes Balears. Duim anys aguantant i aguantant, amb qualque caramel·let de tant en tant, amb qualque estatutet que fins i tot sent estatutet ni el compleixen, per molta llei orgànica que sigui. I ara ja hem arribat a punt que és absolutament insostenible, és insostenible per a les arques públiques de la comunitat que no s'aguanten i, sobretot, per a la ciutadania de les Illes Balears que cada vegada s'empobreix i està més desconnectada, per dir-ho així, del que passa a la resta de l'Estat i entre nosaltres mateixos, que cada vegada menys possibilitat de connexió entre les illes, cada vegada tot és menys accessible.

I aquí, que el nostre grup sempre ha estès la mà per demanar i exigir davant de Madrid el que ens toca, ni més ni manco, ha perdut, o comença a perdre ja la paciència, ni pressuposts generals de l'Estat ni inversions territorialitzades ni inversions estatutàries. En aquests pressuposts de 2014, en aquest projecte, no hi ha ni tan sols una partida simbòlica per dir, bé, posam la partida simbòlica perquè estam disposats realment a negociar davant el Govern central allò que diu l'Estatut que se'ns ha de pagar. Ni sistema de finançament.

El company Alorda parlava d'Extremadura i Monago i jo li vaig dir també en el debat a la totalitat, el lema del pressupost de la comunitat autònoma d'Extremadura, i vostè vendrà aquí a parlar-nos de dificultats, és *presupuestos expansivos*, imagini's, nosaltres aquí navegant amb la precarietat dels comptes en aquest cas, a vegades parlam de la precarietat laboral, però de la precarietat dels comptes ja, *presupuestos expansivos*. Això sense comptar AVE, sense comptar les bufandes de Montoro que hem conegut recentment. I és que fa feredat agafar l'avanç de l'execució pressupostària que acompanya aquest projecte de pressuposts i trobar-se amb les partides aquelles, la 40001 i la 40002, amb aquests més de 800 milions d'euros en negatiu del fons de garantia i del fons de suficiència per a l'Estat, i al final, per fer, què? Perquè dius, no, és que aquests 800 milions d'euros són per a solidaritat, perquè hi ha llocs que estan pitjor que nosaltres, i al final són per comprar tanquetes amb dolls d'aigua. Supòs que així ens faran creure quina és la realitat que deu haver real o per augmentar el pressupost del Ministeri de Defensa o perquè el Sr. Monago pugui fer *presupuestos expansivos*. És a dir, perquè els ciutadans d'altres comunitats, d'altres territoris siguin tractats millor que els ciutadans d'aquesta comunitat, de la nostra gent.

Les esmenes que ha presentat el nostre grup van per aquí, per replantejar tot això. Moltes tenen a veure amb el debat... ens ha caigut justament aquí, no ho prevíem a nivell tècnic, però en altres seccions, la secció 06, la 31, la 32 sobre els consells ja n'hem parlat avui matí sobre aquesta qüestió. Voldria fer esment sobretot de dues, vull dir, que nosaltres hi creim i volem que a més la Conselleria d'Hisenda tengui un paper actiu a redreçar tota aquesta situació, i per això hi ha dues esmenes a l'Agència Tributària que justament van en la idea d'empoderar l'Agència Tributària com un instrument que tengui poder de recaptació, de crear estructures pròpies per gestionar els recursos propis de la comunitat autònoma, de preparar-se per a un millor sistema de finançament si realment és per això pel que treballen i, evidentment, lluitar contra el frau fiscal que també es pot fer des d'aquí, i s'ha de fer, perquè jo estic cansat de sentir parlar d'inversions exteriors, de caixes fortes que es passen, de màfies russes i tot això són molts de doblers que si poguéssim rescabalar encara que fos una petita part, mira que ens aniria de bé.

I acab parlant de caixes de resistència. Jo sé que això de les vagues a vostès els fa una mica de pànic, bé pànic o el que sigui, no els agrada molt això de les vagues i les caixes de resistència que s'han esmentat tant en els darrers temps, els fan pànic, i m'agradaria acabar amb una metàfora, la metàfora de les tres caixes, que per a nosaltres retracta molt la situació: hi ha la caixa de Madrid, que és la caixa de cabals, i tenen la clau i manegen les cireres.

Tenim la caixa d'Extremadura, que és la caixa màgica, i jo estic cansat de veure cada dos per tres el Sr. Monago, ja m'agradaria veure el Sr. Bauzá fer el mateix que fa Monago, reclamant per tots els mitjans públics i privats, per activa i per passiva, que el sistema de finançament no es toca, perquè si no, clar, com podrien fer *presupuestos expansivos*. Jo voldria veure el Sr. Bauzá fer una mil·lèsima part de feina pública i de pressió sobre l'opinió pública a nivell d'Estat que fa el Sr. Monago. Clar, el resultat, tenen la caixa màgica, sense fer massa coses, vaja, acaben tenint tot el que volen i més, molt més del que necessiten. Nosaltres no arribam encara ni al que necessitam ni a la mitjana de la resta de l'Estat en moltes matèries i en serveis públics bàsics.

I, finalment, la nostra, que és una caixa, encara que no els agradi segurament la comparança, de resistència, és una caixa que està prou magra, que dóna pel que dóna, que nosaltres segurament fins i tot amb el que hi ha i amb els nombres que hi ha damunt la taula podria donar per a molt més, i si volen que sigui una caixa senzilla, modesta, però digne, suficient, per ser tractats ni més ni manco com la resta de territoris de l'Estat espanyol, per fer la política necessària en aquests moments al servei dels ciutadans i de les ciutadanes d'aquesta terra, doncs, hem de canviar d'actitud i de política i si no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Abril, ha d'acabar.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... els comptes no sortiran.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Govern obrint una qüestió incidental. Té la paraula el conseller, el Sr. José Vicente Marí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He sentit les intervencions del Sr. Boned, del Sr. Abril i també he sentit la intervenció del Sr. Maicas i feia ell una reflexió al voltant del drama de l'atur, el Sr. Boned també ha fet una reflexió sobre els bancs d'aliments i de les situacions que genera tota greu crisi econòmica.

Jo crec que, en nom del Govern, podem compartir moltes apreciacions que han fet vostès al voltant d'aquestes situacions greus que es generen en una situació greu de crisi econòmica. Si podem compartir aquestes apreciacions, que han posat vostès damunt la tribuna o han fet vostès des de la tribuna, podríem també compartir l'opinió, crec jo, que no hi pot haver política més desigual que la que deriva d'una situació econòmica destructora d'ocupació.

Quan parlem de projectes polítics que persegueixen major igualtat que altres convé remetre'ns als fets perquè els projectes polítics han de formular-se i compulsar-se segurament de retalls de la realitat, han de beure de la realitat i si no és així corren el perill de desfigurar els projectes i de perdre de vista la realitat que pretenen transformar.

De tal forma, senyories, que es pot parlar de desigualtat, es pot parlar de pobresa, podem parlar d'això, i hem de parlar d'això perquè segurament és el resultat d'una situació de greu crisi econòmica, es pot parlar d'això i al mateix temps podem fer una política el resultat de la qual sigui crear més desigualtat i més pobresa perquè condemnam a persones a la cua de l'atur. Una política, en definitiva, que té com a resultat major desigualtat, major pobresa.

O, es pot fer una política que quan es preocupa de la igualtat i a millorar el benestar dels nostres ciutadans segurament és menys grandiloqüent sense grans frases, però més efectiva perquè només fins ara ha generat 8.000 persones o ha generat treball per a 8.000 persones més, per tant, ha fet 8.000 persones més, més iguals que abans. És poc, és poc, però el resultat d'aquestes polítiques de dos anys i mig suposen creació d'ocupació, comencen a suposar un poquet de creació d'ocupació i, per tant, a fer a algunes persones més iguals.

Precisament, a combatre aquesta situació de desocupació greu que pateix la nostra comunitat derivada d'una greu crisi econòmica es dirigeixen els pressuposts generals de la comunitat autònoma per al 2014. Els comptes del 2014 a la nostra comunitat responen, ho hem dit, a la necessitat de perseverar en la consolidació fiscal, de garantir els nostres serveis públics essencials i de consolidar el creixement en la nostra comunitat per estendre molt i molt més, molt i molt més l'ocupació i els efectes d'un incipient creixement amb molta i molta més gent en les nostres illes.

Els pressuposts quan persegueixen consolidar el creixement, quan persegueixen suportar els nostres serveis públics essencials, quan persegueixen això, què fan? S'ocupen de la gent, s'ocupen de la nostra gent. Quan augmentam un 25% el pressupost de la Direcció General d'Indústria per fer polítiques d'energies renovables, amb una inversió induïda de 8,8 milions d'euros, pensam en la nostra gent, pensam en l'ocupació, en la generació d'ocupació. Quan afegim 32 milions d'euros a depuradores, més dels 15 que s'han invertit enguany, ho feim per afegir valor als nostres principals sectors productius, per generar ocupació, per pensar en la nostra gent. Quan feim 27 milions d'euros en infraestructures públiques educatives, ho feim també per afegir valor, per generar ocupació, per estimular la nostra activitat econòmica o quan feim el Pla integral de turisme ho feim pensant en la nostra gent, en el que suposa d'estímul a la nostra activitat i, per tant, de generació d'ocupació i de fer les persones més iguals en la nostra comunitat. I quan ens ocupam, també, i centram l'esforç i l'atenció en els serveis públics essencials perquè aquests serveis públics essencials aguantin i millorin i d'aquí endavant siguin millors per a la nostra gent, ho feim també pensant en la nostra gent.

Perquè aquests pressuposts contribueixen amb decisió al manteniment dels serveis públics essencials. No pel fet de mantenir serveis públics, hem fet un debat aquesta tarda i vostès han fet un debat o han volgut fer un debat sobre els serveis públics, els serveis privats. El fet que una cosa sigui pública o que una cosa sigui privada, al final, senyories, nominalismes, perquè qui ha d'haver al darrera és la nostra gent, qui ha d'haver darrera són els ciutadans. Senyories, senyories, amb tot el respecte, senyories, amb tot el respecte.

(Remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

L'important de la qüestió no és... senyories, amb tot el respecte, l'important de la qüestió no és que sigui públic perquè amb tot el respecte al final el que passa és *que cae el muro de Berlín y detrás de la fachada* només hi ha misèria, només hi ha misèria, senyories.

(Alguns aplaudiments)

No és una qüestió de nominalisme públic o privat, l'important, l'important són els ciutadans que hi ha darrera.

De nou, senyories, quan posam en marxa l'Hospital de Can Misses ho feim pensant en la nostra gent. I també pensam en la nostra gent quan posam especial atenció i increment de les polítiques de capítol 1 en matèria de personal docent dirigides, principalment, a necessitats educatives especials. I ho feim també quan incrementam un 22% les polítiques de serveis socials. I quan assumim amb coratge i esforç la dotació de la Llei de dependència, ho feim pensant en la nostra gent, aquest partit va votar a favor, el nostre partit va votar a favor de la Llei de dependència convençuts de la necessitat de fer realitat una altra pota d'aquest estat de benestar.

Per tant, senyories, més enllà d'altres consideracions o reflexions que...

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

... més enllà d'altres consideracions o reflexions que responen a clixés ideològics el que interessa destacar és que aprovam aquests dies uns pressuposts que s'ocupen dels problemes de les persones amb eficiència, perquè la política de reformes del Govern comença a donar fruit i comença a donar resultats.

Voldria referir-me també a quatre qüestions que han posat damunt la taula els intervinents al debat bàsicament. Primera, tema de consolidació fiscal. Quan parlam de dèficit públic, de dèficit públic, senyories, no parlam de guarismes o entelèquies, parlam del benestar de les persones de la nostra comunitat. Haver de tancar una empresa, perdre el lloc de feina o tenir molt i molt difícil mantenir serveis socials per part de les nostres associacions, el nostre teixit associatiu, a la nostra comunitat tot això té molt i molt a veure amb un dèficit públic, entengui'm bé, dèficit públic descontrolat. És que era aquest el problema que teníem, i complint amb els pagaments, complint amb el dèficit públic no generam la frustració d'iniciar projectes vitals que al poc queden truncats per la falta de serietat i rigor de l'administració. Quan parlam de dèficit públic, senyories, descontrolat, parlam d'això i subjectant el dèficit públic parlam del contrari, parlam d'empreses que no han de tancar, de persones que mantenen els seus llocs de feina i de la possibilitat de liderar i col·laborar també en els serveis socials, entre altres i altres coses.

Les seves polítiques, Sr. Boned, ha triat una frase de l'hemeroteca, l'hemeroteca ens farà màrtirs a tots, no estic segur que aquest govern es referís a la seva herència, sinó que es referís al deute acumulat de la comunitat autònoma, però bé. Quan parlam de polítiques de despesa pública amb falta de control, parlam d'endeutament amb falta de control i això és el que ens ha passat i les polítiques de despesa pública s'han de finançar i es financen amb endeutament.

Voldria dir-li també respecte de l'endeutament, que hem de parlar de tot l'endeutament, no només del financer. És veritat que hi ha un endeutament financer que publica el Banc d'Espanya, que publica dos apartats, el financer per a tota la comunitat autònoma, empreses del sistema europeu de comptes, el que consoliden. Però també hi ha un altre apartat a baix, una altra gràfica que és l'endeutament d'aquelles empreses públiques que no consoliden amb la comunitat, però que també és endeutament. I en aquest sentit voldria dir-li que amb aquestes dades, a 30 de juny de 2011, l'endeutament de la comunitat autònoma era de 4.560 milions d'euros, el financer, el de les empreses públiques que no computen, 690. Per tant, en total 5.250 i si a això li afegim l'endeutament que no és financer, 1.600 milions d'euros, tenim 6.700 milions d'euros d'endeutament. Ben igual al que passa ara, l'endeutament financer de la comunitat és de 6.323 i el de les empreses públiques que no computen, només 182, d'acord? I aquí no hi ha tercer, perquè el que hem fet és convertir l'endeutament comercial en financer. Per tant, sumam 6.500 milions d'euros, senyoria, 6.500 milions d'euros.

Per altra banda també una altra qüestió a què s'han referit i jo també voldria referir-m'hi en aquesta intervenció, és la qüestió de les inversions públiques, de les inversions de l'Estat, de les inversions estatutàries. N'hem parlat molt de tot això, del Sr. Monago, d'Extremadura i de tot el que vulguin parlar. N'hem parlat molt, d'això. Mirin, sé que aquesta legislatura és diferent, per a bé o per a mal, per a bé o per a mal, alerta, per a bé o per a mal, nosaltres creim que per a bé, però és diferent. No farem anuncis, ni farem fotos ni farem coses així. Aquest govern compromet les coses quan les té fetes i no fa volar coloms, entengui'm bé, Sr. Boned. I per la pressa d'un anunci o per la pressió que vostès tinguin sobre aquest tema, el Govern no admetrà acords simbòlics o buits de contingut. Ens importa molt més estar a l'alçada de l'esforç de la nostra gent que no fer grans anuncis sense contingut real o que no arribin al mínim que consideram just per a aquestes illes. Això és el que aquest govern manté en aquesta qüestió.

Respecte del finançament dels consells, Sr. Bonet, ja n'hem parlat, vostès tenen un posicionament, hem fet una llei de finançament, jo crec que és positiva per als quatre consells d'aquestes illes. I tota la resta i el debat sobre les bestretes, bé, es podria dir que resulta una incoherència que qui no ha fet res quan tocava, ara aparegui com el campió a qui interessin moltíssim i moltíssim les nostres institucions insulars d'autogovern. Hem fet una llei, la tenim en tramitació, vostès hi han presentat al·legacions, mireu si podem parlar-ne i la drem a tramitació parlamentària per continuar parlant-ne.

Una quarta cosa, senyores i senyors diputats. S'han referit al diàleg i jo crec que podríem referir-nos a les condicions del diàleg polític, perquè crec que és important precisar algunes qüestions. Nosaltres entenem que el diàleg és una disposició, una actitud ingènua que permet entendre els postulats dels altres. I el diàleg polític persegueix el rèdit dels ciutadans i no el rèdit del titular del dia següent. El diàleg no és un eslògan, com diria Paulo Freire, el diàleg no imposa, no manipula, no domestica, no és un eslògan. El diàleg no és una (...), ni és la disfressa per amagar la intransigència. El diàleg no constitueix una arma per llançar a l'adversari, ni es mesura el diàleg amb el nombre d'esmenes. El diàleg polític requereix un pòsit de confiança i jo els he de confessar que crec que aquesta confiança no la tenim encara. Quan hi ha una mà estesa això es nota i aquest govern no nota aquesta mà estesa...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Del diàleg que requereix aquest pòsit de confiança mútua, es poden derivar polítiques de consens o no. Però el diàleg polític en si mateix ja és un valor democràtic, independentment que existeix acord o no.

Al final, senyores i senyors diputats, el programa polític d'un govern queda reflectit en moltes més coses que la llei de pressuposts. És veritat que la llei de pressuposts, el Sr. Maicas també ho deia, encara que no a la referència a la plasmació ideològica, però és veritat que la llei de pressuposts transforma en realitat les polítiques, però la consciència de la transcendència del moment que ens envolta, l'exigència i un sentiment de justícia quan observem situacions difícils, complicades i d'una realitat imperfecta i al mateix temps assenyalar les fites que volem aconseguir en el futur, aquestes tres coses es reuneixen per donar forma, motiu i contingut als

projectes polítics i en concret, per donar forma, motiu i contingut al projecte polític de reformes a les nostres illes, el projecte reformista que aquest govern ha posat per obra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista. Sr. Joan Boned, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. És molt poc temps cinc minuts per contestar tots els temes que ha exposat el conseller, però intentarem fer un resum el més ràpid possible. Començaré pel final, començaré pel diàleg que vostè parla tan poèticament i que pareix, quan el sentim parlar a vostè, una cosa molt diferent i que dóna entendre les bondats de la voluntat de diàleg i que la voluntat de diàleg surt d'aquest govern i de la seva conselleria. Sr. Marí, li recordaré que en la primera intervenció seva en aquest parlament, com a conseller d'Hisenda, vostè va ser que aquí, aquí mateix on jo som ara, va oferir diàleg a tota l'oposició per negociar un REB per a les Illes Balears. Som a desembre de 2013, encara esperam que avisi vostè algun portaveu de l'oposició per parlar del REB.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Aquest és el seu diàleg, Sr. Conseller.

Inversions estatutàries. Sé que sempre parlem del mateix, però queda demostrat que quan algú té necessitat i voluntat de recuperar aquestes inversions, al final acaben arribant perquè fan la feina necessària perquè això arribi. I quin és el problema que vostès tenen amb aquestes inversions, Sr. Marí? Ho sap perfectament, li ho hem dit moltes vegades, no han presentat ni un sol projecte, si no presenten ni un sol projecte, el més normal és que no arribi ni un sol euro. Miracles no se'n poden fer, això és com aquell que demanava a Déu que fes un miracle i que li toqués la loteria, fins que es va cansar de demanar-li i Déu li va dir, com a mínim compra loteria. Idò vostè fa el mateix. Vostès pretenen que els arribi un finançament, una inversió estatutària sense presentar el que a vostè li correspon, els projectes que han de finançar aquestes inversions. No es pot anar així.

(Remor de veus)

M'ha parlat del dèficit públic. Feia la sensació que el que han fet vostès per arribar a aquest objectiu de dèficit és fantàstic, que gràcies que vostès intenten reduir dràsticament el dèficit d'aquesta comunitat, la societat d'aquestes illes està salvada. Sap quina és la realitat, Sr. Marí? No disfressi les coses, vostès han tancat empreses o la seva política ha obligat a tancar empreses, les seves retallades han deixat a molta gent al carrer, vostès directament 3.000 persones del sector públic han anat a l'atur, i tot per què?, per arribar a un objectiu de dèficit, Sr. Marí. En compliment d'un objectiu de dèficit, vostès passen per damunt de tot allò que faci falta, els importa molt poc si la gent pateix en aquestes illes. Vostès només volen objectiu, objectiu i objectiu. La gent els és exactament igual.

Diu que mantenen els serveis públics. Ha dit que aquest pressupost és el de la recuperació econòmica i la consolidació. Sr. Marí, és una altra manera de veure les coses molt diferent a com es veuen des del carrer. I no des del carrer d'un ciutadà de peu. Miri, declaracions del Sr. Bernat Coll, president de PIMECO, no és un ciutadà del carrer: "són uns pressuposts per pagar deute, sense cap rebaixa fiscal, ni alegria per activar el consum". Aquesta és l'opinió que té una part del sector empresarial d'aquests pressuposts que han de reactivar l'economia d'aquestes illes. No és així, no és així.

Parla vostè també d'endeutament. Endeutament són moltes coses, jo li donaré xifres seves. Pla d'equilibri 2013, previsió d'endeutament global per a finals de 2014, 7.098 milions d'euros, no em digui que no, no em digui que no, és el seu pla i això ho posa el seu pla, no són xifres que m'hagi inventat jo. Endeutament a més, sap què li dic?, endeutament també té a veure amb allò que es paga d'interessos i amb allò que es paga d'amortització. Li vull recordar que en el pressupost de 2013, quan el seu govern presentava el pressupost per a l'exercici d'ara, 2013, en el capítol 9, amortitzacions, deia: "baixa un 11%, a causa de la millor redistribució dels terminis de pagament que ha duit a terme aquest govern durant l'any 2012". Sap en realitat això què significa? Que vostès per a 2013 negociaren un any de carència en l'amortització. Un any de carència a compte d'incrementar astronòmicament els interessos que es paga pel deute que encara ens queda pendent. Aquesta és la magnífica, la magnífica actuació que va fer vostè en la gestió del deute, vostè o el seu govern, d'aquesta comunitat autònoma. Clar, ara aquesta amortització es dispara, per què es dispara?, entre altres coses perquè han de començar a pagar allò que no pagaren el 2013 i perquè pagaran molt més. Vostès no fan allò que diuen, vostès són també d'aquells que intenten traslladar a futurs executius, a futurs governs el compliment de les seves obligacions. Allò que vostès no paguen ara per quedar bé, per intentar arribar a un objectiu de dèficit, ho hauran de pagar els futurs governs i després criticaran també l'herència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, acab, Sra. Presidenta. Són moltes coses les que queden.

Dels consells evidentment no tenim la mateixa manera d'entendre i veure les coses, ni de la política tributària. Una darrera cosa -quinze segons Sra. Presidenta-, perquè tenen

vostès una política tributària erràtica, tan prompte va com ve. I li pos un sol exemple, n'hi podria posar molts, n'hi pos un, impost de patrimoni, llegiré tres línies: "Sr. Boned, no aplicarem l'impost de patrimoni, ho podem dir per activa, per passiva, en anglès, en francès. No aplicarem l'impost de patrimoni mai i no l'aplicarem perquè és un impost injust". Impost injust, impost injust que enguany els donarà quasi 45 milions d'euros.

Sr. Conseller, és la prova més clara que sempre diuen una cosa, es comprometen a unes coses i fan tot el contrari i generalment incompleixen tot allò que diuen.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. David Abril per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÀS:

Conseller, diu vostè que la pitjor economia política és la que destrueix ocupació i genera pobresa i desigualtat, hi estic d'acord, però em sap greu, vostès manegen les estadístiques a voluntat, però és la seva política. Abans hi havia unes xifres, evidentment hi havia una crisi mundial i ara també hi és. I a l'hora de repartir responsabilitats és molt fàcil, però és la seva política i és en aquest moment que es destrueix ocupació, perquè el que es genera i el que es crea no és ocupació, malgrat també al conseller García li agradi molt aquest eufemisme d'*empleo neto*. Avui mateix surt la dada de la rebaixa d'afiliacions a la Seguretat Social en 60.000 persones respecte de l'octubre d'enguany. I és la seva política la que genera pobresa i desigualtat. Ara, el 2011, el 2012 i el 2013. Ho diu Càritas, ho diu la xarxa d'ajuda contra la pobresa i ho diu l'INE, que tampoc no deu ser molt sospitosos de ser prosoviètic.

I em parla de depuradores i dessaladores. Ens vol vendre en aquests pressuposts qüestions que són de manteniment necessari, com a inversions productives. Jo li dic, d'acord, i amb un milió i mig que costa mantenir perquè estiguin tancades i aturades les dessaladores que ens va regalar el Sr. Matas, amb això sí que es pot fer molta inversió productiva, no?

I ens convida a no diferenciar entre allò públic i allò privat, cosa absolutament impossible. En democràcia, el paper d'allò públic és central, allò públic es dedica a lluitar, a treballar, a lluitar per al bé comú, i allò privat a cercar beneficis privats. I allò privat dins la lògica capitalista, a cercar el màxim benefici a costa del que sigui. I aquesta lògica duita a l'extrem és el que ens ha duit a la crisi que patim avui, més enllà de les responsabilitats de cadascú. És aquesta lògica la que ens ha duit aquí, perquè hi ha hagut un desequilibri, tenim l'Estat, allò públic ha tengut un paper testimonial fins i tot quan l'economia anava bé. Tenim allò privat que s'ha excedit i la societat civil, afeblida també amb la crisi i la pobresa, amb la desigualtat, bé, sempre ens queden els canons d'aigua per redreçar-la. I evidentment d'aquí és difícil sortir si no es canvia la política i allò públic no torna ocupar un lloc necessari per incidir i per reequilibrar aquesta situació.

I justament el problema és la lògica del tàndem dèficit-deute, nosaltres no estam ni en contra de reduir el deute, ni en contra de reduir el dèficit. El problema estructural, i no és exclusiu d'aquesta comunitat, és que des d'allò públic i des de la butxaca dels ciutadans i ciutadanes es vol tancar el forat del deute privat i sobretot del deute bancari, que és infinitament superior, centenars de vegades superior al deute públic. I d'aquesta espiral no en sortirem i el deute públic viu, perquè una cosa són els comptes que debatem avui i l'altra és la comptabilitat de la comunitat i el deute públic viu de 6.000 milions d'euros, que continuarà creixent, i vostè ho sap, amb els números i les matemàtiques a la mà i malgrat els esforços, aquesta espiral només l'han rompuda països que avui en dia són potències emergents, com Índia o Brasil, o Islàndia si no vol anar més enfora de l'àmbit europeu, perquè en un moment donat s'han plantat. És ver que plantar-se des d'aquí és molt complicat. Però també es pot d'alguna manera contribuir, ja que vivim en un món globalitzat, des d'allò local a canviar allò global, si no, no en sortirem en la nostra opinió.

I em parla finalment de fer volar coloms. Fer volar coloms per a nosaltres, i ho hem dit també al conseller d'Economia i Competitivitat, és fer un pla d'ocupació i posar el macro hotel de La Ràpita com una acció generadora d'ocupació o el centre comercial de Ses Fontanelles i dir que quantitat de coses que es fan per la via de la desregulació, que segurament és la més activa de les polítiques que practica el Partit Popular en aquesta comunitat i en aquesta legislatura, sense cap font de verificació fiables de dir, bé quants de llocs genera això o destrueix, com pot passar per exemple amb la Llei de comerç de la qual desconfiam, això és fer volar coloms. Fer volar coloms és dir que presentarem una esmena o que presentem una esmena als pressuposts generals de l'Estat per a depuradores i que després venguin els del PP de Canàries i et diguin, no, no hi ha res d'això. Això és fer volar coloms. Coloms volen, que diuen, no?

I diàleg democràtic, jo hi crec, avui de fet duc una camiseta d'un cançó de Javier Krahe que diu: "*me gustas, democracia, pero estás como ausente*". Aquesta és la sensació que, després d'uns mesos de fer feina i de no fer *cortar y pegar*, com se'ns ha acusat avui a l'oposició en aquest parlament, tenc. Això d'avui i d'aquests dies, malauradament, té poc de diàleg i de debat constructiu per realment canviar les coses, perquè ja sabem a priori quantes esmenes ens aprovaran i segurament ens podríem estalviar molt de temps i molts de maldecaps.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contestació del Govern. Té la paraula el Sr. Conseller José Vicente Marí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé... Sr. Boned, miri, sap què passa amb aquest debat?, i em sap greu. Miri, quan vostès somreien a les portades dels diaris nosaltres aquí davant, hores i hores i hores, reunions amb gent plorant, plorant perquè l'administració no els pagava...

(*Alguns aplaudiments*)

O sigui que som molt conscients dels problemes, i som molt conscients dels efectes del dèficit públic descontrolat. Vostès no són conscients d'això.

Vostè, Sr. Boned, se situa -ja ho hem parlat altres vegades- se situa en una posició de superioritat moral i vengà, ja està. *Oiga, no van a cumplir el déficit público; ens atracam; bueno, pero si lo cumplen, ¿a costa de qué?, ¿a costa de qué?*, de sofriment. Escolti, és que, clar, és que duim cinc anys de crisi econòmica, és que hem sofert tots.

(*Remor de veus*)

Molt bé, idò el que hem de fer és fer les polítiques el més de pressa possible per adreçar aquesta situació, i si en dos anys i mig començam a pagar a la gent, si en dos anys i mig començam a generar ocupació, idò jo crec que hem fet una feina. Segurament mica, per a vostès cap, el Govern no n'ha fet cap, això està clar. Pinta la realitat de negre.

Miri, farem feina, estam fent feina i la farem amb vostès en tema de règim econòmic balear i en tema d'inversions estatutàries. Les inversions estatutàries, ja n'hem parlat moltes vegades, ens demanen que tornem 150 milions d'euros que vostès es varen gastar en altres coses, ja està, no passa res.

Vendes positives al petit comerç, vendes positives al petit comerç. No hi té res a veure el Govern. Vendes positives al petit comerç.

Després l'altra qüestió de què vostè parlava, d'haver allargat els terminis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Srs. Diputats, per favor... Srs. Diputats...

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

...d'haver allargat els terminis de pagament de deute públic, és que és evident que ho havíem de fer. És que vostès, gestionant tan bé -Sr. Boned, escolti'm-, és que vostès, gestionant tan bé, se n'anaven a un dèficit de 1.100 milions d'euros, d'acord?, 640 per damunt de l'autoritzat. Per tant no ho podien finançar, ho carregaven a proveïdors, i quan ja passaven la vergonya de dir al proveïdor que tornàs, varen agafar i varen fer..., varen demanar als estalviadors 300 milions i varen fer bons patriòtics.

A quant de temps?, a un any!, a la tornada de la cantonada havien de tornar 300 milions de cop, el febrer de 2012 havien de tornar 300 milions de cop. Què varen fer?, idè en varen tornar a emetre, no 300, 275, 75 a un any i 200 a dos anys. Quan cauen?, ara, el febrer de 2014.

Però varen fer més. 100 milions que venien el març, el març, un préstec sindicat de 400 milions, 100 milions, amortització de 100 milions, 300 el febrer i 100 el març! Vàrem ajornar dos anys, vàrem obtenir carència de dos anys el seu pagament. Quan vénen? Ara, el març. I què farem? Treballarem per amortitzar una part i poder renovar els venciments d'una altra.

Sr. Abril, amb el debat del públic i..., de les qüestions públiques i privades, jo crec que tampoc no hi ha dues situacions tan extremes, d'una qüestió totalment pública o d'una qüestió totalment privada, però sí que crec que vostè a vegades fa afirmacions que denoten un cert posicionament, que és que el benefici és immoral. Denoten un cert posicionament, que és que el benefici és immoral. És evident que el sector públic té una tasca important a una societat democràtica, però també és evident que és el sector privat el que lidera les polítiques de creixement econòmic, i el sector públic el que ha de fer és regular, el que ha de fer és estar pendent, i el que ha de fer és afegir valor. Per què?, perquè els nostres serveis públics essencials siguin millors cada dia. Però això és una cosa, i una altra cosa és dir que ha de ser públic perquè ha de ser públic, perquè ha de ser públic; no és veritat, no és veritat. Pot ser públic i pot ser privat, i privat potser és més eficient que essent públic, perquè al final en el que pensam, Sra. Santiago, en el que pensam és en el ciutadà, no en el fet que el cartell sigui públic o privat.

(Remor de veus)

Aquesta és la qüestió que hem de posar de manifest.

Al final, senyores i senyors diputats, el que volem és presentar un pressupost que serveixi a la nostra gent el 2014, que serveixi perquè l'administració pública estigui a l'alçada de l'esforç que estam fent, i que permeti consolidar el creixement econòmic, permeti generar major ocupació, i a partir d'aquí continuar, ser consistents, ser perseverants en les polítiques que hem anat fent, perquè aquestes polítiques que ha fet aquest govern, el projecte de reformes que posa per obra aquest govern comença a donar resultats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del diputat no adscrit, el Sr. Pastor i Cabrer, per un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He presentat dues esmenes a aquesta secció; la primera, per tornar a crear el Consell Econòmic i Social. Jo crec que bastaria o basta llegir-los l'article 78 del nostre Estatut, que diu "Consell Econòmic i Social. El Consell Econòmic i Social de les Illes Balears és

l'òrgan col·legiat de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social". Vull pensar que totes aquelles persones que varen asseure i varen fer feina per aprovar per consens un estatut pensaven que aquest organisme era necessari per a la nostra comunitat. I no és cert que se l'hagi suprimit per motius econòmics, no és cert, s'ha suprimit per motius ideològics, perquè era un òrgan independent, que participava i que a més donava opinió, i que la seva opinió a vostès no els va agradar. Pensam que és un bon moment de rectificar.

Jo la veritat és que avui havia vingut amb ganes d'intentar ser positiu, intentar que se'ns aprovassin una sèrie d'esmenes, perquè pensàvem que s'havien treballat i que eren positives per al conjunt de la comunitat, i més alegria he tengut quan he vist que el president venia amb una corbata verda. Dic "això és el dia, avui passarà una cosa important en aquest parlament". Doncs no. Una vegada més pareix que la feina en aquest cas que han fet tots els diputats que no estan en el grup majoritari no serveix absolutament per a res; fins i tot hem hagut d'escoltar que un diputat ens dóna lliçons i ens tracta de ganduls, ens diu que facem més feina. La veritat és que em pareix una falta de respecte cap a totes aquelles persones que hem fet feina amb interès i hem fet la millor feina que hem sabut per intentar ser positius i fer qualque aportació al conjunt dels ciutadans.

Jo la veritat és, Sr. Conseller, que aquesta segona esmena jo crec que és important i m'agradaria parlar-ne una estona. És a dir, partida de nova creació per pagar el deute del Govern amb els ajuntaments d'anys anteriors, cosa que posa en greu situació les administracions locals. I jo em faig una pregunta, Sr. Conseller: per què els ajuntaments d'aquesta comunitat han hagut de demanar un préstec a l'Estat per poder pagar els proveïdors quan resulta que l'administració principal no els paga? Per què els ajuntaments d'aquesta comunitat han de pagar els interessos a un 6 i a un 7% quan resulta que la comunitat no els paga? És injust, i jo crec que vostè i jo en això estarem d'acord.

Però després, quan sentim les preguntes que han fet en aquest cas portaveus de diferents grups parlamentaris al president, que els digui quines són les mesures econòmiques que ha posat en marxa aquest govern, el president ha contestat que la millor política econòmica d'aquest govern és pagar els deutes. És a dir, hi podríem estar d'acord si això fos veritat.

I vostè diu que vostès, el temps que els altres es feien fotos amb rialles, vostès escoltaven la gent que plorava i vostès els havien de pagar. Jo no sé si vostè vol que els ajuntaments també vinguin a plorar perquè els paguin. Què han de fer més els ajuntaments per cobrar el deute d'aquest govern? Què fan, Sr. Conseller, perquè els ajuntaments puguin cobrar aquests deutes?

Jo li he dit a fora, i li ho tornaré a repetir aquí, que el problema dels ajuntaments no tan sols és el deute que vostès tenen amb ells i que no els paguen, això és una part del problema; el problema principal és el deute que té el Govern amb els ajuntaments i vostès no reconeixen, perquè no tenen cap instrument legal els ajuntaments per exigir el cobrament, i jo m'imagín que a vostès els va molt bé no reconèixer aquest deute per quadrar els comptes del Govern, és a dir, vostès quadren els comptes del Govern a costa del deute amb els ajuntaments.

Sap vostè, Sr. Conseller, des de quan no cobren els ajuntaments les places concertades dels centres de dia? Fa més d'un any i mig que no cobren. Quan vostès varen entrar, quan vostès varen entrar a governar -sí, Sr. Conseller- quan vostès varen entrar a governar l'anterior govern no pagava des del mes d'octubre, nou mesos, deu mesos. Avui, un any i mig. Els ajuntaments estan pitjor del que estaven.

(Remor de veus)

Per tant, Sr. Conseller, jo no puc estar d'acord amb vostès que vostès facin un esforç, entre altres coses perquè no s'han assegut amb ells i han fet un pla de pagaments perquè els ajuntaments sàpiguen a què s'han d'atendre. Com a mínim, com a mínim, assequin-se amb cada una de les institucions que hi ha en aquesta comunitat i diguin-los quan cobraran, reconeguin-los el deute i diguin-los "no hi ha liquiditat i en aquest pressupost no ho podem fer, ho farem el 2015, 2016, 2017", perquè avui molts dels ajuntaments no tenen problemes de liquiditat. N'han tengut, també; avui no és el problema, tenen un problema pressupostari, que és que el Govern no els reconeix el deute. Per tant jo crec que estaria molt bé que s'asseguessin i reconeguessin aquest deute, i que el conjunt dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat sabessin quin dèficit i quin deute té la comunitat.

Jo sé que a vostès els va bé no reconèixer aquest deute, i que a Madrid també els va bé no reconèixer aquest deute de les comunitats amb els ajuntaments, perquè quan se'n van a Alemanya, quan se'n van a Brussel·les, no han de passar comptes d'aquest deute. Clar, jo els entenc, però això és trampa, això és trampa, perquè vostès fan fer un esforç al conjunt dels ciutadans, sobretot als municipis, i arrossegueu el seu deute.

Jo diria, Sr. Conseller, que hem convertit aquest debat de pressupost en un tràmit administratiu i parlamentari, perquè la veritat, i en això puc estar d'acord amb vostè, és que avui el pressupost no és un instrument econòmic per dinamitzar l'economia d'aquesta comunitat, és que no tenim, és que no hi ha, no hi ha. No, no, no, jo sé que vostès fan equilibris per quadrar els comptes, és a dir, el deute que té aquesta comunitat és insostenible, possiblement les coses que s'han fet, idò miri, s'ha de posar ordre, en això estam d'acord, i és per això que avui el Govern és una administració que per l'economia, idò miri, sí, pot fer gestos, però molt poca cosa més, però com a mínim ajudin les altres administracions.

I jo li diré una manera amb què les podrien ajudar: vostès, durant aquest temps, estan demanant esforços al conjunt dels ciutadans, estan demanant esforços als empresaris, estan demanant esforços a les entitats socials, estan demanant esforços a tots. Li diré com demà pot ajudar els ajuntaments. Per què els ajuntaments, en temps de crisi, han de pagar un 3%

de la recaptació a l'Agència Tributària, o un 4%, per què?, del període voluntari. Idò cull els ajuntaments, ajuntaments que paguen un 4% de la recaptació en període voluntari, que deu ser un 85% que l'Agència Tributària no ha de fer absolutament res, se'n du un 4%. Però és que després de l'executiva s'endú un 20%. És a dir, asseguí's amb els ajuntaments, baixi aquest percentatge i segurament els ajuntaments tendran un estalvi important.

Sr. Conseller, ja li he dit abans, i a més ja li vaig fer arribar un llistat, el Govern té amb els ajuntaments deutes del 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013. Amb aquests doblers segurament vostès haurien de recórrer a deute, i això segurament no és bo i vostè no ho vol per a aquesta comunitat, però amb aquests doblers els ajuntaments podrien tornar el deute que tenen amb els préstecs que varen fer amb els plans que ha tret l'Estat, i segurament de cara a l'any que ve es veurien molt més alliberats. Per tant els demanàriem que si no acceptem aquesta esmena en la seva totalitat, si tenen possibilitats en el pròxim període, en aquest cas, o en qualsevol moment que considerin que tenen disponibilitat, facin un pla per ajudar els ajuntaments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara en contra. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Óscar Fidalgo per un temps de deu minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Voy a intentar referirme de manera somera a las enmiendas a la globalidad que se han presentado al presupuesto de la Conselleria de Hacienda y Presupuestos, y comenzaría mi intervención hablando de un prolífico profesor llamado Murray Rothbard. Este señor escribió *Lo esencial de Ludwig Von Mises*; compartió muchas horas con él en las universidades norteamericanas, y entre ellas este libro contiene una cita que el mismo Mises le dijo en alguna ocasión, a él y a otros economistas durante sus seminarios en los Estados Unidos: "No les amedrente hablar, señores", decía. "Tengan presente que por erróneo e infundado que sea lo que sobre el tema digan, lo mismo ya anteriormente habrá dicho algún eminente economista". Y, oiga, tras más de diez hora de debate aquí yo creo que hoy hemos podido escuchar casi todo, y que además casi todo es posible.

Miren, yo no soy, como ustedes saben, economista de formación, y la mayoría de ciudadanos tampoco lo son, pero creo que en estos años de lucha y sacrificio sin duda todos hemos aprendido grandes lecciones sobre qué y qué no hay que hacer con el presupuesto, y citaba, señorías, las palabras de Mises; permítámmelo para evidenciar que todas las teorías son defendibles con respeto y con buenos argumentos, por supuesto. De hecho por aquí han pasado economistas, unos simplemente mejores que otros, sinceramente, y además cada uno tenía su receta, y les decía que todas las teorías son defendibles, y lo son porque en democracia tienen ustedes como oposición la tarea de proponer aquello que, en contraposición a lo que representa el Govern, consideran más adecuado para asegurar la prosperidad de Baleares.

Y así supongo que lo hacen. Pero nosotros no podemos estar de acuerdo con sus recetas, porque son simplemente las mismas que vienen presentando estos últimos tres años y los cuatro anteriores, y permítanme decirles también que el único problema para sus teorías es la realidad, la demostración no teórica sino empírica de las consecuencias de uno y de otro modelo.

Estaremos todos de acuerdo en afirmar que los presupuestos son el instrumento de acción política para cambiar la realidad. Así lo dispone nuestro ordenamiento jurídico. Pues bien, ustedes cambiaron la realidad cuando los hicieron; pusieron sus ideas a funcionar y todos conocemos el resultado: se triplicaron los parados, descendió la riqueza de todos los ciudadanos de esta comunidad autónoma, aumentaron la exclusión, Sr. Abril, y aumentaron más de 6.000 millones de euros la hipoteca de todos los ciudadanos de la comunidad autónoma.

Miren, los presupuestos consolidados de la comunidad autónoma para 2014 difieren mucho, sin duda, de los de 2011, para empezar porque llevamos tres años de presentación de presupuestos; no todos pueden decir lo mismo. En segundo lugar, porque como bien ha enumerado el conseller partíamos de un déficit del 4,2%, 1.100 millones de euros durante dos años consecutivos, y las Illes Balears cumplirán este año con el objetivo de déficit fijado en un 1,47%, como ustedes saben. Ustedes nos decían entonces que eso era imposible. Menos mal, señorías, que entonces no les creímos.

Hoy sabemos que hemos sido y que somos capaces de repuntar las cifras de crecimiento económico, que ya ha aumentado un 0,6 en el tercer trimestre de este año, como ustedes saben, y con previsión además del 1% para este año próximo. Hemos pagado cerca de 1.000 millones a los proveedores, autónomos y familias, empresas que habían hecho unos trabajos y ustedes no les habían pagado. Lideramos también, como ustedes saben, el índice de confianza empresarial en toda España; bajan los impagados en el comercio, dato de hoy, un 32%. Creamos más empresas y autónomos que nunca en los últimos cuatro años.

Oigan, y se preguntarán ustedes, ¿para qué sirve que la economía se reactive?, ¿para qué sirven estos fríos números? Pues yo les digo que sirven para que el paro haya descendido en más de 4.800 personas en sólo un año, para que lideremos la bajada del paro en toda España durante ya trece meses, o que llevemos siete de creación neta de afiliados a la Seguridad Social; sirve, señorías, para todo eso, y eso sinceramente parece algo sencillo, dicho sobre el papel, pero créanme cuando les digo que no lo es.

Sabemos que existen dificultades, y ya lo hemos repetido, no descansaremos hasta salvarlas para seguir mejorando la realidad y aumentando las oportunidades de todos los ciudadanos de esta comunidad, de todas las personas.

Como les decía, estos son unos presupuestos para consolidar el crecimiento que ya tenemos ante la mayoría de comunidades autónomas de España, pero continuaremos con la contención del gasto. Hoy sabemos, noticia también de hoy, que la Administración de Baleares cuesta 228 millones de euros menos a los ciudadanos que hace dos años, porque nosotros...

(Remor de veus i rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, deixin intervenir.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Sr. Thomàs, veo que usted el que se ahorren 228 millones de euros a los ciudadanos de Baleares le hace gracia, veo que le hace gracia y veo que además le hace gracia como a su compañera de escaño cuando el conseller se refería a los 150 millones de euros que nos reclama el Estado de inversiones estatutarias...

(Alguns aplaudiments)

...y su compañera de escaño tenía el descaro de decirle al Sr. Conseller de Hacienda y Presupuestos que espabilen, que...

(Remor de veus)

Oiga, me parece que su actitud, señores diputados, es de un descaro nunca visto en este parlamento, es vergonzoso, vergonzoso.

(Alguns aplaudiments)

Mire, tuve oportunidad de referirme a las enmiendas a la globalidad en la comisión en la que tuvimos oportunidad de debatir todos los grupos parlamentarios y me podré extender si a ustedes les parece en el turno breve de réplica que tenemos todos los grupos parlamentarios, pero al final me gustaría acabar con una serie de reflexiones porque creo que se trata de lo fundamental, de lo fundamental en contraposición de dos modelos, un modelo que basa su política a grandes trazos en hacer grandes titulares que no conducen a nada...

(Remor de veus i rialles)

Miren, creo que va siendo hora que los presupuestos y las políticas públicas sean medibles. Este gobierno así lo hizo desde el primer día, creyó en una senda verdadera de reformas en la Administración de la comunidad autónoma de las Islas Baleares y desde el primer día, con el compromiso personal del presidente, se emprendió probablemente la más ambiciosa empresa de reformas que ha tenido lugar desde el inicio de la democracia en esta comunidad autónoma, y esas reformas, señores diputados, están dando resultados y se oponen quizá a

una realidad que vive obviamente y de manera triste en sus conciencias porque ustedes han tenido la oportunidad, es cierto, de aplicar reformas tan lícitas como las nuestras, lo que pasa es que no han sido capaces de hacerlo y, además de no haber sido capaces de hacerlo, no han superado ustedes esa etapa histórica y siguen instalados en el resentimiento de tener que llevar bajo su conciencia la lista de despropósitos de sus cuatro años de gobierno que durante muchos años vamos a soportar...

(Remor de veus i petit aldarull)

...los ciudadanos de esta comunidad autónoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Miren, al final nosotros hemos venido a gestionar la realidad y en eso estamos y además los fríos números...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Y además los fríos números, sinceramente y mal que les pese a todos ustedes, nos están dando la razón.

Para acabar, como veo que a la oposición le molesta muy mucho que este diputado exprese cuáles son los fundamentos de la línea política de la conselleria y parece que les molesta que exprese aquí mis argumentos y no me dejan ustedes hablar, me gustaría acabar citando a un mallorquín ilustre, a un señor que decía que habría que establecer en España una revolución, una revolución desde arriba, que yo la comparo, me lo van a permitir ustedes, a la senda reformista de este gobierno durante esta legislatura, decía don Antonio Maura entonces: "los buenos gobiernos se conocen cuando lo que hacen vale más que lo que sus opositores dicen".

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Joan Boned per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fidalgo, li asseguro que quan expressa la seva opinió, sigui la que sigui, i ho fa amb respecte i com a mínim mantenint les formes, no ha de suposar cap problema ni amb vostè ni amb cap diputat d'aquí, ni amb cap altre diputat, crec que som aquí per tenir debats i aquesta és la nostra feina i si no tenguéssim confrontament, no hi hauria política en aquestes illes, crec que el debat està per això. Per

tant, acceptem-ho tots sense més, encara que el que es digui no agradi.

Començaré per una de les darreres coses que vostè ha dit, perquè no m'ha agradat el que ha fet al final, Sr. Fidalgo, vostè diu que em reservo la meua opinió sobre les esmenes a globalitat al meu torn de rèplica, és poc elegant, Sr. Fidalgo, i molt poc valent, vostè sap que no li puc contestar.

(Alguns aplaudiments)

Vostè sap que jo no li puc contestar i potser per això ho fa, si és així no entraré ni tan sols a fer referència a aquestes dues esmenes que ha presentat el meu grup, parlaré d'altres coses de les quals vostè també ha parlat.

Miri, em sembla molt trista una afirmació que ha fet vostè aquí i que el conseller en la seva intervenció anterior no hi estava gaire d'acord, vostè aquí ha exalçat, ha posat com un mèrit un estalvi de 228 milions d'euros per als comptes d'aquesta comunitat, sí, el que no diu és que això és a costa de 3.000 persones que han anat a l'atur, jo li ho he dit abans al Sr. Conseller, Sr. Fidalgo, li ho havia dit, vostès busquen un objectiu de dèficit passant per damunt qui faci falta, tombant qui faci falta, enviant a l'atur a qui faci falta i que les famílies pateixin i que tinguin problemes i que no puguin pagar educació, que no puguin pagar medicaments i que tinguin una sanitat cada vegada pitjor! Els és igual, vostès, estalvi, estalvi, estalvi i 3.000 aturats, 3.000 directament per aquest govern, directament per aquest govern, en dos anys!, Sr. Fidalgo, en dos anys, 3.000 persones a l'atur!

Vostè deia que algunes coses estaran a la nostra consciència, vostès, tendran aquestes 3.000 persones a la seva consciència, si és que tenen consciència.

(Remor de veus)

Ens ha parlat també de proveïdors i que vostès ara paguen, cosa que no es feia abans, no, abans es pagava amb retard, però es pagava també; es pagava amb retard, però es pagava i, sap com han pagat vostès?, sap com estan pagant vostès?, vostès estan pagant perquè estan acumulant endeutament, si no acumulassin endeutament no pagarien tampoc a proveïdors, això és el que estan fent. Així es molt fàcil pagar.

Abans també crec que havia estat el conseller que havia parlat..., el conseller havia parlat... d'una situació que m'havia apuntat, que ara no tenc...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor...

EL SR. BONED I ROIG:

Faré referència també a un altre tema que va lligat a l'endeutament aquest que acumulen vostè també pagant a proveïdors que, per cert, les primeres operacions de pagament a proveïdors amb crèdits extraordinaris eren de factures fins a 2011, record aquella primera, que era de 842 milions d'euros que eren de factures fins a 2011, ara una de les darreres que han fet vostès de pagament a proveïdors era de factures fins a maig de 2013, ja són factures seves, Sr. Conseller, ja són factures seves, Sr. Diputat, ja estan pagant el que vostès han generat i ho estan pagant també a crèdit, ho estan pagant també endeutant-se. Aquesta és la manera de fer política que vostès fan.

Abans parlaven d'endeutament i parlaven de bons patriòtic, jo també en vull parlar de bons patriòtics, perquè és curiós, aquests bons patriòtics, que tant de mal sembla que han fet en aquesta comunitat autònoma, no són més que la prova clara d'una nova descoordinació enorme entre dues administracions del Partit Popular, sí, no sé si ho sap, però és així, vostè no era conseller, però era director general del Tresor, Sr. Marí, i vostès, diputats, eren aquí.

Efectivament, els 300 milions de bons patriòtics es feren a un any, el 2012 aquest govern del Partit Popular va pagar 25 milions, en va passar 75 a un any a pagar a 2013, i 200 a dos anys a pagar a 2014, i quan això ja estava fet, els seus companys de partit a Madrid, no se'ls ocorre altra cosa que aprovar un FLA i aquest FLA, què hauria permès si vostès no haguessin anat tan de pressa a fer operacions a dos anys?, idè, liquidar aquests 200 milions a càrrec del FLA al mateix any i avui ja podria tenir, a 2013, liquidats els bons patriòtics, 300 milions de bons patriòtics a compte d'un FLA, un FLA que vostès i Madrid no coordinaren i que no es feren a temps i no el varen aprofitar.

És clar, ara sí, ara sí ho feren, ara sí ho fan, ara tot l'endeutament pràcticament que demana aquesta comunitat autònoma va a compte del FLA i és clar, l'argument és "és que són millors condicions, tenim més anys per pagar, l'interès és més baix", però és clar, qui fa, qui contracta aquest endeutament? No és el Govern balear, Sr. Conseller, no és el Govern balear, aquest endeutament i aquest crèdit els contracta el Govern de l'Estat, qui té més confiança que vostès és Madrid, vostès no tenen confiança, si aquest endeutament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

...l'haguessin de demanar vostès al sector financer d'aquestes illes no el tendrien perquè vostès no transmeten la més mínima confiança.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara pel Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Realment no m'ha sorprès que el Sr. Fidalgo citàs a Ludwig Von Mises, tot un anarcocapitalista, no sé si saben el que significa aquest terme, però justament és un dels personatges que encarna la ruptura amb el liberalisme clàssic, diguéssim, d'Adam Smith, d'aquest liberalisme capitalista, però lligat a la terra, amable, sensat, que fuig de l'especulació que d'alguna manera ens ha duit fins aquí, això és el que representa Ludwig Von Mises, juntament amb molts altres precursors del neoliberalisme com Schopenhauer, i vostè em torna donar la recepta o ens torna donar la recepta de Von Mises que és no posar límits justament no a allò privat, sinó a aquest afany de lucre costi el que costi, que és el que ens ha duit a aquesta situació.

Nosaltres deim que això evidentment no és la recepta i el que empíricament està demostrat és que això no funciona, que això és el que genera és una crisi no només aquí, sinó a nivell mundial.

Em parla també de..., bé, de fet, el que nosaltres ens sembla immoral, al·ludint també al que ens comentava abans el conseller, no és que les empreses tinguin beneficis, el que ens sembla immoral és que per exemple, les elèctriques enguany a Espanya guanyin 10.000 milions d'euros i hi hagi milers de famílies que no puguin posar en marxa la calefacció. Això és immoral, això és incompatible amb el fet que hi hagi empreses que tinguin beneficis?, és clar que és compatible, però el que no és moral per a nosaltres és que es produeixi aquesta paradoxa.

Per què serveixen... *¿para qué sirven los fríos números?*, ha dit vostè, evidentment, nosaltres veim que hi ha una millora objectiva en els indicadors macro econòmics, no compartim tot el que posen damunt la taula, perquè l'únic que posen damunt la taula són aquests indicadors positius i els reconeixem. El problema és que no tenen en compte ni el benestar ni la felicitat de la gent i si això no es té en compte i no ho tenen en compte els indicadors macro econòmics tal i com estan establerts i són assumits, igual que avui en dia tothom ha de ser expert en això que és la prima de risc, fins i tot els meus pares que no tenen estudis ja saben el que és la prima de risc, fa un parell d'anys ningú no sabia el que era la prima de risc, si això no té en compte com milloram o en aquest cas empitjora, la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes, idè de poc serveixen aquests freds nombres, no?, i per poc serveixen..., o almanco el que intentam amb les nostres esmenes si no es corregeix aquesta tendència que també traspua el pressupost de la comunitat autònoma per a 2014.

El que plantejam amb les nostres esmenes és corregir això, invertir prioritats, exigir justícia fiscal a nivell territorial, amb el tracte que rebem per part de l'Estat espanyol, a nivell social, a nivell mediambiental i aquí té un gran marge de maniobra el Govern de les Illes Balears i el partit que sustenta la majoria.

Em parla que caldria fer una política pública mesurable, però és que justament m'ha citat Von Mises que el que volia és, com vostès, reduir allò públic a la seva mínima expressió i que respecte de l'economia deia que no podia ser mesurada amb paràmetres observables, és a dir que l'economia era qüestió de fe, i així ens va, a nivell mundial, no només aquí, i per això crec que s'atreveixen a posar, perquè participen d'aquesta filosofia anarcocapitalista, damunt la taula com una acció generadora de feina operacions especulatives, com la de Sa Ràpita, com tantes altres, que el que tenen darrere són en el millor dels casos *fondos buitres* d'aquests que quasi, quasi millor que ens quedem com estam.

Finalment, m'ha acabat citant Antoni Maura que sincerament, vist el que hem vist, queda com un ultra esquerrà del segle XX en comparació amb el que fan vostès.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del diputat no adscrit el Sr. Pastor i Cabrer, cinc minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, presidenta. D'una manera molt breu, un, després de cinc debats i que encara no hagi tengut resposta a una sola de les esmenes que ha plantejat a aquest parlament, la veritat és que se sent una miqueta decebut, no? Això sembla com les càmeres d'IB3 que quan un fa una roda de premsa aquí, el primer que fan és quan està seient-se, escampen com si no existís, no?, bé, no passa absolutament res, supòs que vendran temps millors i vendran a veure'm.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Oscar Fidalgo per un temps de cinc minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, no era mi intención menospreciarlo ni mucho menos, yo tengo el tiempo que tengo, como usted sabe es un debate de globalidad y totalidad y hago lo que puedo con la gestión del tiempo. Paso a contestarle... además, tuve la oportunidad de hacerlo con algunas enmiendas de la diputada no adscrita que estuvo presente en los debates parlamentarios, en ese sentido usted, pues no estuvo en la comisión y no tuve oportunidad de debatir con usted las enmiendas.

En cuanto a los 130.000 euros, Sr. Pastor, para volver a crear el CES, pues le voy a repetir los mismos argumentos que en su día tuve la oportunidad de reproducir, como sabe la Ley 16/2012, de 27 de diciembre, aprobó la suspensión del CES, la supresión se decide además en el marco del Plan económico financiero de reequilibrio de la comunidad autónoma 2012-2014, que fue ratificado por el pleno de Consejo de Política Fiscal y Financiera del año 2012, concretamente el día 17 de mayo.

Además usted propone 130.000 euros para volver a crear el CES, cuyo presupuesto, supongo que lo hace de una manera indicativa, porque el último presupuesto en el 2012 del CES fue de 583.000 euros, cuatro veces más de lo que usted dispone en la sección.

Además, la conselleria competente no es la de la sección 14, sino la de la 19, así como usted sabe porque la Ley 10/2000, del CES, dice que la conselleria competente en materia de trabajo será la que establecerá sus relaciones entre el CES y la CAIB, por tanto, es Economía y no Hacienda y Presupuestos.

En cuanto a la creación de una nueva partida para pagar deuda del Govern con los ayuntamientos que ascienda a 100 millones de euros, en primer lugar permítame discutir muy mucho, y vuelvo a incidir en que supongo que usted ha puesto esos 100 millones de euros de manera indicativa, pero que a día de hoy esa deuda no es tal y que además es cierto que existe una deuda vencida, líquida y exigible que se encuentra pendiente de pago por la Tesorería de la comunidad autónoma, pero en cualquier caso, usted también sabe, como yo, que el Gobierno está haciendo los esfuerzos necesarios para que esa deuda sea pagada en el período más breve posible de tiempo, de hecho hace pocas semanas se saldó una deuda importante con el Ayuntamiento de Palma de 30 millones de euros.

Paso a referirme y lo reproduzco, siento reproducir mis argumentos, pero es que, oiga, por muchas veces que ustedes presenten sus propuestas éstas no mejoran, siguen siendo las mismas que eran en la comisión, que tuvimos la oportunidad de debatir, y hoy me las vuelven a poner ustedes de segundo plato, yo... las discuto de una manera muy razonable, pero en fin...

En cuanto a las enmiendas sobre la Agencia Tributaria del Partido Socialista, 14448, y voy a aprovechar para agruparla con la 14709 de MÉS, sobre destinar unos 1 millón de euros para la Agencia Tributaria y el partido MÉS 150.000 euros para investigación de fraude fiscal, etc., pues obviamente también voy a referirme al último informe de la Agencia Tributaria que es el que nos da los datos y el que tenemos encima de la mesa, porque es el único que podemos cotejar para conocer que la Agencia Tributaria a día de hoy con un 49% de presupuesto menos que en el año 2009 es capaz de gestionar más y mejor mucho más dinero y mucha más cantidad de fraude e inspección. Y le puedo dar cifras, en concreto, en concreto, vamos a ver, se ha aumentado en vía de inspección un 68% la detección de fraude; se ha aumentado en vía ejecutiva más de un

30% la gestió de impostos. Oiga, podria detenerme en muchísimas cifras, los grupos parlamentarios y yo tuvimos oportunidad de debatir el informe que se presentó por parte de la Agencia Tributaria en este Parlamento, y ustedes conocen cuáles son los resultados, la administración tributaria hoy, con menos presupuesto es mucho más eficiente de lo que lo era con ustedes en el Gobierno.

En cuanto a la 14449, sobre pagar 10 millones de euros de deuda de la sección 34 y destinarlos a entes territoriales, pues oiga, igualmente, como lo hice en comisión, les remito al último acuerdo aprobado en Consejo Financiero Interinsular para el nuevo sistema de financiación de los consejos insulares, que, como ustedes saben, supondrá una mejora de 36 millones en los recursos de estas instituciones.

Paso a referirme, igualmente, a la puesta en marcha en la 14700 del Grupo MÉS, de 20.000 euros, para asegurar la puesta en marcha del Consejo Audiovisual de las Islas Baleares. Como ustedes saben, el presupuesto de esta sección 07, del Consejo Audiovisual, está dotado con el crédito necesario para garantizar, en nuestra opinión, su puesta en marcha.

Y por otra parte, la enmienda 14710 de 2013, del Grupo MÉS, en último lugar, igualmente se refiere a la Agencia Tributaria de las Islas Baleares, en la que proponen ustedes quitar otra vez de la sección 34 la amortización, 50.000 euros, y destinarlos para avanzar en términos de soberanía fiscal y preparar la Agencia Tributaria de cara a la mejora en el sistema de financiación y recaudación, pues, Sr. Abril, le voy a contestar exactamente lo mismo que hice en comisión: que hasta que conozcamos cuáles son las condiciones y las consecuencias del nuevo sistema de financiación cuando estén sobre la mesa, decidiremos, pero en estos momentos destinar partidas preventivas para trabajos preventivos que no están definidos, pues no nos parece adecuado y por tanto así lo rechazaremos.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, si els sembla bé, passam a les votacions, anirem debat per debat; debat número 6, de totalitat, agrupació de la secció 13, Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, amb les seccions i entitats afins.

Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Debat número 7, de globalitat, agrupació de la secció 13, Educació i Universitats, amb les seccions i entitats afins.

Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

Passam a la votació del debat número 8, de globalitat, agrupació de la secció 13, cultura, joventut i SOIB, amb les seccions i entitats afins.

Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 25 a favor.

I ara passam al debat número 9, de totalitat i globalitat, agrupació de la secció 14, Conselleria d'Hisenda i Pressuposts, amb les seccions i entitats afins.

Passam a la votació. Votam.

No s'accepten les esmenes, per 31 vots en contra i 25 a favor.

Senyors diputats, si els sembla bé, acabam per avui i ens tornarem veure demà, a les nou i mitja.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS